

PAM!

PAM!

24

Karolina Adamczak

Manel Bafaluy

BOCACO

Marta Escrig

Daniela Mariscal Mariscal

Mina Nogueira Álvarez

Ane Oma

Antonio Ovejero

Marcos Pizarro Giménez

Porkapeluda

PAM!PAM!24 Proyectos Artísticos y Multimedia.
Exposición en las Reales Atarazanas, Valencia
27/11/2024 - 22/01/2025

**Concejalía de Acción Cultural,
Patrimonio y Recursos
Culturales del Ayuntamiento
de València**

Concejal
José Luis Moreno Maicas

Asesor
Alberto Armero Estruch

Concejalía
Adolfo Carbonell
Margarita Monteagudo
Ma. José Ródenas

Jefa del Servicio de Patrimonio
Histórico y Artístico
Marta García Pastor

Jefe de la Sección de Museos y
Monumentos
Javier Martí Oltra

Coordinación
Cristina Lluesma

Administración
Efrén Marset
Ana Manzanera
María Segura
María del Carmen Arana
Consuelo Busó

Gestión Económica
Berta Guardiola
Paula Coll
Alberto Balaguer

**Consejo General del Consorci
de Museus de la Comunitat
Valenciana**

Presidente de honor
Carlos Arturo Mazón Guixot
President de la Generalitat

Presidente
José Antonio Rovira Jover
*Conseller de Educació,
Cultura, Universitats y
Empleo*

Vicepresidentes
Luis José Barcala Sierra
Alcalde de Alicante
Begoña Carrasco García
*Alcaldesa de Castelló de la
Plana*

Maria José Catalá Verdet
Alcaldesa de València

Vocales
Pilar Tébar Martínez
*Secretaría Autonómica de
Cultura*

Antonio Pérez Pérez
*Presidente de la Diputación
Provincial de Alicante*
Marta Barrachina Mateu
*Presidenta de la Diputación
Provincial de Castellón*

Vicente José Mompó Aledo
*Presidente de la Diputación
Provincial de Valencia*
José María Lozano Velasco
*Presidente del Consell Valencià
de Cultura*

Secretaria
Alida Consuelo Mas Taberner
*Subsecretaria de la Conselleria
de Cultura, Educación,
Universidades y Empleo*

Dirección - Gerencia
Nicolás S. Bugada i Cabrera

**Consorci de Museus de la
Comunitat Valenciana**

Nicolás S. Bugada i Cabrera
Dirección - Gerencia

Ignacio Úbeda Amago
*Jefe de unidad de coordinación
de Régimen Jurídico*

Miguel Ángel Romero García
*Jefe de unidad de coordinación
de Gestión Económica y
Presupuestaria*

Claudia Hernández Pérez
*Jefa de Soporte de
Coordinación de Contratación
y Asuntos Generales*

Coordinación de exposiciones
Eva Doménech López
Lucía González Menéndez
Isabel Pérez Ortiz
Vicente Samper Embiz

Programas públicos
Aïda Antonino Queralt

Medios y redes
Carmen Valero Escribá

Educación y mediación
José Campos Alemany

Secretario de Dirección -
Gerencia
Antonio Martínez Palop

Administración
Rosario Campos Saborido
Rocío Gómez Prats
Germà Sánchez Eslava
Ana Viña Sanchis

Personal Programa EPRIEX
Claudia Agulleiro Anguita
Jordi Antón Pozo
Aitana Collado Soler
Luis José Muñoz
Lucas Pérez Estival
Ferrán Selma Raga

Exposición

Consorci de Museus de la
Comunitat Valenciana
Ajuntament de València

Comisariado

Laura Silvestre García
José Luis Clemente

Coordinación Técnica

Isabel Pérez

Diseño Gráfico

Víctor Martín Navarro

Fotografía

Juan R. Peiró

Transporte, montaje y
producción gráfica

Espais d'Art

Seguros

AON IBERIA

Prensa y comunicación

Belén Fernández
Carmen Valero

Redes

Eva Rausell

Alejandro Vidal
Paula Sahuquillo

Catálogo

Edición

Consorci de Museus de la
Comunitat Valenciana

Coordinación de la edición

Laura Silvestre García
Universitat Politècnica de
València

Textos

José Luis Clemente
Laura Silvestre García

Diseño y maquetación

Joan Casado
María Calvo Navarro

Fotografía

Darío Rodríguez Ochoa

Traducciones valenciano

Servei de Promoció i
Normalització Lingüística, UPV

Traducciones inglés

Trevor Lepp

Impresión

La Imprenta CG

© De las imágenes: los autores

© De los textos: los autores

© De esta edición: Consorci
de Museus de la Comunitat
Valenciana, 2025

Depósito Legal: V-1222-2025

ISBN: 978-84-482-7046-9

Colabora

Fundación Hortensia Herrero
Facultat de Belles Arts de Sant
Carles, UPV

Proyecto Aproximación
a la creación artística
contemporánea valenciana
del siglo XX a través de sus
exposiciones. Financiado con
Ayuda a Primeros Proyectos de
Investigación (PAID-06-23),
Vicerrectorado de Investigación
de la Universitat Politècnica de
València (UPV)

Valencia, mayo 2025

PAM!PAM!24 Proyectos Artísticos y Multimedia.

Reales Atarazanas, Valencia
27/11/2024 - 22/01/2025

Contenidos

Fragmentos de realidades diversas	13
José Luis Clemente y Laura Silvestre García	
Artistas	
Karolina Adamczak	23
Manel Bafaluy	29
BOCACO	35
Marta Escrig	41
Daniela Mariscal Mariscal	47
Mina Nogueira Álvarez	53
Ane Oma	59
Antonio Ovejero	65
Marcos Pizarro Giménez	71
Porkapeluda	77
Curriculum vitae	85
Traduccions	93
Translations	108

PROJECTES ARTÍSTICS
I MULTIMÈDIA / PROYECTOS ARTÍSTICOS
Y MULTIMEDIA

PAM! 24
PAM!

NOVEMBRE-GENER 2024-25
DRASSANES DEL GRAU, VALÈNCIA

COMISARIOS
LAURA SILVESTRE GARCÍA
JOSÉ LUIS CLEMENTE

KAROLINA ADAMCZAK / BOCACO
MARTA ESCRIG / DANIELA MARISCAL MARISCAL
MINA NOGUEIRA ÁLVAREZ / ANE OMA
ANTONIO OVEJERO / MANEL BAFALUY
MARCOS PIZARRO GIMÉNEZ / PORKAPELUDA

Hoja de sala

Fragmentos de realidades diversas

José Luis Clemente y
Laura Silvestre García

Comisarios de la exposición

Puesto en marcha en 2013, PAM! es ya un proyecto no solo consolidado sino que, con su exposición PAM!PAM! —con la que cumplimos diez años—, constituye una cita ineludible de encuentro con el arte emergente. La perspectiva de una década de andadura proyecta hacia el presente una trayectoria que permite ver los efectos de apoyo y promoción de artistas que inician su trayectoria artística con no pocas dificultades. Este proyecto nace, como hemos ido observando con el paso del tiempo, con la voluntad de servir de plataforma de proyección de estos artistas, ofreciendo en la exposición PAM!PAM! un lugar idóneo para el inicio de su profesionalización en el arte. Cuando se inicia el proyecto PAM! ante una situación de crisis generalizada, con graves consecuencias sobre el tejido cultural, surgen también otras iniciativas parejas desde distintas plataformas ciudadanas y colectivos. Se trataba de iniciativas diversas en el intento de paliar aquella situación crítica. PAM!PAM! surge, por tanto, en esa coyuntura de crisis, buscando las sinergias y colaboraciones necesarias entre las administraciones públicas, las instituciones y la iniciativa privada. Conscientes de la necesidad de que el arte joven necesitaba el respaldo de la institución artística, PAM!PAM! contó desde el inicio con la colaboración del Centre del Carme —y agradecemos aquí, una vez más, el apoyo incondicional de Felipe Garín— y más tarde del IVAM y el Ajuntament de València.

Pero esta exposición no sólo permite a los jóvenes artistas darse a conocer entre profesionales —algo fundamental y que está en la base de este proyecto—, sino que además obliga a que los propios artistas entren en contacto directo con las problemáticas que entraña la organización de una exposición de esta envergadura, en un espacio institucional. El Centre del Carme (2014-2016), IVAM (2017) y Atarazanas (2018-2024), han sido los espacios donde se han llevado a cabo las exposiciones de PAM!PAM! Para el proyecto, por tanto, resulta primordial, como acabamos de apuntar, el soporte institucional; un soporte obligado para que el trabajo de los jóvenes artistas pueda ser observado y promocionado en un entorno profesional.

Esta exposición pretende, en definitiva, ofrecer un espacio de trabajo en el que se visualicen los primeros pasos del artista cuya obra, más allá del recinto universitario, comienza a hacerse un hueco en el complejo panorama de la creación contemporánea. Para estos artistas constituye un reto enfrentarse por vez primera, en muchos casos, a las exigencias de una exposición institucional como la que nos ocupa, que les permita abordar nuevos retos creativos. Ésta es, por tanto, una base de trabajo necesaria desde la que apoyar la promoción de jóvenes artistas frente a las difíciles perspectivas con las que, en general, se encuentra el arte contemporáneo y, en particular, el arte emergente.

La posibilidad de trabajar en estos espacios constituye un gran estímulo para los “recién estrenados artistas” participantes en PAM!PAM! El hecho de incorporarse a un entorno profesional y tener la posibilidad de trabajar en espacios como los que hemos señalado, ha obligado a estos artistas a desarrollar proyectos específicos en los que han puesto a prueba sus capacidades. Las peculiaridades arquitectónicas de las salas y espacios donde han tenido lugar las sucesivas ediciones forzaban a los artistas a dialogar con una situación espacial compleja y, en cierta forma, a convencer a estos espacios para que acogieran sus obras sin ser engullidas. Un repaso por los proyectos expositivos anteriores en el Centre del Carme, el IVAM y las Atarazanas, así como su repercusión entre especialistas y el gran público ponen de manifiesto la calidad de gran parte de los proyectos presentados.

Otro objetivo de la exposición consiste, además, no en realizar una exposición colectiva al uso, sino que cada artista, desde ese diálogo con los espacios, desarrolle proyectos específicos, como hemos señalado. Para ello, PAM! pone a disposición de los artistas ayudas para la producción de obra. Una vez los artistas se familiarizan con la morfología de los espacios, se inicia un proceso que busca adaptar y potenciar los proyectos a través de la arquitectura. Así hay que destacar la motivación, pero especialmente el esfuerzo hecho por los artistas para lograr sacar lo mejor de ellos mismos en sintonía con un espacio en el que el público finalmente tiene que ser el protagonista. La exposiciones de PAM!PAM! han tenido lugar en salas antagónicas al común y convencional “cubo blanco”, aséptico, despajado, limpio y funcional. Trabajar bajo esos condicionantes, aún en las dificultades, lejos de paralizar a los artistas, ha sido un revulsivo. Los artistas se han visto obligados a dialogar con el espacio y convivir con él para sacarle el mayor provecho posible, de manera que la arquitectura siguiera siendo vigorosa pero no dominara los proyectos. Se trata de que esa energía de la arquitectura impulse los trabajos para una mayor y mejor recepción del público. No se podía trabajar, por tanto, ignorando esas peculiaridades arquitectónicas, sino incorporarlas a los proyectos y, finalmente, en el montaje expositivo. En este sentido, podemos considerar que las diferentes ediciones de PAM!PAM! han supuesto un proceso de aprendizaje enorme y un éxito.

En la presente edición, como viene siendo habitual desde la primera convocatoria, la multiplicidad de propuestas y la diversidad de sus narrativas constituye un año más uno de los atractivos de PAM!PAM! Esta multiplicidad no es sólo debida al número de artistas

participantes, sino que es consecuencia de la basta variedad de planteamientos entre los que se mueve el arte de nuestros días, como también otras manifestaciones creativas, que no serían sino muestra a su vez de la complejidad de nuestro mundo y nuestras formas de vida. Desde la heterogeneidad de las creaciones, entre las que encontramos el uso de todo tipo de soportes y técnicas, en esta edición, sin embargo, podemos considerar la mayor presencia de la pintura, si bien participa con otros soportes como vídeo, escultura, fotografía e instalaciones de la hibridación con la que se da a ver el arte.

El conjunto de los proyectos expuestos presenta, como acabamos de apuntar, una amplia variedad de preocupaciones temáticas desde una extensa también diversidad de lenguajes, algo común en las manifestaciones artísticas últimas. Sin embargo, más allá de esa multidisciplinariedad y de la variedad de planteamientos temáticos, subyacen una serie de líneas argumentales en torno a las que giran estas propuestas. Estas líneas argumentales, reflejan distintos núcleos de interés como la vida y la muerte, la transformación de la materia, las emociones y sensaciones de la vida cotidiana, los estímulos de nuestro entorno, el imaginario visual popular, la representación de las escenas de nuestra memoria colectiva, la utilización de los espacios públicos, el cuestionamiento de la organización temporal y espacial de las cosas, los procesos de integración de comunidades migrantes o el modo de entremezclarse la causalidad y la información. El hecho de situar a estos artistas en relación a estas preocupaciones es un intento de clarificar las líneas discursivas vertidas en esta exposición, que buscan abrir también otras reflexiones en paralelo, en tanto son los públicos, también diversos, los que acaban abriendo esas líneas argumentales.

Los diez artistas seleccionados en PAM!23 para esta muestra son: Karolina Adamczak, BOCACO, Marta Escrig, Daniela Mariscal Mariscal, Mina Nogueira Álvarez, Ane Oma, Antonio Ovejero, Manel Bafaluy, Marcos Pizarro Giménez y Porkapeluda. El comité de selección estuvo formado por: Olga Adelantado (directora Galería Luis Adelantado), Alba Braza (comisaria), Johanna Caplliure (crítica de arte), José Luis Clemente (profesor del Máster en Producción Artística UPV), Pablo González Tornel (director del Museo de Bellas Artes de València), Alba Raja (comisaria adjunta y coordinadora de publicaciones de Bombas Gens Centre d'Art), Sonia Martínez (directora adjunta del IVAM), Francisco Martínez Boluda (coleccionista), Emilio Martínez (profesor del Máster en Artes Visuales y Multimedia UPV), Carmen Ramos (gestora cultural Cátedra

Bodegas Faustino & Willy Ramos), Leire Santos Alonso (Fundación Hortensia Herrero) y Laura Silvestre García (comisaria PAM123).

El proyecto *La Muerte de La Muerte* de Karolina Adamczak, aborda reflexiones cruzadas sobre la muerte y las vidas paralelas, sobre la temporalidad y la depresión. A partir de una video-proyección a tres pantallas, la artista plantea una hipótesis sobre lo que ocurriría si los humanos superaran la mortalidad. Esa narrativa de alcance distópico, se sitúa de tal modo en el presente que podemos tener la sensación de estar inmersos en esa ficción; ser partícipes de esas otras vidas, siendo vividas como auténticas. De este modo, ilusiones y realidades alternativas se hibridan de tal manera en lo cotidiano y real que no es posible distinguir en qué momento y lugar estamos y qué es lo que conduce nuestras vidas. Desde ahí, las imágenes van construyendo aspectos diversos de lo común y corriente en un marco espacio temporal en el que finalmente nos tambalea la duda.

Manel Bafaluy propone el proyecto *Un latido ulterior*, consistente en una instalación en la que echa mano de esculturas e impresiones sobre papel y lona para establecer, asimismo, dudas sobre la realidad y cuanto la afianza, desde el inexplorado lugar de la ficción. Asuntos como la vida y la muerte también aquí circundan este trabajo. La transmutación se convierte en metáfora de nuestras formas de vida, que se revelan cambiantes, de imposible sujeción y fijeza. De esta forma, tres piezas

escultóricas abrazan al espectador para internarlo en un espacio de incertidumbres donde lo corpóreo se reviste de anatomías por momentos perturbadoras, siendo fascinantes. Y ahí se deja ver lo inesperado, en esos extraños cuerpos que se transfiguran a partir de formas de compleja definición.

Marta Escrig presenta el proyecto *Sousei* con el que despliega una amplia serie de lienzos, dispuestos a ahondar en las problemáticas del ver para añadir una duda más sobre la realidad y el modo en la que la percibimos. Valiéndose de una trama de franjas de color que van modulándose según diversas gradaciones, la artista extiende sobre el espectador un espacio en el que suspender la temporalidad, mediante la que nos inscribe en un espacio determinado. De esta forma es cómo, abstraídos, nos vemos emplazados en un tiempo en suspenso, en un lugar, en un orden, otro, fuera de cualquier referencia física; hablaríamos de un espacio y una temporalidad más bien espiritual.

De otra parte, Antonio Ovejero muestra *Perfume, laca Nelly y muchos anillos*, consistente en tres grandes pinturas episodiales en las que se pone el foco en aspectos inadvertidos de lo cotidiano. Recurriendo a detalles, aparentemente mínimos y banales y agrandados en una inusual escala, lo que vemos resulta desconcertante. Empleándose en una pintura figurativa de costumbres, Ovejero nos deja ver lo desacostumbrado. Color, pincelada y composición, todos a una, pasan de una imagen a otra,

exhibiendo todo lujo de detalles. Y ahí, en las distancias cortas sobre las cosas, se desparrama el ímpetu de lo excesivo que, sin ser visto en toda su dimensión, forma parte de una forma de ser y estar; una condición identitaria de la memoria colectiva.

Cute coleric friendly space <3 es el proyecto con el que Porkapeluda también nos pone delante de una pintura desacostumbrada. Sobre un muro de fondo rosa, la artista despliega todo un arsenal de motivos de compleja catalogación, desde ámbitos referenciales muy diversos sobre el sustrato de la cultura popular y *lo cuqui*. Pintura, dibujos, bordados y objetos son parte de los recursos con los que la artista traza un relato de lo personal conformado por pensamientos y experiencias de todo tipo, alrededor del “ser chica”. Lo edulcorado en el uso del color y la forma remilgada como base operacional, no hace sino potenciar la acidez con la que todo acaba revistiéndose de rebelde. Una osadía que dice mucho de una forma de ser mujer, en los márgenes de los estereotipos, los prejuicios y las etiquetas, desde una posición celebrativa.

Por su lado, Marcos Pizarro Giménez recurre asimismo a la pintura en su proyecto *El día de las elecciones*. Con un tono también osado su pintura anda libre de hechuras para dar rienda suelta a un imaginario dispuesto a ilustrar no pocos conflictos de nuestro entorno. Usando una pincelada deshecha y una figuración deforme, que podríamos enmarcar de origen expresionista, Marcos Pizarro atiende a los desórdenes de lo social y lo político.

Esos desórdenes que constriñen no pocas dimensiones de lo cotidiano se muestran aquí como algo extraordinario de ver cuando sus efectos distorsionadores lo ocupan todo. Se trata de desconciertos que se ciernen sobre personajes y escenarios diversos, manifestando su descarnamiento.

BOCACO presenta el proyecto *Nodos*, consistente en una instalación de dos piezas escultóricas junto a dos pinturas. En ellas la vida cotidiana vuelve a estar en el punto de mira. Pero lo que el artista nos muestra de ella no es cualquier cosa; busca sacar a la luz sus aspectos furtivos, aquello que en el rápido mirar de las cosas, se nos escapa. Para ello, recurre a materiales débiles como cubiertas de plástico y bolsas de basura que en sus esculturas sin embargo adquieren formas extrañamente amenazantes, cuando comienzan a moverse y a emitir sonidos. Junto a las esculturas, la pintura muestra también parte de su lado oscuro. Atravesando las bolsas de basura negra que las recubren, los motivos que surgen de los cuadros se manifiestan ambiguamente desafiantes: una cabeza de cerdo y un dedo introducido en una boca humana. Pintados con tonos rosados resultan en cierta manera también atractivos, pese al vandalismo que los rodea y el lugar en el que se muestran confinados.

Daniela Mariscal Marsical presenta una serie de lienzos con los que pone de relieve conflictos de índole identitario. El proyecto *Chicha migrante* se plantea como un recorrido episodial en el que da a conocer los conflictos que experimenta la población migrante. Lo identitario

cultural se deja ver, a todas luces y en ácidos colores, como un problema de encajes y desplazamientos. Así, bajo la apariencia de normalidad, se muestran personajes que no casan y acciones no correspondidas. Lo cotidiano, al dictado de lo normativo, se muestra entonces como algo extraño, falto de concordancia y sujeto a desplazamientos indebidos.

El espacio público es el lugar elegido por Mina Nogueira Álvarez para también mostrar otros desajustes. *El perro no se aguantó y se meó fuera*, consiste en una instalación en la que se recrea un pipicán. Echando mano de elementos mínimos, la artista nos lleva a reflexionar sobre la absurda regulación del espacio público. Partiendo de una concienzuda observación de los pipicanes esparcidos por la ciudad de Valencia, establece un mapeo de la ubicación de estos particulares mingitorios analizando su ridículo uso. Con esta recreación y la gráfica del mapeo, el espectador queda emplazado a tomar conciencia de lo que ocurre en el espacio público, de su absurda regulación y los límites de su uso.

Por último, Ane Oma presenta *siempre quiero volver aquí*, consistente en un conjunto de pequeños objetos, imágenes y esculturas distribuidos por el suelo. Con el objetivo de cuestionar la organización temporal y espacial de las cosas, y alterar su convencional medida,

la artista recurre a lo pequeño, lo diminuto y efímero. Así, echando mano de materiales débiles, articulados de una forma, en apariencia casual, Ane Oma proyecta una escenificación de la fragilidad con la que se pone de manifiesto la precariedad de lo que nos rodea. Lo inconcluso y transitorio, así vistos, cobran especial relevancia, siendo constitutivos no sólo de modos de hacer arte, insistiendo en asuntos como lo procesual, sino reflejo de formas de vida.

Agradecemos una vez más la implicación de los artistas y cuantas personas han estado detrás de esta edición, así como de todas las anteriores. Agradecemos especialmente el apoyo del Ajuntament de València y el soporte de la Fundación Hortensia Herrero, y de manera muy particular la implicación del Consorci de Museus de la Comunitat Valenciana que, siete años después, nos brinda la oportunidad de recuperar la colaboración con la que se inició el proyecto en el Centre del Carme. Gracias a Nicolás Bugada su director, a Vicente Samper y a Isabel Pérez, quienes han estado mimando el proyecto con celo; a Javier Martí quien nos ha estado siguiendo los últimos años desde el Ajuntament de València; y a todas las personas del ámbito cultural valenciano que formaron parte del comité de selección. Gracias a ellos, PAM! PAM! vuelve a ser un proyecto para todos.

Artistas

Karolina Adamczak

Manel Bafaluy

BOCACCO

Marta Escrig

Daniela Mariscal Mariscal

Mina Nogueira Álvarez

Ane Oma

Antonio Ovejero

Marcos Pizarro Giménez

Porkapeluda

NEXT SONG: MARIANO - SIN MIEDO A NADA

SO LET'S SET
THE WORLD ON FIRE
WE CAN BURN BRIGHTER
THAN THE SUN

Christmas

RECUERDA
POR SEGURIDAD
PROHIBIDO
BEBIDAS
ESCENARIO

REMEMBER
FOR SAFETY
FORBIDDEN
DRINKS
STAGE

Karolina Adamczak

La Muerte de La Muerte

La Muerte de La Muerte es una videoinstalación de tres pantallas que presenta una realidad alternativa donde los humanos se han vuelto inmortales. Una persona de esta realidad, que aparece en las escenas iniciales y finales de la obra, nos relata lo sucedido mientras vemos imágenes de la vida pasada, o más bien de cómo la conocemos actualmente. La obra plantea una hipótesis sobre lo que ocurriría si los humanos superaran la mortalidad. Con la muerte de la muerte, perderíamos nuestra capacidad de sentir, ya que nuestros sentimientos están estructurados en torno a la temporalidad de nuestras vidas. La obra sostiene que los sentimientos no son algo universal, sino una cualidad específica de nuestra existencia en la Tierra. La obra destaca el lado positivo de la muerte, que normalmente se percibe de manera negativa, mostrando cómo su presencia nos permite valorar más la vida.

La obra se inspira en los retos y acontecimientos recientes, como la pandemia, durante la cual vivimos confinados, añorando una vida que parecía haberse convertido en un recuerdo del pasado. En esa época, el metaverso se promocionaba como una “forma segura de interactuar con los demás”, arriesgándonos a perder la vida que conocíamos en favor de una realidad virtual que no distaba mucho de las sociedades ficticias de las películas. Vivimos en una era tecnológica en la que buscamos continuamente avances para ‘mejorar’ la vida. La idea de alcanzar la inmortalidad, como se explora en la obra, es un fenómeno que actualmente se está investigando. La obra sostiene que estos avances no siempre mejoran nuestra existencia.

El confinamiento también agravó significativamente la crisis de salud mental. Más allá de ser una ficción, la obra puede interpretarse como una representación de los síntomas de la depresión, que a menudo se manifiestan en la incapacidad de experimentar emociones. La conciencia de la muerte nos permite sentir más plenamente al reconocer que nuestro tiempo es limitado, y nos ayuda a regular nuestras emociones al reflexionar sobre lo que realmente merece nuestra preocupación.

Para la creación de la obra, se han filmado más de sesenta escenas en diversos lugares significativos para la artista, incluido; Valencia, Barcelona y Mota del Cuervo en España, Dublín en Irlanda y Leszno en Polonia. La obra no sigue a protagonistas específicos, sino que muestra fragmentos de distintas vidas. Más de 80 personas cercanas a la artista, de diferentes edades, géneros y procedencias, han participado en la obra, muchos de ellos compañeros del máster en producción artística en la Universidad Politécnica de Valencia.

La Muerte de La Muerte, 2023
Videoinstalación

La Muerte de La Muerte, 2023
Videoinstalación

Manel Bafaluy

Un latido ulterior

La vida es una exuberancia planetaria, un fenómeno solar. Es la transmutación astronómicamente local del aire, el agua y la luz que llega a la Tierra en células. Es una pauta intrincada de crecimiento y muerte, aceleración y reducción, transformación y decadencia. (...) La vida, como Dios, y música, y carbono, y energía es un vertiginoso nexo de seres desarrollándose, fundiéndose y muriendo. Es materia indisciplinada, capaz de escoger su propia dirección con vistas a retrasar indefinidamente el inevitable momento del equilibrio termodinámico -la muerte.

Lynn Margulis

Un latido ulterior trata de representar y honrar los estados de transformación de la materia y por ende del alma. Hay algo en el proceso de metamorfosis que me fascina, ver cómo todo cambia, como todo perece y en su desvanecimiento da lugar a nuevas formas de ser. Esta producción que ha sido impresa en 3D y modelada en realidad virtual juega formalmente con las reminiscencias orgánicas de los insectos, y sus diferentes fases de vida: larva, pupa e imago (estadio final) para repensar mis propios procesos creativos.

Pienso en la metamorfosis como un desborde que nace de los adentros.

Un latido interior, que a su vez procede de un lugar que nos excede.

Renacimiento, proceso de transformación, transfusión. Me pregunto qué visualizarán las larvas cuando están dentro de la crisálida. ¿Qué información del mundo les llegará a través del tamiz de su reclusión? Fantaseo que entran en un estado meditativo donde les abordan imágenes centelleantes, vectores de energía que se doblan sobre sí mismos y que se retroalimentan como lo hacen las fuerzas electromagnéticas de la tierra.

El proceso de creación de mis esculturas me resulta sutilmente parecido.

Bajo las gafas de realidad virtual, yo mismo me veo entrando en un estadio intermedio, donde dejo atrás el mundo por un segundo, y me ensimismo en mis adentros.

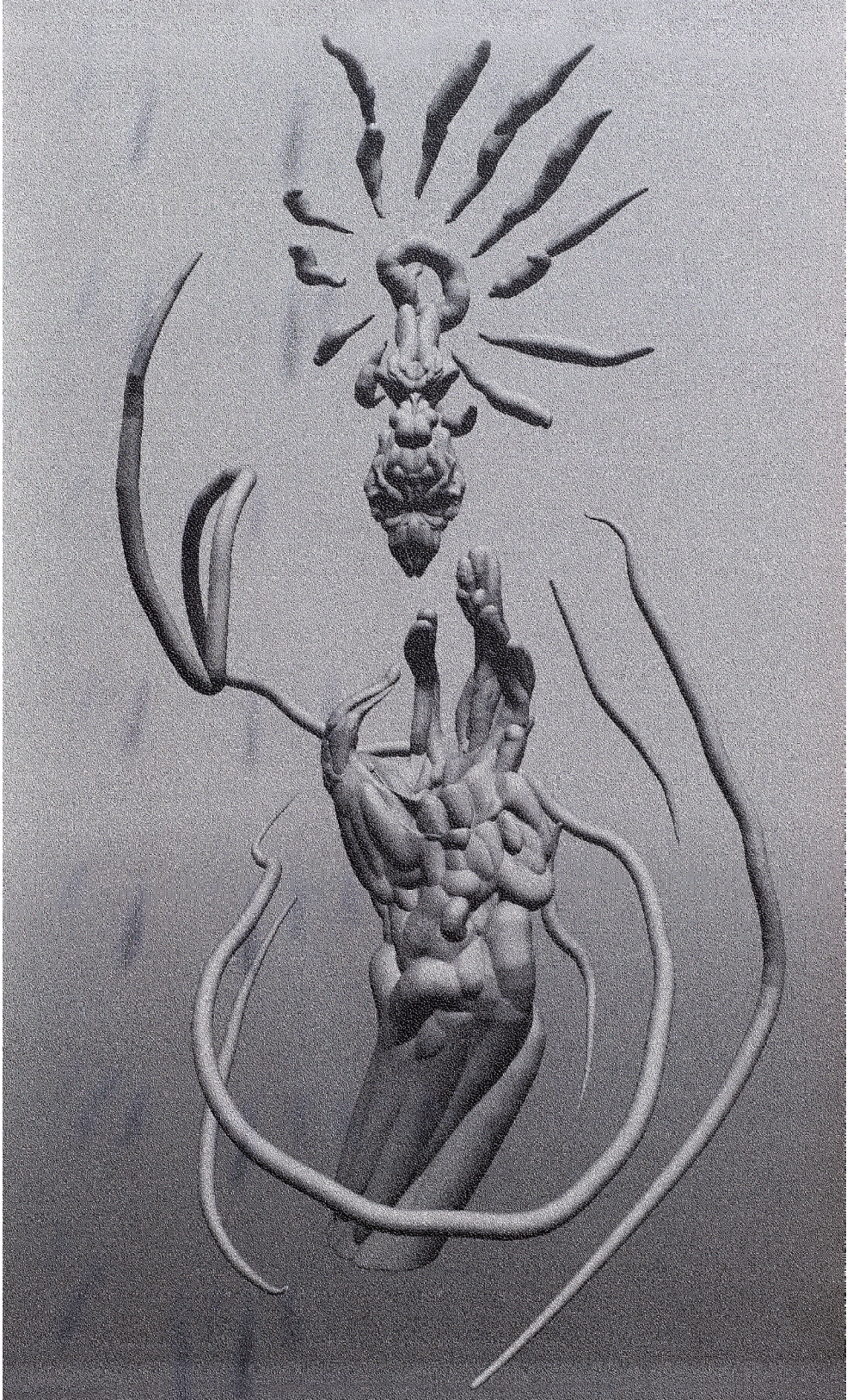
En el ejercicio de confianza que supone quedarse desprotegido a expensas del exterior, encuentro el olvido y hallo aquello que sabía pero que las distracciones me habían hecho olvidar. Brota fuerza de mis manos y soy capaz de conjugar los destellos que mi alma anhela ver. Me despliego por el espacio. El juicio se detiene.

Quitarse esta prótesis es volver a la realidad física, volver a lidiar con las vicisitudes de lo material y sus contingencias. Un proceso que me enseña a amar lo ya conocido con los ojos nuevos que otorga venir desde otro lugar. Retomar la realidad física, es para mí, recordar que todo está destinado a perecer y que lo importante es tratar de hacer algo significativo con toda esta energía que se nos ha sido dada.

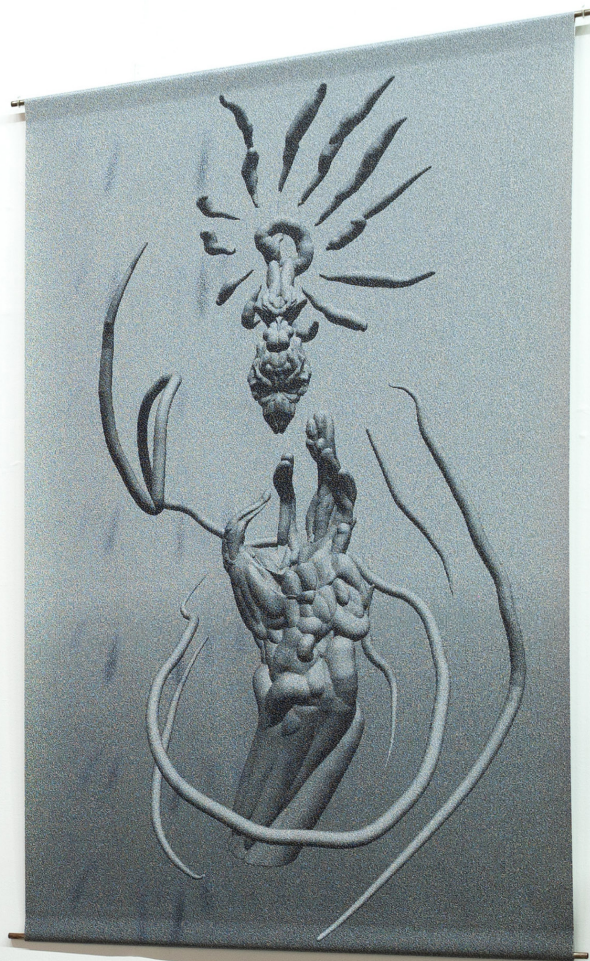

Devenir resplandor (detalle), 2024
Impresión 3D con PLA

Armarse de valor, 2024
Pintura digital impresa y colgada en una lona

BOCACO

Nodos

Búsqueda de representaciones de aspectos furtivos de la vida cotidiana. Un intento de seducción (secuencial) a la mirada para proponer un diálogo íntimo.

La colección de *Nodos* busca explícitamente la ilusión de las emociones, afectos, sensaciones de la vida cotidiana, nodos que componen en su conjunto una red de emociones.

La Instalación: Una imagen alegórica y sin sentido de un cultivo de bolsas de basura en suelo de cemento, las cuales mantienen una respiración artificial (simulando los pulmones) gracias a un dispositivo de avanzada tecnología. Refleja caracteres de la actualidad por medio de objetos industrializados y cotidianos, un guiño hacia los *Ready-mades* de Duchamp.

Nodo II y I, 2024
Técnica mixta sobre lienzo

Nodo III: Fragmentos de un Tierno Monstruo, 2024
Instalación

Marta Escrig

Sousei

Como artista, mi inspiración nace de una observación meditada de los estímulos de mi entorno. ¿Cuál es mi entorno? ¿Qué sugiere? ¿Cómo interactúa con mis sentidos? ¿Por qué tiene significado para mí? Marshall McLuhan dice que estamos sumergidos en nuestro entorno como el pez lo está en el agua, de manera que no sabe que está en agua hasta que no se le saca de ese medio. Para mí, la pintura es ese medio lo suficientemente alejado de la realidad que me permite extraer nueva información sobre ella. Esta inmersión filosófica y sensorial termina en una reconstrucción artística de ese entorno bajo un criterio distinto. Una idea que transforma el entorno en uno de sus aspectos fundamentales: el color, la física, la estructura, las formas, el ritmo.

Ha sido este último el que nos ha abierto la puerta a un universo de posibilidades cromáticas, que dedica un homenaje de creación artística y visual a la más clara señal de vida: el ritmo es el signo de la vida. Todo ser vivo produce ritmo en su existencia, como si fuera una consecuencia inherente a la pulsión de vida. Las plantas simulan ritmos en su crecimiento; el agua, depósito de vida, se conduce a través de las mismas arterias terrenas con ritmos; los animales producen sonidos propios del ritmo, e incluso aquellos cuyos sonidos desconocemos producen ritmos con sus primitivos corazones y rituales impresos en sus instintivos movimientos (las hormigas, las abejas). El ritmo es consecuente a la vida. Es un eco de la existencia, un legado que dejan aquellos que viven. El ritmo, en esencia, es un patrón reproducible de manera infinita. Pero si observamos detenidamente los patrones del entorno, aunque parezcan iguales, en todos ellos reside una idea de “diferencia”. Desde entonces he aspirado a hacer pinturas que expresen este tipo de “poética de la opinión minoritaria”, donde el paisaje abstraído hasta el punto de formar un patrón pueda recuperarse y reconocerse por lo que es: algo genuinamente diferente y, por lo tanto, interesante y provocativo en ciertos sentidos.

A través de patrones de color y geometrías, busco crear paisajes serenos y evocativos que cuestionen nuestra percepción de la realidad. La obra invita al observador a cuestionar su entendimiento de la perspectiva y fomenta un compromiso meditativo con el lienzo, buscando ser un portal para la introspección. Las nebulosas cromáticas se funden con las formas; la geometría, que representa el fundamento de todo lo existente, todo es forma, todo es color, y la expresión de lo que se ha creado es ritmo.

Sousei series 2024

Pastel y resina acrílica sobre papel en bastidor

Sousei series 2024
Pastel y resina acrílica sobre papel en bastidor

Sousei series (detalle) 2024
Pastel y resina acrílica sobre papel en bastidor

Más allá del Folclore

Daniela Mariscal Mariscal

Chicha migrante

“Chicha Migrante” es un concepto que evoca la identidad de la comunidad andina en el contexto español, donde la chicha trasciende su naturaleza líquida para convertirse en un símbolo de identidad cultural. Originaria de Sudamérica, esta bebida fermentada de maíz simboliza la herencia cultural; se sirve en las chicherías, hogares de tradición donde se reúne la comunidad para el disfrute y la evasión. Estos espacios reubicados en las periferias de las grandes ciudades, se convierten en cápsulas de la cultura popular andina, donde también nace el género musical que lleva el mismo nombre. Término que a su vez define el arte popular de los pueblos andinos, considerado de menor calidad o *kitsh*. Dicha comunidad habita principalmente entre los actuales territorios de Perú y Bolivia, donde la gráfica chicha es el medio de expresión inmediata del pueblo, presente en todos los espacios urbanos. En esta serie pictórica se emplea la chicha como metáfora para explorar la identidad de la “comunidad chola moderna” a través de sus desplazamientos, y reflexionar en los procesos de integración de los migrantes, en los diferentes escenarios de la vida cotidiana en el territorio español. De este modo, la serie pictórica trata de crear un registro de la memoria colectiva, como un intento de crear discursos propios desde la perspectiva de la otredad.

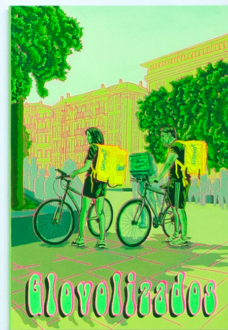

Chicha migrante (detalle), 2024
Técnica textil *tufting*, lana de colores sobre tela de
monje encolado sobre soporte antideslizante

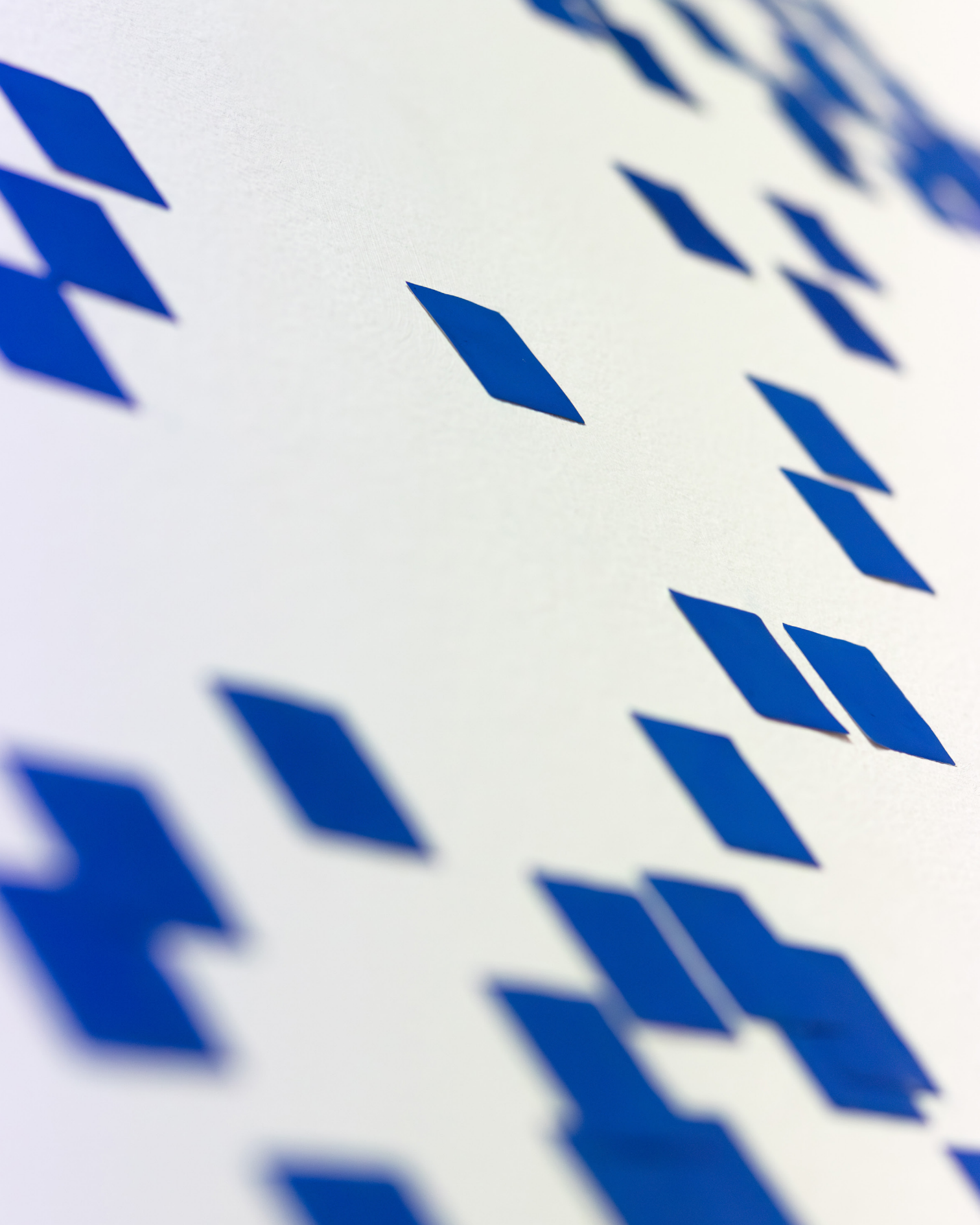
Descubriendo el viejo mundo, 2024
Acrílico sobre lienzo

Integración
domesticación

El poder es
el poder que nos

Mina Nogueira Álvarez

El perro no se aguantó y se meó fuera

Un pipican para perros es, en teoría, un espacio donde los canes de todas las razas, tamaños y edades pueden correr, jugar, oler y explorar sin correa en un entorno seguro. Esta idea, originada en los Países Bajos en la década de 1970, fue adoptada por muchas ciudades europeas para gestionar la convivencia entre los animales de compañía y el entorno urbano.

Valencia, en 1994, bajo la alcaldía de Rita Barbera, quiso subirse al carro de los pipicanes, construyendo pequeños areneros por toda la ciudad tras la promulgación de la Ley 4/1994, de la Generalitat Valenciana, sobre Protección de Animales de Compañía. Esta ley obligaba a los ayuntamientos a habilitar espacios específicos para el esparcimiento de los perros. Sin embargo, la iniciativa nos deja esparcidos por la ciudad una serie de 344 microdesiertos de uno o dos metros cuadrados que carecen de utilización canina. Lo que en principio parecía una solución moderna y funcional, pronto se reveló como un error.

Artículo 12.

1. Los Ayuntamientos habilitarán en los jardines y parques públicos los espacios adecuados, debidamente señalizados para el paseo y esparcimiento de los perros. (Ley 4/1994, de la Generalitat Valenciana, sobre Protección de Animales de Compañía).

Estos “mini-pipicanes”, de apenas uno o dos metros cuadrados, nunca cumplieron su función original. La Delegación de Parques y Jardines de Valencia ha reconocido que la iniciativa fue un error, un intento apresurado de cumplir con la normativa sin

considerar la verdadera utilidad de los espacios. En lugar de servir como áreas de recreo para los perros, estos pequeños areneros se han convertido en microdesiertos urbanos, desprovistos de cualquier uso real. Con el tiempo, la ciudad optó por construir parques caninos de mayor tamaño y funcionalidad, dejando a los mini-pipicanes como vestigios obsoletos de una política urbana fallida.

Ante este contexto, se busca rescatar estos “cadáveres urbanos” desde la producción artística, creando una instalación conmemorativa de estos hallazgos arqueológicos. Esta se conforma por una recreación de un pipican, una recopilación fotográfica, la creación de un mapa de

puntos y otro online en Google Earth que permite explorar estas ruinas en el render 3D de la ciudad.

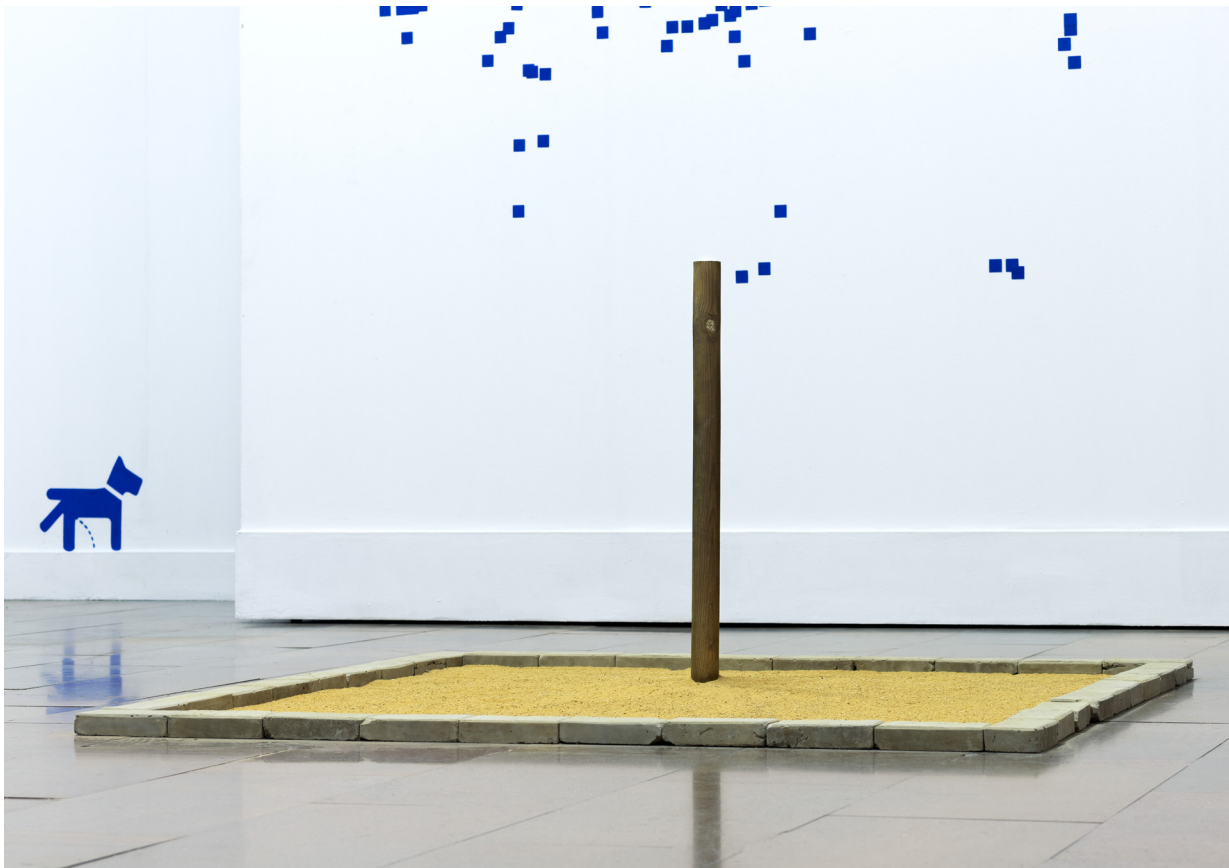
Además de los elementos documentativos, la Instalación incluye una serie de dibujos que exploran, a través de juegos conceptuales, algunas posibles reutilizaciones de estos mini-pipicanes fuera de su propósito original. De manera interactiva, invitamos al espectador a imaginar cómo estos espacios podrían reactivarse; para ello, hemos habilitado dos imágenes de pipicanes sobre las que se puede dibujar y borrar. Desde pequeños jardines urbanos hasta microinstalaciones artísticas, las posibilidades son infinitas, siempre que nos atrevamos a reimaginar nuestro entorno con una mirada crítica y creativa.

Esta instalación es una invitación a cuestionar las políticas urbanísticas y a repensar cómo usamos, o no usamos, los espacios públicos. Es un recordatorio de que incluso los errores del pasado pueden convertirse en oportunidades para la reflexión y la transformación.

El perro no se aguantó y se meó fuera (detalle), 2024
Instalación

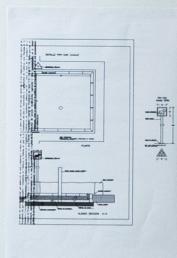
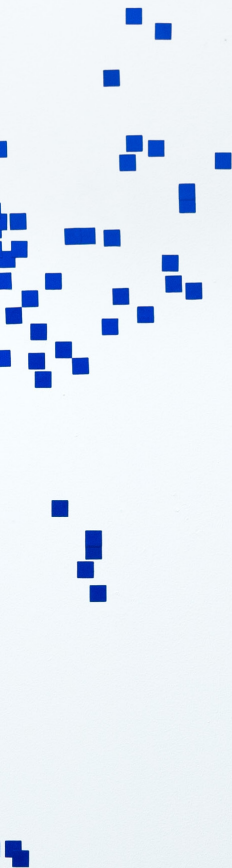
El perro no se aguantó y se meó fuera (detalle), 2024
Instalación

El perro no se aguantó y se meó fuera, 2024
Instalación

La presente relazione ha lo scopo di illustrare le attività svolte durante l'anno 1998, in riferimento al progetto di ricerca "La cultura e la società in Italia".

Il lavoro è stato organizzato in tre sezioni principali: la prima riguarda la cultura e la società in Italia, la seconda la cultura e la società in Europa, e la terza la cultura e la società nel mondo.

La prima sezione è dedicata alla cultura e alla società in Italia, e si occupa di analizzare le trasformazioni sociali e culturali che hanno caratterizzato il paese negli ultimi anni. In particolare, si è concentrato sulle questioni relative alla famiglia, alla scuola, alla cultura e alla politica.

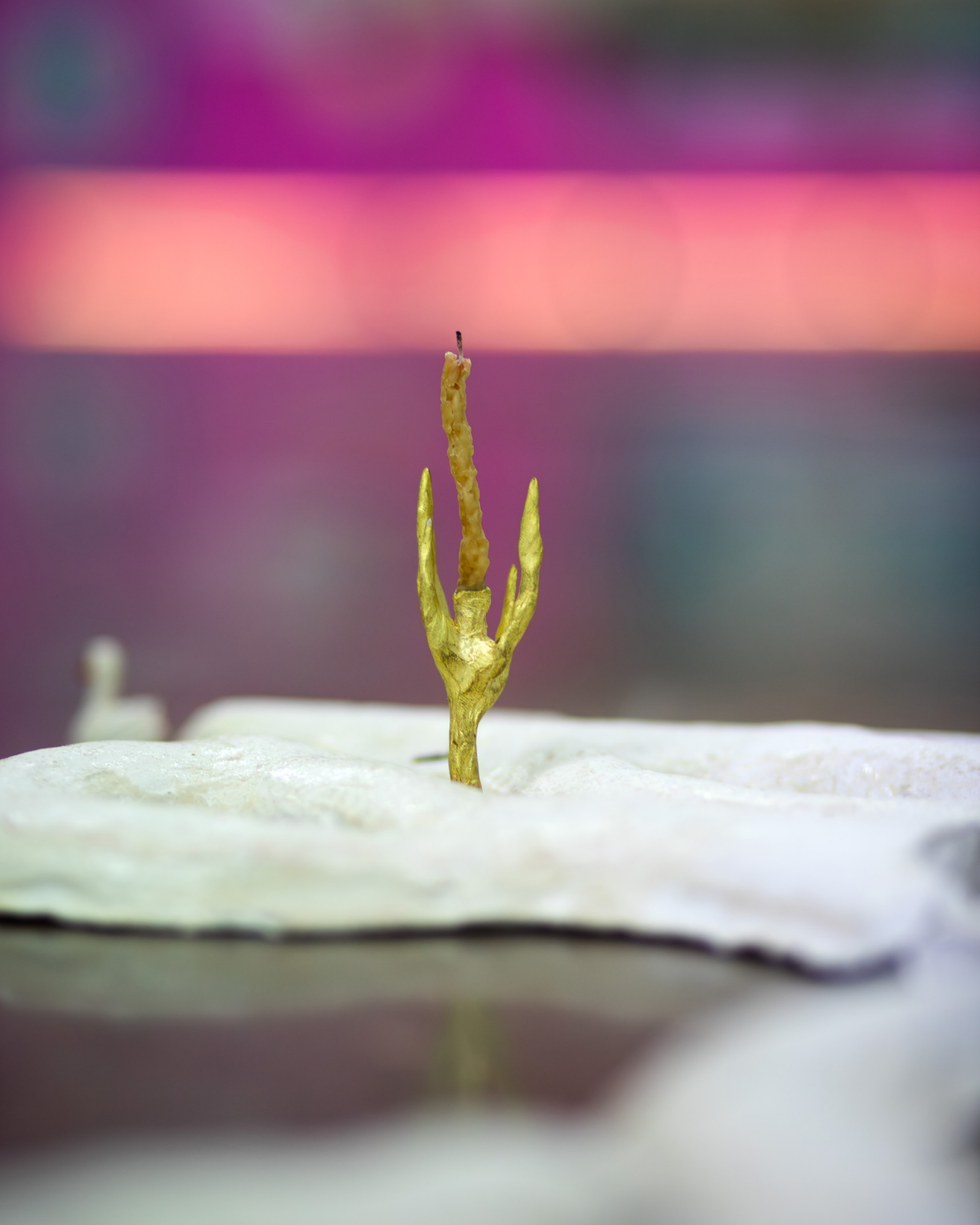
La seconda sezione è dedicata alla cultura e alla società in Europa, e si occupa di analizzare le trasformazioni sociali e culturali che hanno caratterizzato il continente negli ultimi anni. In particolare, si è concentrato sulle questioni relative alla famiglia, alla scuola, alla cultura e alla politica.

La terza sezione è dedicata alla cultura e alla società nel mondo, e si occupa di analizzare le trasformazioni sociali e culturali che hanno caratterizzato il mondo negli ultimi anni. In particolare, si è concentrato sulle questioni relative alla famiglia, alla scuola, alla cultura e alla politica.

Il lavoro è stato svolto in collaborazione con i colleghi del dipartimento di Sociologia e Antropologia, e con i colleghi del dipartimento di Filosofia e Lettere.

Il lavoro è stato svolto in collaborazione con i colleghi del dipartimento di Sociologia e Antropologia, e con i colleghi del dipartimento di Filosofia e Lettere.

Ane Oma

siempre quiero volver aquí

Hemos visto el hueco, lo que falta. Deseamos vivir ahí para siempre, nos imaginamos ocupando ese instante (ese instante es para siempre). Vemos lo que ya habita, protege, cuida, es alimento y refugio, nos regala esperanza.

A mi me gustaría diluirme aquí, ausentarme e imaginar desde ese deseo, de lo que falta, del querer inclinarme y comprometer el equilibrio del yo. Me gustaría suspender el tiempo, soñar, dejar de ser y perder los contornos de mi misma, ser atenta, cariñosa y divertida, “ver con el corazón, sentir lo que no está delante, habitar con el sentimiento allí donde no se está, participar en la vida oculta, misteriosa”¹ y sostenerla, protegerla, cuidarla.

Me gustaría no buscar más lejos, saber volver a lo que hay y mirarlo con el anhelo de quien aún guarda esperanza de ver algo lo que sea...algo de bonito algo de ternura! Dure lo que dure, ahora, hoy, aquí. Me gustaría sostenerlo con las manos, contemplarlo con la voluntad de reconocer lo que ya es. Comenzar a amar la naturaleza (y la vida) sin conocerla, sin verla bien, buscarla en detalle, mirarla con pasión, con la constante curiosidad del amor....

También me gustaría cuestionar la organización temporal y espacial de las cosas, y quizás poder alterarla. Pararme a contemplar lo pequeño lo diminuto delicado efímero inconcreto invisible.

Me gustaría muchas cosas, de momento me gusta saber que el agua hincha los gérmenes e hidrata los cuerpos. Me gusta ver como diluye y hace aparecer imágenes que no son concretas. Me gusta suspender y prolongar las acciones en el tiempo, ofrecerles la duración que necesiten, jugar, ser atenta, cariñosa y divertida. Me gusta poder elegir acercarme o no a las cosas, que mi cuerpo me permita encogerme e inclinarme, que sea casi espiritual. Me gusta pensar que la vida debería flotar como un sueño. Me gusta pensar que nada debería ser verdadero.

También me gusta pensar en la suerte de simplemente vislumbrar, un destello, un reflejo, un lugar, un instante, un sueño, un deseo.....por pequeño que sea, por efímero que sea. Me gusta mucho pensar que siempre.....quiero..... volver.....aquí..... por lo menos

as long as there's sun
as long as there's rain
as long as there's fire
as long as there's me
as long as there's you²..... laztana³

¹ María Zambrano

² ¿Where are we now? David Bowie

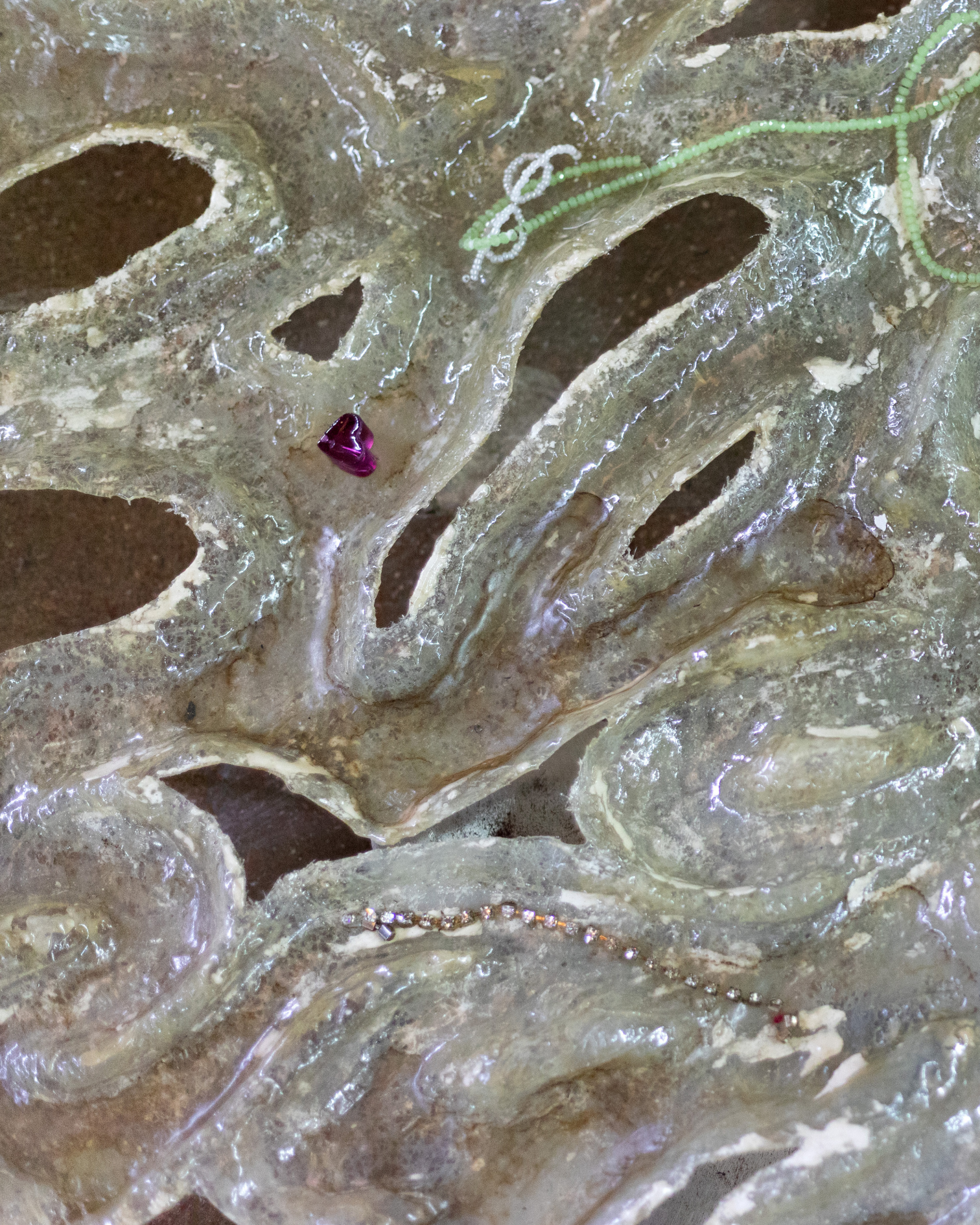
³ cariño

con las manos, 2024
Foto impresa en papel vegetal y latón

matriz de las manos (detalle), 2024
Escayola, vidrio, latón, ortigas y pasionaria

Antonio Ovejero

Perfume, laca Nelly y muchos anillos

Mi obra pretende crear un campo de investigación pictórica que se adentra en la representación exagerada de las escenas que residen en nuestra memoria colectiva más reciente. Como punto clave me centro en esas señoras con joyas y bolsos grandes, de vestidos estampados y peinados extravagantes. A través de la estética kitsch pretendo buscar lo ostentoso en lo costumbrista, lo llamativo y pretencioso, siendo estos, rasgos característicos de los looks que representan a señoras engalanadas. A través de esas escenas trato de indagar en los detalles que construyen lo sublime de la vida cotidiana, adentrándome en la iconografía del estampado como recurso estético e identitario.

Con este título pretendo generar una unión sinestésica con la obra, donde los olores y los sonidos se funden implícitamente en estos cuadros. El olor a laca, las manos de una mujer mayor con anillos y pulseras. Este título también se refiere a un cierto ritual de esa señora arreglada, que antes de salir de su casa, se perfuma, se arregla el pelo fijando sus rulos y se pone sus joyas.

En los detalles que emergen de la escena cotidiana es donde aparecen los rasgos que crean nuestro imaginario en torno a lo que nos rodea, por ello me centro en ensalzarlos, sobrecargándolos y exprimiendo plásticamente los motivos y texturas, generando así una narración del recuerdo estrambótico de un momento exagerado, de unas imágenes que subliman la cotidianidad.

La memoria y el tiempo tienen un papel fundamental en las obras que forman esta exposición, en las que la austeridad se queda a un lado y da paso a lo ornamentoso, generando de esta manera una obra que eleva lo mundano unido con lo ostentoso y elegante como rasgos de empoderamiento.

Siempre bolsos y tacones a juego (detalle), 2024
Óleo sobre tabla

La oca de la Chari, 2024
Óleo sobre tabla

Marcos Pizarro Giménez

El día de las elecciones

//La construcción de la nueva fábrica trajo a la ciudad nuevos puestos de trabajo. Fue así como algunos de los ciudadanos obtuvieron su primera labor remunerada, y con ella, nuevas necesidades.

El humo que emanaba de la fábrica empezó a latir en la ciudad. Pronto este se convirtió en parte intrínseca de la misma y los ciudadanos apenas se dieron cuenta de ello. Las nuevas necesidades fueron cubiertas, pero aparecieron otras nuevas, y consecuentemente, otras más.

El día de las elecciones a la alcaldía llegó y el partido humista resultó ganador. En este punto, nadie podía observar más allá de lo que el humo les permitía ver. Sólo aquellos ciudadanos que nunca habían trabajado en la fábrica eran capaces de vislumbrar el entorno en el que cohabitaban.

Claro que, ya no quedaba casi nadie en la ciudad cuyas nuevas necesidades no exigiesen ir a la fábrica a trabajar://

El yo, insaciable, busca la felicidad en relación con lo que ocurre en su realidad. Tiene esperanza al proyectar cómo quiere que sean las cosas y tiene miedo de que finalmente estas no sean como se esperaban. Esta polaridad puede resultar catastrofista, visualizar un incierto dominio de la realidad potencia un comportamiento condicionado en función de si lo que concuerda con nuestro yo insaciable se cumple. Reduciendo esta cuestión de búsqueda de felicidad a la búsqueda de la saciedad.

La situación se complejiza y resulta más decadente cuando estas fijaciones resultan inquietudes mundanas de nuestro día a día. Terrenales, pero necesarias para poder convivir con unos mínimos. El sistema socioeconómico neoliberal se señala como principal instrumento de actuación ante esta situación, privatizando derechos y ensalzando culturalmente la sustantividad humana.

El día de las elecciones trata de escudriñar una forma de entender la realidad actual, el entorno global y las necesidades humanas. Se relacionan así diferentes cuestiones relacionadas con los binomios geográficos poscoloniales de carácter hegemónico (norte-sur y oeste-este) con el proceso de industrialización histórico.

Consecuente con la tradición pictórica, se teje así un proyecto que unifica esta serie de problemáticas con inquietudes personales. El uso de la narración por otro lado es el encargado de encadenar diversas necesidades de cambio tanto individual como colectivo.

Viejos vientos vienen, 2024
Óleo sobre tela

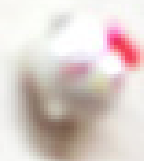
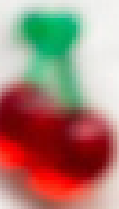
Exterminio de gorriones, 2024
Técnica mixta sobre tela

GIRL
GANG

TK

2020

Porkapeluda

Cute coleric friendly space <3

Si la ira nos picotea la piel, nos hace estremecernos, sudar y temblar; podría entonces conducirnos estremecidas hacia nuevas formas de ser; podría permitirnos habitar un tipo diferente de piel, aunque esa piel conserve las marcas y las cicatrices causadas por aquello en contra de lo cual estamos.

(Ahmed, La política cultural de las emociones, 2015, p.266)

En una propuesta multidisciplinar, fragmentaria y acumulativa se conglomeran el proyecto *Cute coleric space <3*, donde al final, una chica solo quiere hacer sus cositas tranquila mientras emite un pequeño y malicioso *hihihi*.

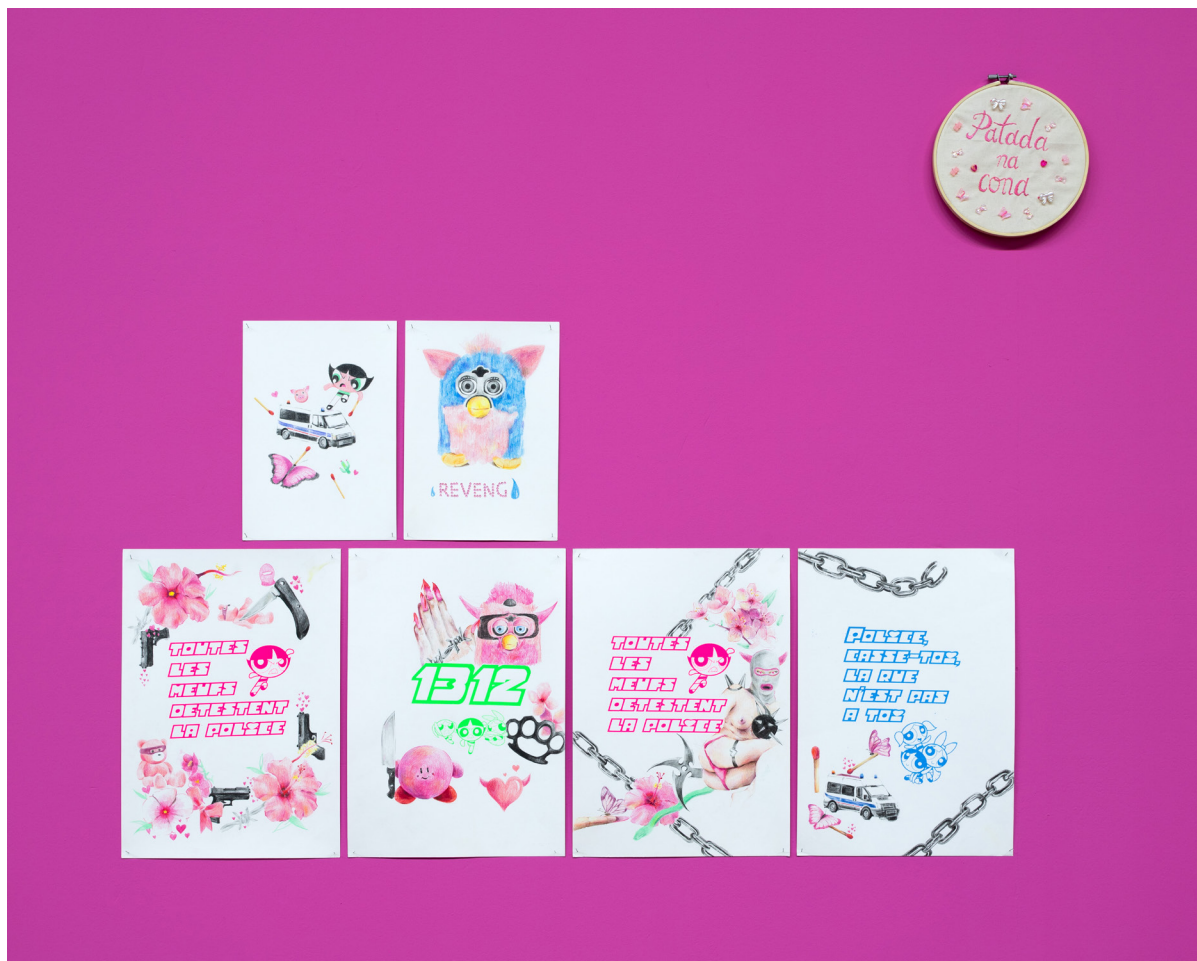
En la serie *Girls' secret desires*, referencias a la niñez y deseos conflictivos conviven en un ambiente rosado envuelto por la distensión. En la piel, como cicatrices llevamos grabadas nuestras heridas, nuestros deseos y esperanzas, quizás demasiado vengativas. Nos sentimos ready para transformar los anhelos en hechos, pero las uñas de gel, largas como garras, nos impiden atarnos las zapatillas. La espera se alarga, y quizás aquí, necesitas ese *hihihi* para no desfallecer.

Y cuando tu avatar choni, llega a su casa y se quita los aros, las dudas y las culpas comienzan a ocupar espacio, si tienes suerte, en la tela.

Cosidas durante horas, en esa dilación, que es la serie *Lista pra casar*, abstraída en el hacer lento y laborioso (heredado y necesitado de la ayuda de las otras). Con miles de puntadas quedan dibujados textos e imágenes provenientes de un universo donde confluyen frases de autoras contemporáneas, referencias pop y símbolos de Internet.

Volviendo a las herramientas de la niñez, los lápices de colores en la serie *Toutes les meuf detestent la pólce*, se apropian de una frase robada de una canción francesa para hombres. Y finalmente en este intento de materializar aspiraciones, a través del modelado 3d, se esculpen los elementos que desearía llevar en mi bolso para atravesar el espacio público en esa violenta experiencia que ser una chica. Darle importancia a las cosas sencillas que acompañan a todas las personas.

toutes les meuf detestent la pólíce, 2024
Lápices sobre serigrafía en papel

Cute coleric friendly space <3 (detalle), 2024
Óleo sobre lienzo

Daniela Mariscal Mariscal, Porkapeluda, Manel Bafaluy, Karolina Adamczak, Antonio Ovejero, Laura Silvestre, José Luis Clemente, Marta Escrig, Marcos Pizarro Giménez, Ane Oma, Mina Nogueira Álvarez, BOCACO.

Curriculum vitae

Karolina Adamczak

Karolina Adamczak es una artista nacida en Polonia y criada en Irlanda, que actualmente vive en Valencia. Su trabajo explora los sentimientos y emociones a través del videoarte, la fotografía y la performance, cuestionando la ética emocional impuesta por la sociedad moderna. Además, retrata las partes ocultas y vulnerables de la vida para fomentar una mayor conexión humana.

Desde siempre, su obra ha girado en torno a la exploración emocional de la condición humana. En 2021, su proyecto de fin de carrera, que aborda el trabajo emocional y la comercialización de los sentimientos, fue seleccionado para los RDS Visual Art Awards en Irlanda, donde recibió el premio Members Art Fund Award, lo que le permitió centrarse en su práctica artística y comenzar su camino artístico en España.

En 2023, se graduó del máster en producción artística en la Universidad Politécnica de Valencia. Ese mismo año fue seleccionada para el Strip Art Festival en Barcelona, donde fue premiada con una residencia artística en la Casa d'Artistes de Menorca. A partir de esta residencia, sigue desarrollando un proyecto audiovisual titulado "La Vida de La Muerte", que explora la experiencia de la muerte en la realidad actual, complementando su obra reciente "La Muerte de La Muerte". Este proyecto se exhibirá en el Centre Cívic Guinardó en Barcelona a principios de 2025.

FORMACIÓN ACADÉMICA

- 2023 → Máster en Producción Artística, Universidad Politécnica de Valencia, Valencia, España.
- 2021 → Grado en Bellas Artes, Dun Laoghaire Institute of Art, Design and Technology, Dublín, Irlanda.

EXPOSICIONES

- 2023 → *Strip Art Festival*, Centre Cívic Guinardó, Barcelona.
 - *PAM!23*, Universidad Politécnica de Valencia, Valencia.
- 2022 → *The Permanence of Change*, 126 Gallery, Galway.
 - *You Breathe Differently Down Here*, Draiocht, Dublín.
- 2021 → *RDS Visual Art Awards*, RHA Gallery, Dublín.
 - *Origins*, Lismore Castle Arts, Waterford.
 - *On Show*, IADT, exposición fin de carrera, en

línea.

→ *In the making: High Heart*, Pallas Projects/Studios, Dublín.

2020 → *Portals*, Livestock, exposición en línea.

→ *Afterthought*, United Arts Club, Dublín

2019 → *FOMO*, Livestock, Mart Harold HX Village studios.

→ *How's your Da?* MLV studios, Dublín

→ *Rebirth*, Pharmacia, Evil collective, Limerick

2018 → *Perceived Dimensions*, Irish Museum of Modern Art, Dublín

PROYECCIONES

2024 → *Proyectar el Cambio*, La Casa Encendida, Madrid.

2023 → *ShortPAM!23*, La Filmoteca, Valencia.

PREMIOS

2021 → RDS member' Art Fund Award, Dublín, Irlanda.

RESIDENCIAS

2023 → Screen service, (residencia online), Irlanda.

→ Casa D'Artistes, Menorca.

2022 → La Visiva, Barcelona.

TALLERES

2023 → *La Vida de La Muerte*, Casa D'Artistes, Menorca.

EXPERIENCIA PROFESIONAL

2021-22 → Prácticas de fotografía y videografía en Siberia Danza Barcelona.

2021 → Miembro del equipo curatorial de la exposición de IADT, *In the making: High Heart*, en colaboración con Pallas Projects/Studios.

2019 → Intérprete en SIRENS de Celina Muldoon, Galería Kevin Kavanagh, PallasProyectos/Estudios, Live Collision, Dublín.

Manel Bafaluy

Artista e investigador formado en la Escola Massana y graduado en Bellas Artes por la Universidad Politécnica de Valencia. En 2021, completó el programa de posgrado en fabricación digital en el IFAB de Valencia (UPV) y actualmente se encuentra desarrollando su tesis doctoral en esta área. A lo largo de su carrera, ha participado en estancias y proyectos internacionales que relacionan arte y medio ambiente, como el proyecto de escultura en nieve Comenius NSEAC en Harstad, Noruega, y el proyecto de land art Erasmus+ en la Selva Negra de Karlshure, Alemania.

Su trabajo abarca la escultura contemporánea, el arte digital y el muralismo. Es conocido principalmente por su interés en explorar los significados que surgen de formas abstractas en materiales escultóricos no convencionales. En la actualidad, se encuentra explorando nuevos métodos de creación a través combinar su trabajo con organismos vivos, realidad virtual y herramientas de impresión 3D.

EXPOSICIONES Y PROYECTOS

- 2024 → Materia computada, Museo Nacional de las Artes Decorativas, Madrid
- 2023 → Intropias, Centro Cultural Las Cigarreras, Alicante
 - Cultura Online 2023, Centro de Cultura Contemporánea del Carmen, Valencia.
 - Exposición Residencias artísticas 2023, Edificio de Juventud, Valencia.
 - Exposición PAM 2023, Universidad Politécnica de Valencia, Valencia.
 - Exposición individual Sacra Maleza, La galería by Lasterit, Barcelona
- 2022 → Desarrollo e idea proyecto escultura permanente “Hitos Solares” en el campus de la Universidad Politécnica de Valencia
 - Técnico de producción artística en el departamento de escultura de la UPV proyecto ‘El Bosque. Desarrollo de un entorno inversivo en Realidad Virtual. Una aproximación artística a la sensibilización medioambiental’, proyecto I+D+i PID2019-111720RA-I00.
 - Mural “The Stroke” para el V centenario de la ciudad de Logroño
 - Diseño de escenografía impresa en 3D para la pieza de danza Sanar l’ànima’l II, El Consulado, Valencia.
 - Exposición Pam!22 en la facultad de Bellas Artes de la Universidad Politécnica de Valencia
 - Exposición Fuerísima Colectiva 01, Benimaclet, Valencia
- 2021 → Live cinema “IGNOTUS ORB” para el festival CLEC en el Hemisfèric de La Ciudad de Las Artes y las Ciencias de Valencia
 - Mural experimental con realidad aumentada en el Beniconfusion, Valencia.
 - Diseño de prótesis 3D para la pieza de danza Sanar l’ànima’l, Espacio Inestable, Valencia.
 - Exposición de realidad aumentada “INTERREGNO_” edificio Veles e Vents, Valencia
 - Exposición Stripart 2021, Centre Cívic Guinardó,

Barcelona

- 2020 → Exposición colectiva Muestra de arte joven 2021 comisariada por el IRJ, Logroño
 - Exposición virtual Virtualart, comisariada por Fundación Brito, Brasil
 - Exposición colectiva Línea A.2.5 Bifurcaciones sala T4, UPV, Valencia
 - Exposición colectiva itinerante, Identitart comisariada por la fundación Brito, Brasil
- 2019 → Mural colaborativo en el suelo de la cancha de basket de San Pablo la Laguna, Guatemala
 - Performance Antropometrias invertidas, frente al IVAM, Colectivo Cúpula, Valencia
 - Fem Exposició, Escuela superior de Arquitectura, UPV
- 2018 → Performance de Arte Sonoro para el Festival La Escucha Errante en Azkuna Zentroa, Bilbao
- 2017 → Mural para el empoderamiento de la mujer en el encuentro de artistas urbanos “Més enllà dels límits”, Valencia
- 2016 → Exposición de final de año del Foundation diploma in Art and Design, Central Collage, Nottingham
 - Exposición Young Creative Awards
 - Nottingham Playhouse Hall, Nottingham
- 2015 → Muestra de esculturas de nieve dentro del proyecto North South Ephemeral Art Communication en Harstad, Noruega.

FORMACIÓN

- 2023 → Máster en Producción Artística, Universidad Politécnica de Valencia
- 2021 → Posgrado de Fabricación digital IFAB, Universidad Politécnica de Valencia
- 2016-20 → Graduado en Bellas Artes, Universidad Politécnica de Valencia
- 2015 → Foundation Diploma in Art and Design, Central Collage, Nottingham.
- 2014 → Bachillerato artístico, Escola Massana, Barcelona.

BECAS, MENCIONES Y PREMIOS

- 2023 → Ganador de la Beca Espacial de Pluto, Valencia
 - Ganador del PAM!2023, Valencia
 - Proyecto premiado en programa de Residencias Artísticas de la Concejalía de Juventud del Ayuntamiento de València
- 2021 → Premio de la galería Mutuo, en la exposición Art Emergent Sabadell 2021.
 - Seleccionado para la Exposición de Arte Emergente Sabadell (AES) 2021 en la Academia

- de Belles Arts de Sabadell.
- Seleccionado para la exposición Stripart 2021
- 2020 → Finalista en la Muestra de arte joven 2021 comisariada por el IRJ, Logroño.
- Matrícula de Honor en el Trabajo Final de Grado. Cuerpos ingravidos. Escultura digital y exploración biomórfica en realidad aumentada. <https://riunet.upv.es/handle/10251/150181>.
- Beca de colaboración de 8 meses en la biblioteca/ videoteca del departamento de escultura de la UPV, Valencia.
- 2019 → Beca de cooperación Meridies 2019 para la realización de talleres de arte mural en Pasajquim y San Juan la Laguna, Guatemala.
- 2016 → Primer premio del Young Creative Awards 2016 en la categoría de artes visuales, Nottingham, Inglaterra.
- Mención del Young Creative Awards 2016 en la categoría de fotografía, Nottingham, Inglaterra.
- 2015 → Beca Erasmus+ para trabajar 2 semanas como ayudante en el taller de escultura Pavel Miguel en Karlsruhe, Alemania.
- 2014 → Becado por el proyecto Comenius NSEAC para realizar esculturas de nieve compacta en Harstad, Noruega.

BOCACO

Lo evanescente, lo emocional, lo humano; lo es el arte.

El arte es atemporal, multicultural; situado en el umbral de lo expresable e inexpressable, de lo material e inmaterial, de lo humano y lo que aparentemente, no lo es.

El arte es la evidencia de una sociedad de individuos entrelazados de modo rizomático.

(El arte) Existe junto a la entidad humana, la labor artística en mí consiste únicamente en el traslado de los conceptos contenidos en ello a objetos, espacios, instantes

[de lo Humano a lo Cotidiano]

FORMACIÓN ACADÉMICA

- Máster en Producción Artística. Universidad Politécnica de Valencia
- Grado en Bellas Artes. Universidad de Zaragoza.

EXPOSICIONES INDIVIDUALES

- 2020 → *Poética de la emoción: el Ser y su Vida Cotidiana*. Teruel.

EXPOSICIONES COLECTIVAS

- 2023 → *Expresiones Emergentes_Ibercaja con Susurros de la Niebla: El Departamento de Objetos*

Perdidos. Zaragoza.

→ *Susurros de la Niebla*. PAM! (Valencia).

2022 → *Rizoma*. CetinArte (Zaragoza).

→ *ERROR: Formato de Archivo Errónea*. Soul Device (Valencia).

2021 → *Lullaby*. El Grito Sublime (Valencia).

→ *Camomilla*. MAIL ME ART (Teruel).

→ *Infecciones[Emociones]*. Coordinadas II (Teruel).

2020 → *Vestuario para El Grito* (Teruel).

→ *Como un Regalo*. COOPERARTE (Teruel).

PUBLICACIONES

2022 → Fotografía: *Odisea V*. Fotografía de la semana, LOMOGRAPHY. com.

→ Fotografía: *Rizoma*. Periódico ALTO JALÓN. Soria, 2022.

2021 → Catálogo: *EL GRITO SUBLIME*. LAPASSA Ediciones. Valencia, 2021. (pág 50- 51). ISBN: 978-84-09-41189-4.

2020 → Catálogo: *EL GRITO*. LAPASSA Ediciones. Valencia, 2020. (pág 20-21). ISBN: 978-84- 09-25954-0.

→ Catálogo: *MAIL ME ART*. Teruel, 2020. (pág 26-27). ISBN: 978-84-09-22295-7.

PREMIOS Y DISTINCIONES

2023 → Residencia Artística: GEOGRAFÍA POÉTICA 2023.

→ Seleccionado: Exposición PAMPAM!.

2022 → Seleccionado: Exposición Espacio Joven Ibercaja.

2020 → Mención Especial: Concurso MAIL ME ART.

→ Primer Premio: Concurso COOPERARTE.

Marta Escrig

Marta Escrig Gresa (Valencia,1999) es una artista visual española que opera desde su estudio en Valencia. Graduada en Bellas Artes y Máster de Producción Artística por la UPV, actualmente está adscrita al Grupo de Animación de la Universitat Politècnica de València como doctoranda en el programa Arte: Producción e Investigación.

Su investigación se plantea desde el estudio de entorno, tanto natural como urbano, tratando de abordar las cualidades cromático-lumínicas, los patrones, la geometría y los ritmos subyacentes en dichos espacios desde una práctica pictórica y experimental.

FORMACIÓN ACADÉMICA

2024-Act → Doctorado en Arte: Producción e investigación. Universitat Politècnica de

València

- 2023 → Máster en Producción Artística. Universitat Politècnica de València.
- 2021 → Bellas Artes. Universitat Politècnica de València

PREMIOS Y RESIDENCIAS

- 2023 → Ganadora de la II Edición de la Cátedra Bodegas Faustino & Willy Ramos. Residencia Artística en Nueva York de un mes. Universitat Politècnica de València (ES).
- Accésit 27a Edición Beca Pedro Marco. Requena (ES).
- Ganadora PAM!23. Seleccionada con futura exposición PAM!PAM!24. Universitat Politècnica de València. Valencia (ES).
- 2020 → Segundo premio Versiona Thyssen V. Museo Nacional Thyssen-Bornemisza. Madrid (ES).
- 2016 → Ganadora *Campus DKV Fresh Art*. Residencia artística UPV. Valencia (ES).

EXPOSICIONES INDIVIDUALES

- 2024 → Exposición individual *SEEN-UNSEEN*. Sala Antiguo Mercado de Requena con motivo del premio de la 27a Edición de la Beca Pedro Marco. Requena (ES).
- 2021 → Exposición individual *Interconexiones: entorno y abstracción*. Sala Carola Reig, Valencia (ES).
- Exposición conjunta *It takes two to tango*. Marta Escrig & Marina Marco. Sala Azorín, Valencia (ES).

EXPOSICIONES COLECTIVAS

- 2023 → Exposición colectiva *PAM!23*. Facultat Sant Carles, Universitat Politècnica de València. Valencia (ES).
- 2022 → Exposición Premio Nacional de Pintura Juan Francés (25 finalistas). Ajuntament de Xàtiva (ES).
- Exposición colectiva *PAM!22*. Facultat Sant Carles, Universitat Politècnica de València. Valencia (ES).
- 2021 → Exposición conjunta *It takes two to tango*. Marta Escrig & Marina Marco. Sala Azorín, Valencia (ES).
- Exposición colectiva *Proyectarse(se)*. Colegio Oficial de Arquitectos de Castilla la Mancha. Toledo (COAM), (ES).
- Exposición colectiva *Infinty Art "Arte vivo interactivo"*. El Corte Inglés Pintor Sorolla, Valencia (ES).
- Exposición colectiva *Trayectos*. Sala T4 Facultat

San Carles, Universitat Politècnica de València. Valencia (ES).

- 2016 → Exposición colectiva *DKV Fresh Art*. Sala T4 Facultat San Carles, Universitat Politècnica de València. Valencia (ES).

Daniela Mariscal Mariscal

Diseñadora gráfica e ilustradora, 33 años. Valencia.

Estudiante del máster en Producción Artística de la UPV. Creativa gráfica, ilustradora, pintora y escultora de Fallas. Actualmente finalizando el máster y trabajando en el sector de los Artistas Falleros. Anteriormente ha realizado trabajos como escenógrafa para youtubers en PINOSTOY, Freelance en su tiempo libre.

En sus procesos creativos vincula el dibujo, la pintura el diseño, la cartelería y el lettering, buscando enlazar los medios digitales con las formas manuales en el desarrollo.

Ha desarrollado trabajos artísticos en torno al dibujo, explorando las posibilidades del papel como elemento escultórico y dibujable, empleando técnicas como el origami y el kirigami, siendo este el Proyecto Final de Grado.

Actualmente se encuentra desarrollando la propuesta artística *Chicha migrante*. Una muestra que apela al ejercicio de una mirada introspectiva sobre los procesos de integración de la comunidad migrante andina, en el territorio español, en un presente globalizado. Esta primera muestra es una reflexión sobre la construcción de identidad en el desarraigo.

EXPOSICIONES

- 2023 → Exposición PAM 2023, Universidad Politècnica de Valencia.
- Exposición colectiva, Proyecto de emprendimiento kit artístico KITTUYA Art Gallery Doppia V Suiza, Lugano.
- 2016 → Exposición colectiva. Gamas reticulares. Museo Comarcal de Hellín.

PREMIOS Y BECAS

- 2023 → Ganadora del PAM 2023, Valencia.

FORMACIÓN PROFESIONAL

- Máster en Producción Artística, UPV, Valencia.
- 2021 → Grado superior de Gráfica Publicitaria, E.A. Cruz Novillo, Cuenca.
- 2016 → Grado en Bellas Artes, UCLM, Cuenca.
- 2011 → Bachillerato Artístico en el Instituto Justo Millán, Hellín-Albacete.

Mina Nogueira Álvarez

Desde la interacción directa del cuerpo con el espacio urbano, como skater, me tropiezo con los fallos ocultos y las imperfecciones del espacio público, detalles que a menudo pasan desapercibidos y que dan pie a mi interés por investigar la ciudad. Mi obra surge de la necesidad de cuestionar y reimaginar nuestro entorno urbano. A través de juegos conceptuales y visuales, busco señalar y destacar estas problemáticas, invitando al espectador a reflexionar sobre el espacio que habita.

A lo largo de mi carrera, he tenido el privilegio de participar en diversas exposiciones, abarcando desde la exploración del entorno urbano hasta la conmemoración de artistas a través de la creación de videos con IA. A continuación, se enumeran algunas de estas exposiciones, conferencias y residencias artísticas:

- Pensar la Ciudad (Madrid, 2024) - Art U Ready
- Sorolla, una nova dimensió (Valencia, 2023; Barcelona, 2024)
- Dali Cibernètic (Valencia, 2024)
- El escenario urbano (Valencia, 2023)
- PAM!23 (Valencia, 2023)
- 5a CONFERENCIA AÑO SOROLLA - UPV: Reinterpretando a Sorolla (11/12/2023)
- Tajuela 2a edición (Agosto, 2024). Residencia artística

Ane Oma

Ane Omaetxebarria, nacida en Arrieta, Bizkaia. Estudió el grado de Creación y Diseño en la EHU (Euskal Herriko Unibertsitatea) y después el Máster de Producción Artística de la UPV (Universitat Politècnica de València).

El lugar siempre ha sido importante, ir y volver, tratar de estar presente y también elegir ausentarnos y diluir los tiempos. Lo hacemos mientras no ocupamos ningún espacio, cuando reconocemos nuestra presencia y el lugar que podemos ocupar, cuando lo que hay se encuentra con lo que falta, el hueco.

Intento generar estrategias para habitar ahí, y sostener y reconocer lo que ya habita.

Me gusta lo pequeño y que mi cuerpo me acompañe al acercarme allí donde decida mirar. También me gusta ser fuerte, doblar metal con mis manos y sentir mi cuerpo cansarse.

FORMACIÓN ACADÉMICA

2022-24 → Máster en Producción artística. Universitat Politècnica de València UPV.

2021-22 → Beca Erasmus+. (Open lab, técnicas

multidisciplinares) Universidad PXL, Hasselt, Bélgica

2018-22 → Grado en Creación y diseño. Universidad de País Vasco UPV/EHU

EXPOSICIONES COLECTIVAS

2024 → PAM!PAM!24 Atarazanas, València

2022 → *Between us* en LaZurda, Bilbao.

2021 → *CURAT* en De Kooi PXL-MAD, Bélgica

Antonio Ovejero

Antonio Ovejero, Valencia, Graduado en Bellas Artes en 2022 y en el Máster de Producción Artística en 2023 por la Universitat Politècnica de València, Facultat de Belles Arts de Sant Carles.

Su obra se adentra en la experimentación pictórica figurativa. Antonio Ovejero investiga sobre la memoria y en el rescate de las escenas que residen en nuestro imaginario colectivo en torno a lo sublime de la cotidianidad. Las señoras con joyas y bolsos grandes, de vestidos estampados y peinados extravagantes son el eje principal de su obra. A través de la estética *kitsch* busca lo ostentoso en lo costumbrista, lo llamativo y pretencioso.

Antonio Ovejero utiliza la iconografía del estampado como recurso identitario y estético. Para él, la unión de la vejez, lo cotidiano y lo elegante es una imagen clara, “Una señora de edad avanzada que se pone su mejor vestido y sus mejores joyas para coger su silla de plástico y salir a la puerta de su casa a tomar el fresco”

Graduado en Bellas Artes en 2022 y en el Máster de producción artística en 2023 por la Universitat Politècnica de València, Facultat de Belles Arts de Sant Carles.

EXPOSICIONES INDIVIDUALES

2024 → *Fugacity* - Galería Nueva y Galería CLC, Madrid, España.

→ *Bolsos y tacones a juego* - Sala de exposiciones del Edificio Iberia, Delegación provincial de la Junta de Castilla - La Mancha, Cuenca.

→ *La Maru y sus amigas* - Sala de exposiciones de El Mercado de la Imprenta, Valencia, España

2023 → *SEÑORAS*: retrospectiva pictórica de la escena cotidiana de segunda mitad del siglo XX - Espai d'art de El Corte Inglés, Avenida de Francia, Valencia, España ·

→ *RETALES*, del luto al estampado - Sala Manuela Ballester - Facultat de Ciències Socials UV, Valencia, España

2022 → *Mujeres sin color: Relatos sobre el luto* - CMJ Orriols, Valencia, España

- 2021 → *Nosotros* - Sala de Exposiciones del Ayuntamiento de Casas de guijarro, Cuenca, España
- 2020 → *Pieles* - Sala de Exposiciones del Ayuntamiento de Casas de guijarro, Cuenca, España

EXPOSICIONES COLECTIVAS

- 2023 → *Exposición andante* - Galería Alba Cabrera, Valencia, España
- *Que viene mi prima Vera* - Corner Gallery & Estudio, Madrid, España
- *Dentro/Fuera* - Galería Maïka Sánchez, Valencia, España
- Exposición obras seleccionadas premio nacional Juan Frances, Xàtiva, Valencia, España
- Arte vivo interactivo 2023 - Infinity Art Gallery, Espai d'art de El Corte Inglés. Av Francia, Valencia, España
- 2022 → *Conexiones y formas del espacio intimo* - Galería Cau del Roure, Valencia, España
- *La imagen de la memoria* - Biblioteca Azorín, Patraix, Valencia, España
- *Sinergias*. Miradas alternativas - Espacio multidisciplinar T4, Facultat de Belles Arts de Sant Carles, Universitat Politècnica de València, España · El eco de la memoria - Sala de exposicions CMJ Campoamor, València, Espanya.
- *El eco de la memoria* - Sala d'exposicions CMJ Campoamor, València, Espanya.
- Arte vivo interactivo 2022 - Infinity Art Gallery, Espai d'art de El Corte Inglés. Av Francia, Valencia, España
- 2021 → *A la calle* - Palacio Quinta Alegre, Granada, España

BIENALES Y FERIAS DE ARTE

- 2022 → Participación en la Feria de Arte Contemporáneo Marte, Castellón, España
- Participación en la Bienal de Arte Russafart, Valencia, España

PREMIOS Y BECAS

- 2024 → Finalista en segundo puesto para la Beca de la Casa Velázquez 2024-2025.
- Preseleccionado en la Residencia artística de la Fundación Antonio Gala 2024 2025
- 2023 → PAMPAM24, Beca de producción artística, Fundación Hortensia Herrero y Master de Producción Artística.
- 2022 → Primer premio de Arte emergente interactivo,

- Infinityart Gallery, El Corte Inglés y Feria de Arte Contemporáneo Marte. 2015
- Beca anual de estudios artísticos, Barreira Arte y Diseño

CONCURSOS

- 2019 → - Jurado en el VI Concurso de Pintura "VILLA DE POZOAMARGO", Cuenca, España

Marcos Pizarro Giménez

//Tres barones rosas se encuentran discutiendo en un bar. El primero de ellos, fuma y lleva un esmoquin roto, dejando al descubierto sus vergüenzas. No se calla en ningún momento (Mi producción). El segundo, llega tarde, por lo que ni si quiera está presente en la reunión (Todo lo demás). El tercero, completamente desnudo y calvo, apenas puede hablar (Yo).//

El trabajo de Marcos Pizarro Giménez (Alicante, 1999) gira en torno a la figura humana, donde destaca sus inquietudes, pretensiones y valores. Utilizando un lenguaje irónico y narrativo, escenografía pictóricamente diferentes personajes. Participes de una realidad autobiográfica, extrapolada a una realidad presente.

FORMACIÓN ACADÉMICA

- 2022-24 → Máster en Producción Artística, Universitat Politècnica de València.
- 2017-22 → Grado en Bellas Artes, Universitat Politècnica de València.

EXPOSICIONES

- 2024 → *Aceleración de los cuerpos sumergidos*. Centro Cultural Las Cigarreras, Alicante.
- *Ellesmere*. Associació Cumul, Castellón de la Plana.
- 2023 → *JAWS*. C/d'Agustí Centelles Ossó 10, Valencia.
- *EAN13*. Cidade da Cultura, Santiago de Compostela. (residencia)
- *PAM!23*. (Las siete murallas de Ecbatana). Universitat Politècnica de València, Valencia.
- (k)no(w)n name. C/del Mestre Valls 45, Valencia.
- *Caballos y expropiaciones*. CMJ Els Orriols, Valencia. (individual)
- 2022 → *Open Studio*. C/José Grollo 55, Valencia.
- *Idealista/Guillem de Castro*. C/Guillem de Castro 78, Valencia.
- *Exposición certamen de Pintura de Foios*. Casa de Cultura de Foios, Foios.

Porkapeluda

Nacida en Compostela en 1996, ha concluido sus estudios de Bellas Artes en Valencia, sin dinero y sin perder nada de acento. Los ejes principales de su obra giran en torno a la representación de la rabia femenina, usando como estrategias el humor y las referencias pop. Multidisciplinar, porque una hace un poco de todo, desde predicciones en horóscopos, doblar camisetas, dar puntadas o pinceladas.

FORMACIÓN

- 2022-24 → Máster de producción artística, UPV
→ Beca Erasmus Académie des Beux Arts de Tournai, Bélgica.
- 2017-21 → Grado Bellas Artes, UPV.
- 2016 → Beca Movilidad Sicue.
→ Seminario de visualidades artísticas de resistencia y maniobras visuales decoloniales, IVAM.
→ Resistencias creativas Jonh Jordan, UPV.

EXPOSICIONES COLECTIVAS

- 2024 → Participación en The Postraumaticc 2024.
- 2023 → Muestra PAM23, UPV.
→ *Ciudad Fallo*, Mesón de Morella, Ayuntamiento de Valencia.
- 2021 → *Sinergias*, Abadía Seven.
→ *Trayectos*, UPV.
- 2020 → *Arte y Malú*, La Rebel.
→ *Zoom I, do Individuo á paisaxe*. Centro xuvenil de Tui.
→ *Zoom II, do individuo á paisaxe*. Centro xuvenil de Tui.
- 2019 → *La escucha errante*, Azkuna Zentroa.

EXPOSICIONES INDIVIDUALES

- 2021 → *kedamos en el deskampado*, CMJ Orriols.
→ *Dame 5 euros pa un kebab*, La Casa de Patraix.

Traduccions

Fragments de realitats diverses

José Luis Clemente i Laura Silvestre García
Universitat Politècnica de València
Comissaris de l'exposició

Posat en marxa en 2013, PAM! és ja un projecte no sols consolidat sinó que, amb la seua exposició PAM!PAM! —amb la qual complim deu anys—, constituïx una cita ineludible de trobada amb l'art emergent. La perspectiva d'una dècada de marxa projecta cap al present una trajectòria que permet veure els efectes de suport i promoció d'artistes que inicien la seua trajectòria artística amb no poques dificultats. Este projecte naix, com hem anat observant amb el pas del temps, amb la voluntat de servir de plataforma de projecció d'estos artistes, oferint en l'exposició PAM!PAM! un lloc idoni per a l'inici de la seua professionalització en l'art. Quan s'inicia el projecte PAM! davant una situació de crisi generalitzada, amb greus conseqüències sobre el teixit cultural, sorgixen també altres iniciatives parelles des de diferents plataformes ciutadanes i col·lectius. Es tractava d'iniciatives diverses en l'intent de pal·liar aquella situació crítica. PAM!PAM! sorgix, per tant, en eixa conjuntura de crisi, buscant les sinergies i col·laboracions necessàries entre les administracions públiques, les institucions i la iniciativa privada. Conscients de la necessitat que l'art jove necessitava el suport de la institució artística, PAM!PAM! va comptar des de l'inici amb la col·laboració del Centre del Carme —i agraïm ací, una vegada més, el suport incondicional de Felipe Garín— i més tard de l'IVAM i l'Ajuntament de València.

Però esta exposició no sols permet als jóvens artistes donar-se a conèixer entre professionals —una cosa fonamental i que està en la base d'este projecte—, sinó que a més obliga al fet que els propis artistes entren en contacte directe amb les problemàtiques que comporta l'organització d'una exposició d'esta envergadura, en un espai institucional. El Centre del Carme (2014-2016), IVAM (2017) i Drassanes (2018-2024), han sigut els espais on s'han dut a terme les exposicions de PAM!PAM! Per al projecte, per tant, resulta primordial, com acabem d'apuntar, el suport institucional; un suport obligat perquè el treball dels jóvens artistes puga ser observat i promocionat en un entorn professional.

Esta exposició pretén, en definitiva, oferir un espai de treball en el qual es visualitzen els primers

passos de l'artista l'obra del qual, més enllà del recinte universitari, comença a fer-se un buit en el complex panorama de la creació contemporània. Per a estos artistes constituïx un repte enfrontar-se per primera vegada, en molts casos, a les exigències d'una exposició institucional com la que ens ocupa, que els permeta abordar nous reptes creatius. Esta és, per tant, una base de treball necessària des de la qual donar suport a la promoció de jóvens artistes enfront de les difícils perspectives amb les quals, en general, es troba l'art contemporani i, en particular, l'art emergent.

La possibilitat de treballar en estos espais constituïx un gran estímul per als “acabats d'estrenar artistes” participants en PAM!PAM! El fet d'incorporar-se a un entorn professional i tindre la possibilitat de treballar en espais com els que hem assenyalat, ha obligat estos artistes a desenrotllar projectes específics en els quals han posat a prova les seues capacitats. Les peculiaritats arquitectòniques de les sales i espais on han tingut lloc les successives edicions forçaven als artistes a dialogar amb una situació espacial complexa i, en una certa forma, a convèncer a estos espais perquè acolliren les seues obres sense ser engolides. Un repàs pels projectes expositius anteriors en el Centre del Carme, l'IVAM i les Drassanes, així com la seua repercussió entre especialistes i el gran públic posen de manifest la qualitat de gran part dels projectes presentats.

Un altre objectiu de l'exposició consistix, a més, no a realitzar una exposició col·lectiva a l'ús, sinó que cada artista, des d'eixe diàleg amb els espais, desenrotlle projectes específics, com hem assenyalat. Per a això, PAM! posa a la disposició dels artistes ajudes per a la producció d'obra. Una vegada els artistes es familiaritzen amb la morfologia dels espais, s'inicia un procés que busca adaptar i potenciar els projectes a través de l'arquitectura. Així cal destacar la motivació, però especialment l'esforç fet pels artistes per a aconseguir traure el millor d'ells mateixos en sintonia amb un espai en el qual el públic finalment ha de ser el protagonista. Les exposicions de PAM!PAM! han tingut lloc en sales antagòniques a la comuna i convencional “caixa blanca”, asèptica, clara, neta i funcional. Treballar sota eixos condicionants, encara en les dificultats, lluny de parilitzar als artistes, ha sigut un revulsiu. Els artistes s'han vist obligats a dialogar amb l'espai i conviure amb ell per a traure-li el major profit possible, de manera que l'arquitectura continuara sent vigorosa però no dominara els projectes. Es tracta que eixa energia de l'arquitectura impulse els treballs per a una major i millor recepció del públic. No es podia treballar, per tant, ignorant eixes

peculiaritats arquitectòniques, sinó incorporar-les als projectes i, finalment, en el muntatge expositiu. En este sentit, podem considerar que les diferents edicions de PAM!PAM! han suposat un procés d'aprenentatge enorme i un èxit.

En la present edició, com és habitual des de la primera convocatòria, la multiplicitat de propostes i la diversitat de les seues narratives constitueix un any més un dels atractius de PAM!PAM! Esta multiplicitat no és només deguda al nombre d'artistes participants, sinó que és conseqüència de la basta varietat de plantejaments entre els quals es mou l'art dels nostres dies, com també altres manifestacions creatives, que no serien sinó mostra al seu torn de la complexitat del nostre món i les nostres formes de vida. Des de l'heterogeneïtat de les creacions, entre les quals trobem l'ús de tota mena de suports i tècniques, en esta edició, no obstant això, podem considerar la major presència de la pintura, si bé participa amb altres suports com a vídeo, escultura, fotografia i instal·lacions de la hibridació amb la qual es dona a veure l'art.

El conjunt dels projectes exposats presenta, com acabem d'apuntar, una àmplia varietat de preocupacions temàtiques des d'una extensa també diversitat de llenguatges, una cosa comuna en les manifestacions artístiques últimes. No obstant això, més enllà d'eixa multidisciplinarietat i de la varietat de plantejaments temàtics, subjauen una sèrie de línies argumentals entorn de les quals giren estes propostes. Estes línies argumentals, reflectixen diferents nuclis d'interés com la vida i la mort, la transformació de la matèria, les emocions i sensacions de la vida quotidiana, els estímuls del nostre entorn, l'imaginari visual popular, la representació de les escenes de la nostra memòria col·lectiva, la utilització dels espais públics, el qüestionament de l'organització temporal i espacial de les coses, els processos d'integració de comunitats migrants o el mode d'entremesclar-se la causalitat i la informació. El fet de situar a estos artistes en relació a estes preocupacions és un intent d'aclarir les línies discursives abocades en esta exposició, que busquen obrir també altres reflexions en paral·lel, mentres són els públics, també diversos, els que acaben obrint eixes línies argumentals.

Els deu artistes seleccionats en PAM!23 per a esta mostra són: Karolina Adamczak, BOCACO, Marta Escrig, Daniela Mariscal Mariscal, Mina Nogueira Álvarez, Ane Oma, Antonio Ovejero, Manel Bafaluy, Marcos Pizarro Giménez i Porkapeluda. El comitè de selecció va estar format per: Olga Adelantado (directora Galeria Luis Adelantado), Alba Braza

(comissària), Johanna Caplliure (crítica d'art), José Luis Clemente (professor del Màster en Producció Artística UPV), Pablo González Tornel (director del Museu de Belles Arts de València), Alba Raja (comissària adjunta i coordinadora de publicacions de Bombes Gens Centre d'Art), Sonia Martínez (directora adjunta de l'IVAM), Francisco Martínez Boluda (col·leccionista), Emilio Martínez (professor del Màster en Arts Visuals i Multimèdia UPV), Carmen Ramos (gestora cultural Càtedra Cellers Faustino & Willy Ramos), Leire Santos Alonso (Fundació Hortensia Herrero) i Laura Silvestre García (comissària PAM!23).

El projecte *La Mort de La Mort* de Karolina Adamczak, aborda reflexions creuades sobre la mort i les vides paral·leles, sobre la temporalitat i la depressió. A partir d'una vídeo-projecció a tres pantalles, l'artista planteja una hipòtesi sobre el que ocurriria si els humans superaren la mortalitat. Eixa narrativa d'abast distòpic, se situa de tal mode en el present que podem tindre la sensació d'estar immersos en eixa ficció; ser partícips d'eixes altres vides, sent viscudes com a autèntiques. D'esta manera, il·lusions i realitats alternatives s'hibriden de tal manera en el quotidià i real que no és possible distingir en quin moment i lloc estem i què és el que conduïx les nostres vides. Des d'ací, les imatges van construint aspectes diversos del comú i corrent en un marc espai temporal en el qual finalment ens trontolla el dubte.

Manel Bafaluy proposa el projecte *Un batec ulterior*, consistent en una instal·lació en la qual tira mà d'escultures i impressions sobre paper i lona per a establir, així mateix, dubtes sobre la realitat i quant l'afirma, des de l'inexplorat lloc de la ficció. Assumptes com la vida i la mort també ací circumden este treball. La trasmutació es convertix en metàfora de les nostres formes de vida, que es revelen canviants, d'impossible subjecció i fixesa. D'esta manera, tres peces escultòriques abracen a l'espectador per a internar-lo en un espai d'incerteses on el corpori es revist d'anatomies per moments pertorbadores, sent fascinants. I ací es deixa veure l'inesperat, en eixos estranys cossos que es transfiguren a partir de formes de complexa definició.

Marta Escrig presenta el projecte *Sousei* amb el qual desplega una àmplia sèrie de llenços, disposats a aprofundir en les problemàtiques del veure per a afegir un dubte més sobre la realitat i el mode en la qual la percebem. Valent-se d'una trama de franges de color que van modulant-se segons diverses gradacions, l'artista estén sobre l'espectador un espai en el qual suspendre la temporalitat, mitjançant la qual ens inscriu en un espai determinat. D'esta manera és com, abstrèts,

ens veiem emplaçats en un temps en suspens, en un lloc, en un orde, un altre, fora de qualsevol referència física; parlariem d'un espai i una temporalitat més prompte espiritual.

D'una altra part, Antonio Ovejero mostra *Perfum, laca Nelly i molts anells*, consistent en tres grans pintures episodials en les quals es posa el focus en aspectes inadvertits del quotidià. Recorrent a detalls, aparentment mínims i banals i engrandits en una inusual escala, la qual cosa veiem resulta desconcertant. Emprant-se en una pintura figurativa de costums, Ovejero ens deixa veure el desacostumat. Color, pinzellada i composició, tots a l'una, passen d'una imatge a una altra, exhibint tot luxe de detalls. I ací, en les distàncies curtes sobre les coses, s'escampa l'ímpetu de l'excessiu que, sense ser vist en tota la seua dimensió, forma part d'una manera de ser i estar; una condició identitària de la memòria col·lectiva.

Cute coleric friendly space <3 és el projecte amb el qual Porkapeluda també ens posa davant d'una pintura desacostumada. Sobre un mur de fons rosa, l'artista desplega tot un arsenal de motius de complexa catalogació, des d'àmbits referencials molt diversos sobre el substrat de la cultura popular i *el cuqui*. Pintura, dibuixos, brodats i objectes són part dels recursos amb els quals l'artista traça un relat del personal conformat per pensaments i experiències de tota mena, al voltant del "ser xica". L'edulcorat en l'ús del color i la forma llepafils com a base operacional, no fa sinó potenciar l'acidesa amb la qual tot acaba revestint-se de rebel. Una gosadia que diu molt d'una manera de ser dona, en els margens dels estereotips, els prejudis i les etiquetes, des d'una posició celebrativa.

Pel seu costat, Marcos Pizarro Giménez recorre així mateix a la pintura en el seu projecte *El dia de les eleccions*. Amb un to també agosarat la seua pintura camina lliure de faïçons per a donar curs a un imaginari disposat a il·lustrar no pocs conflictes del nostre entorn. Usant una pinzellada desfeta i una figuració deforme, que podríem emmarcar d'origen expressionista, Marcos Pizarro atén els desordres socials i el polític. Eixos desordres que constrenyen no poques dimensions del quotidià es mostren ací com una cosa extraordinària de veure quan els seus efectes distorsionadors ho ocupen tot. Es tracta de desconcerts que planen sobre personatges i escenaris diversos, manifestant el seu descarnamiento.

BOCACO presenta el projecte *Nodes*, consistent en una instal·lació de dos peces escultòriques al costat de dos pintures. En elles la vida quotidiana torna a estar en el punt de mira. Però el que l'artista ens

mostra d'ella no és qualsevol cosa; busca traure a la llum els seus aspectes furtius, allò que en el ràpid mirar de les coses, se'ns escapa. Per a això, recorre a materials febles com a cobertes de plàstic i bosses d'escombraries que en les seues escultures no obstant això adquirixen formes estranyament amenaçadores, quan comencen a moure's i a emetre sons. Al costat de les escultures, la pintura mostra també part del seu costat fosc. Travessant les bosses d'escombraries negres que les recobrixen, els motius que sorgixen dels quadres es manifesten ambigüament desafiadors: un cap de porc i un dit introduït en una boca humana. Pintats amb tons rosats resulten en una certa manera també atractius, malgrat el vandalisme que els envolta i el lloc en el qual es mostren confinats.

Daniela Mariscal Marsical presenta una sèrie de llenços amb els quals posa en relleu conflictes d'índole identitari. El projecte *Chicha migrant* es planteja com un recorregut episodial en el qual dona a conèixer els conflictes que experimenta la població migrant. L'identitari cultural es deixa veure, sens dubte i en àcids colors, com un problema d'encaixos i desplaçaments. Així, sota l'aparença de normalitat, es mostren personatges que no casen i accions no correspostes. El quotidià, al dictat del normatiu, es mostra llavors com una cosa estranya, mancat de concordança i subjecte a desplaçaments indeguts.

L'espai públic és el lloc triat per Mina Nogueira Álvarez per a també mostrar altres desajustaments. *El gos no es va aguantar i es va pixar fora*, consistix en una instal·lació en la qual es recrea un pipicán. Tirant mà d'elements mínims, l'artista ens porta a reflexionar sobre l'absurda regulació de l'espai públic. Partint d'una conscienciosa observació dels pipicanes escampats per la ciutat de València, establix un mapatge de la ubicació d'estos particulars mingitorios analitzant el seu ridícul ús. Amb esta recreació i la gràfica del mapatge, l'espectador queda emplaçat a prendre consciència del que ocorre en l'espai públic, de la seua absurda regulació i els límits del seu ús.

Finalment, Ane Oma presenta *sempre vull tornar ací*, consistent en un conjunt de xicotets objectes, imatges i escultures distribuïts pel sòl. Amb l'objectiu de qüestionar l'organització temporal i espacial de les coses, i alterar la seua convencional mesura, l'artista recorre al xicotet, el diminut i efímer. Així, tirant mà de materials febles, articulats d'una forma, en aparença casual, Ane Oma projecta una escenificació de la fragilitat amb la qual es posa de manifest la precarietat del que ens envolta. L'inconclús i transitori, així vistos, cobren especial rellevància, sent constitutius no sols

de modes de fer art, insistint en assumptes com el procesual, sinó reflex de formes de vida.

Agraïm una vegada més la implicació dels artistes i quantes persones han estat darrere d'esta edició, així com de totes les anteriors. Agraïm especialment el suport de l'Ajuntament de València i el suport de la Fundació Hortensia Herrero, i de manera molt particular la implicació del Consorci de Museus de la Comunitat Valenciana que, set anys després, ens brinda l'oportunitat de recuperar la col·laboració amb la qual es va iniciar el projecte en el Centre del Carme. Gràcies a Nicolás Bugada el seu director, a Vicente Samper i a Isabel Pérez, els qui han estat acaronant el projecte amb zel; a Javier Martí qui ens ha estat seguint els últims anys des de l'Ajuntament de València; i a totes les persones de l'àmbit cultural valencià que van formar part del comitè de selecció. Gràcies a ells, PAM! torna a ser un projecte per a tots.

Artistes

Karolina Adamczak

La Mort de La Mort

La Mort de La Mort és una videoinstal·lació de tres pantalles que presenta una realitat alternativa on els humans s'han tornat immortals. Una persona d'aquesta realitat, que apareix en les escenes inicials i finals de l'obra, ens relata els successos mentre veiem imatges de la vida passada, o més prompte de com la coneixem actualment. L'obra planteja una hipòtesi sobre què ocurriria si els humans superaren la mortalitat. Amb la mort de la mort, perdriem la nostra capacitat de sentir, ja que els nostres sentiments estan estructurats entorn de la temporalitat de les nostres vides. L'obra sosté que els sentiments no són una cosa universal, sinó una qualitat específica de la nostra existència a la terra. L'obra destaca el costat positiu de la mort, que normalment es percep de manera negativa, i mostra com la seua presència ens permet valorar més la vida.

L'obra s'inspira en els reptes i esdeveniments recents, com és la pandèmia, durant la qual vivim confinats i enyorem una vida que semblava haver-se convertit en un record del passat. En aquella època, el metavers es promocionava com una “forma segura d'interactuar amb els altres”, arriscant-nos a perdre la vida que coneixiem en favor d'una realitat virtual que no distava molt de les societats fictícies de les pel·lícules. Vivim en una era tecnològica en la qual

cerquem contínuament avanços per a millorar la vida. La idea d'aconseguir la immortalitat, com s'explora en l'obra, és un fenomen que actualment s'està investigant. L'obra sosté que aquests avanços no sempre milloren la nostra existència.

El confinament també va agreujar significativament la crisi de salut mental. Més enllà de ser una ficció, l'obra pot interpretar-se com una representació dels símptomes de la depressió, que sovint es manifesten en la incapacitat d'experimentar emocions. La consciència de la mort ens permet sentir més plenament en reconèixer que el nostre temps és limitat, i ens ajuda a regular les nostres emocions en reflexionar sobre allò que realment mereix la nostra preocupació.

Per a la creació de l'obra, s'han filmat més de seixanta escenes en diversos llocs significatius per a l'artista, inclosos València, Barcelona i Mota del Cuervo, a Espanya; Dublín, a Irlanda, i Leszno, a Polònia. L'obra no segueix protagonistes específics, sinó que mostra fragments de diferents vides. Més de 80 persones pròximes a l'artista, de diferents edats, gèneres i procedències, han participat en l'obra, molts d'ells companys del màster en producció artística a la Universitat Politècnica de València.

Manel Bafaluy

Un batec ulterior

La vida és una exuberància planetària, un fenomen solar. És la transmutació astronòmicament local de l'aire, l'aigua i la llum que arriba a la Terra en cèl·lules. És una pauta intricada de creixement i mort, acceleració i reducció, transformació i decadència. (...) La vida, com Déu, i música, i carboni, i energia és un vertiginós nexa d'èssers desenrotllant-se, fonent-se i morint. És matèria indisciplinada, capaç de triar-ne la pròpia direcció amb vista a retardar indefinidament l'inevitable moment de l'equilibri termodinàmic -la mort. - Lynn Margulis

Un batec ulterior tracta de representar i honrar els estats de transformació de la matèria i per tant de l'ànima. Hi ha alguna cosa en el procés de metamorfosi que em fascina, veure com tot canvia, com tot pereix i en el seu esvaïment dona lloc a noves maneres de ser. Aquesta producció que ha sigut impresa en 3D i modelada en realitat virtual juga formalment amb reminiscències orgàniques dels insectes, i les seues diferents fases de vida: larva, pupa i imago (estadi final) per a repensar els meus propis processos creatius.

Pense en la metamorfosi com un

desbordament que naix dels andins. Un batec interior, que al seu torn procedeix d'un lloc que ens excedeix. Renaixement, procés de transformació, transfusió. Em pregunte què visualitzen les larves quan estan dins de la crisàlide. Quina informació del món els deu arribar a través del tamís de la seua reclusió? Fantasiege que entren en un estat meditatiu on els aborden imatges centellejants, vectors d'energia que es dobleguen sobre si mateixos i que es retroalimenten com ho fan les forces electromagnètiques de la terra.

El procés de creació de les meues escultures em resulta subtilment semblant. Sota les ulleres de realitat virtual, jo mateix em veig entrant en un estadi intermedi, on deixo arrere el món per un segon, i m'entotsole en mi mateix.

En l'exercici de confiança que suposa quedar-se desprotegit a costa de l'exterior, trobe l'oblit i trobe allò que sabia però que les distraccions m'havien fet oblidar. Brolla força de les meues mans i soc capaç de jugar els centellejos que la meua ànima anhela veure. Em desplegue per l'espai. El judici es deté.

Llevar-se aquesta pròtesi és tornar a la realitat física, tornar a bregar amb les vicissituds del material i les seues contingències. Un procés que m'ensenya a estimar el ja conegut amb els ulls nous que atorga venir des d'un altre lloc. Reprendre la realitat física, és per a mi recordar que tot està destinat a perir i que el fet important és tractar de fer una cosa significativa amb tota aquesta energia que se'ns ha donat.

BOCACO

Nodes

Busca de representacions d'aspectes furtius de la vida quotidiana. Un intent de seducció (seqüencial) a la mirada per a proposar un diàleg íntim. La col·lecció de *Nodes* busca explícitament la il·lusió de les emocions, afectes, sensacions de la vida quotidiana, nodes que componen en conjunt una xarxa d'emocions. La instal·lació: Una imatge al·legòrica i sense sentit d'un conreu de bosses de fem en sòl de ciment, que mantenen una respiració artificial (simulant els pulmons) gràcies a un dispositiu d'avançada tecnologia. Reflecteix caràcters de l'actualitat per mitjà d'objectes industrialitzats i quotidians, un pícar l'ullet cap als *Ready-mades* de Duchamp.

Marta Escrig

Sousei

Com a artista, la meua inspiració naix d'una observació meditada dels estímuls del meu entorn. Quin és el

meu entorn? Què suggereix? Com interactua amb els meus sentits? Per què té significat per a mi? Marshall McLuhan diu que estem submergits en el nostre entorn com el peix està a l'aigua, de manera que no sap que està en aigua fins que no se li trau d'aquest medi. Per a mi, la pintura és aquest medi prou allunyat de la realitat que em permet extraure'n nova informació. Aquesta immersió filosòfica i sensorial acaba en una reconstrucció artística d'aquest entorn sota un criteri distint. Una idea que transforma l'entorn en un dels seus aspectes fonamentals: el color, la física, l'estructura, les formes, el ritme.

Ha sigut aquest últim el que ens ha obert la porta a un univers de possibilitats cromàtiques, que dedica un homenatge de creació artística i visual al més clar senyal de vida: el ritme és el signe de la vida. Tot ésser viu produeix ritme en la seua existència, com si fora una conseqüència inherent a la pulsio de vida. Les plantes simulen ritmes en el seu creixement; l'aigua, dipòsit de vida, es condueix a través de les mateixes artèries terrestres amb ritmes; els animals produeixen sons propis del ritme, i fins i tot aquells amb uns sons que desconexem produeixen ritmes amb els seus primitius cors i rituals impresos en els seus instintius moviments (les formigues, les abelles). El ritme és conseqüent a la vida. És un ressò de l'existència, un llegat que deixen aquells que viuen. El ritme, en essència, és un patró reproduïble de manera infinita. Però si observem detingudament els patrons de l'entorn, encara que semblen iguals, en tots ells resideix una idea de diferència. Des de llavors he aspirat a fer pintures que expressen aquest tipus de poètica de l'opinió minoritària, on el paisatge abstret fins al punt de formar un patró puga recuperar-se i reconèixer-se pel que és: una temàtica genuïnament diferent i, per tant, interessant i provocativa en uns certs sentits.

A través de patrons de color i geometries, busque crear paisatges serens i evocatiu que qüestionen la nostra percepció de la realitat. L'obra convida l'observador a qüestionar-ne el enteniment de la perspectiva i fomenta un compromís meditatiu amb el llenç, que busca ser un portal per a la introspecció. Les nebuloses cromàtiques es fonen amb les formes; la geometria, que representa el fonament de tot l'existent, tot és forma, tot és color, i l'expressió del que s'ha creat és ritme.

Daniela Mariscal Mariscal

Chicha migrante

"Chicha Migrant" és un concepte que evoca la identitat de la comunitat andina en el context espanyol,

on la chicha transcendix la seua naturalesa líquida per a convertir-se en un símbol d'identitat cultural. Originària de Sud-amèrica, esta beguda fermentada de dacs simbolitza l'herència cultural; se servix en les "chicherías", llars de tradició on es reünix la comunitat per al gaudi i l'evasió. Estos espais reubicats en les perifèries de les grans ciutats, es convertixen en càpsules de la cultura popular andina, on també naix el gènere musical que porta el mateix nom. Terme que al seu torn definix l'art popular dels pobles andins, considerat de menor qualitat o *kitsh*. Esta comunitat habita principalment entre els actuals territoris del Perú i Bolívia, on la gràfica chicha és el mitjà d'expressió immediata del poble, present en tots els espais urbans. En esta sèrie pictòrica s'empra la chicha com a metàfora per a explorar la identitat de la "comunitat chola moderna" a través dels seus desplaçaments, i reflexionar en els processos d'integració dels migrants, en els diferents escenaris de la vida quotidiana en el territori espanyol. D'esta manera, la sèrie pictòrica tracta de crear un registre de la memòria col·lectiva, com un intent de crear discursos propis des de la perspectiva de l'alteritat.

Mina Nogueira Álvarez

El gos no es va aguantar i es va pixar fora

Un pipicà per a gossos és, en teoria, un espai on els cans de totes les races, grandàries i edats poden córrer, jugar, fer olor i explorar sense corretja en un entorn segur. Aquesta idea, originada als Països Baixos en la dècada de 1970, va ser adoptada per moltes ciutats europees per a gestionar la convivència entre els animals de companyia i l'entorn urbà.

València, en 1994, sota l'alcaldia de Rita Barberá, va voler pujar al carro dels pipicans, i va construir xicotetes areneres per tota la ciutat després de la promulgació de la Llei 4/1994, de la Generalitat Valenciana, sobre Protecció d'Animals de Companyia. Aquesta llei obligava els ajuntaments a habilitar espais específics per a l'esplai dels gossos. No obstant això, la iniciativa ens deixa escampats per la ciutat una sèrie de 344 microdeserts d'un o dos metres quadrats que no tenen utilització canina. Allò que en principi semblava una solució moderna i funcional, prompte es va revelar com un error.

Article 12.

1. Els Ajuntaments habilitaran als jardins i parcs públics els espais adequats, degudament senyalitzats, per al passeig i esplai dels gossos. (Llei 4/1994, de la Generalitat Valenciana, sobre Protecció d'Animals de Companyia).

Aquests minipipicans, de tot just un o dos metres quadrats, no compliren mai la seua funció original. La Delegació de Parcs i Jardins de València ha reconegut que la iniciativa va ser un error, un intent precipitat de complir amb la normativa sense considerar la veritable utilitat dels espais. En lloc de servir com a zones d'esbarjo per als gossos, aquestes xicotetes areneres s'han convertit en microdeserts urbans, desproveïts de qualsevol ús real. Amb el temps, la ciutat optà per construir parcs canins de major grandària i funcionalitat, i deixar els minipipicans com a vestigis obsolets d'una política urbana fallida.

Davant aquest context, es busca rescatar aquests cadàvers urbans des de la producció artística, per a crear una instal·lació commemorativa d'aquestes troballes arqueològiques. Aquesta es conforma per una recreació d'un pipicà, una recopilació fotogràfica, la creació d'un mapa de punts i un altre en línia a Google Earth que permet explorar aquestes ruïnes en el render 3D de la ciutat.

A més dels elements documentatius, la instal·lació inclou una sèrie de dibuixos que exploren, a través de jocs conceptuals, algunes possibles reutilitzacions d'aquests minipipicans fora del seu propòsit original. De manera interactiva, convidem l'espectador a imaginar com aquests espais es podrien reactivar; per a això, hem habilitat dues imatges de pipicans sobre les quals es pot dibuixar i esborrar. Des de xicotets jardins urbans fins a microinstal·lacions artístiques, les possibilitats són infinites, sempre que ens atrevim a reimaginar el nostre entorn amb una mirada crítica i creativa.

Aquesta instal·lació és una invitació a qüestionar les polítiques urbanístiques i a repensar com usem, o no usem, els espais públics. És un recordatori que fins i tot els errors del passat poden convertir-se en oportunitats per a la reflexió i la transformació.

Ane Oma

sempre vull tornar ací

Hem vist el buit, el que falta. Desitgem viure ací per sempre, ens imaginem ocupant aquest instant (aquest instant és per sempre). Veiem el que ja habita, protegeix, cuida, és aliment i refugi, ens regala esperança.

A mi m'agradaria diluir-m'hi, absentar-me i imaginar des d'aquest desig, del que falta, del voler inclinar-me i comprometre l'equilibri del jo. M'agradaria suspendre el temps, somiar, deixar de ser i perdre els contorns de mi mateixa, ser atenta, afectuosa i divertida, "veure amb el cor, sentir el que no està davant, habitar amb el sentiment allí on no s'està, participar en la vida

oculta, misteriosa”¹ i sostenir-la, protegir-la, cuidar-la.

M'agradaria no buscar més lluny, saber tornar al que hi ha i mirar-ho amb l'anhel de qui encara guarda esperança de veure alguna cosa, el que siga... alguna cosa bonica, una mica de tendresa! Dure el que dure, ara, avui, ací. M'agradaria sostenir-ho amb les mans, contemplar-ho amb la voluntat de reconèixer el que ja és. Començar a estimar la natura (i la vida) sense conèixer-la, sense veure-la bé, buscar-la detalladament, mirar-la amb passió, amb la constant curiositat de l'amor....

També m'agradaria qüestionar l'organització temporal i espacial de les coses, i potser poder alterar-la. Aturar-me a contemplar la petitesa, allò diminut, delicat, efímer, inconcret, invisible.

M'agradarien moltes coses, de moment m'agrada saber que l'aigua unfla els gèrmens i hidrata els cossos. M'agrada veure com dilueix i fa aparèixer imatges que no són concretes. M'agrada suspendre i prolongar les accions en el temps, oferir-los la durada que necessiten, jugar, ser atenta, afectuosa i divertida. M'agrada poder triar acostar-me o no a les coses, que el meu cos em permeta encollir-me i inclinar-me, que siga quasi espiritual. M'agrada pensar que la vida hauria de surar com un somni. M'agrada pensar que res no hauria de ser veritable.

També m'agrada pensar en la sort de simplement albirar, un centelleig, un reflex, un lloc, un instant, un somni, un desig... per xicotet que siga, per efímer que siga. M'agrada molt pensar que sempre.....vull.....tornar.....ací..... almenys

as long as there's sun
as long as there's rain
as long as there's fire
as long as there's me
as long as there's you²..... laztana³
sempre que hi haja sol
sempre que hi haja pluja
sempre que hi haja foc
sempre que estiga jo
sempre que estigues tu

¹ María Zambrano

² Where are we now? David Bowie

³ estima

Antonio Ovejero

Perfum, laca Nelly i molts anells

La meua obra pretén crear un camp d'investigació pictòrica que s'endinsa en la representació exagerada de les escenes que resideixen en la nostra memòria

col·lectiva més recent. Com a punt clau, em centre en aquestes senyores amb joies i bossos grans, de vestits estampats i pentinats extravagants. A través de l'estètica *kitsch* pretenc buscar l'ostensibilitat en el costumisme, la part cridanera i pretensiosa, que són trets característics dels looks que representen senyores engalanades. A través d'aquestes escenes tracte d'indagar en els detalls que construeixen la sublimitat de la vida quotidiana, per a endinsar-me en la iconografia de l'estampat com a recurs estètic i identitari.

Amb aquest títol pretenc generar una unió sinestèsica amb l'obra, on les olors i els sons es fonen implícitament en aquests quadres. L'olor de laca, les mans d'una dona major amb anells i polseres. Aquest títol també es refereix a un cert ritual d'aquesta senyora arreglada, que abans d'eixir de sa casa, es perfuma, es compon els cabells i fixa els rul·los i es posa les seues joies.

En els detalls que emergeixen de l'escena quotidiana és on apareixen els trets que creen el nostre imaginari entorn d'allò que ens envolta, per això em centre a enaltir-los i sobrecarregar-los i esprémer plàsticament els motius i textures, per a generar així una narració del record estrambòtic d'un moment exagerat, d'unes imatges que sublimen la quotidianitat.

La memòria i el temps tenen un paper fonamental en les obres que formen aquesta exposició, en què l'austeritat es queda a una banda i dona pas a l'ornamentós, que genera d'aquesta manera una obra que eleva la mundanitat unida amb l'ostentació i l'elegància com a trets d'apoderament.

Marcos Pizarro Giménez

El dia de les eleccions

//La construcció de la nova fàbrica portà a la ciutat nous llocs de treball. Va ser així com alguns dels ciutadans n'obtingueren la primera faena remunerada i, amb aquesta, noves necessitats.

El fum que emanava de la fàbrica va començar a batejar a la ciutat. Prompte aquest es va convertir en part intrínseca i els ciutadans a penes se n'adonaren. Les noves necessitats foren cobertes, però van aparèixer d'altres noves, i consegüentment, unes altres més.

El dia de les eleccions a l'alcaldia arribà i el partit fumista resultà guanyador. En aquest punt, no podia ningú observar més enllà del que el fum els permetia veure. Només aquells ciutadans que no havien treballat mai a la fàbrica eren capaços d'albirar l'entorn en què cohabitaven.

Clar que, ja no quedava quasi ningú a la

ciutat, ja que les noves necessitats no exigiren anar a la fàbrica a treballar.//

El jo, insaciable, busca la felicitat en relació amb el que ocorre en la seua realitat. Té esperança en projectar com vol que siguen les coses i té por que finalment aquestes no siguen com s'esperaven. Aquesta polaritat pot resultar catastrofista, que visualitza un incert domini de la realitat i potencia un comportament condicionat en funció de si el que concorda amb el nostre jo insaciable es compleix, per a reduir aquesta qüestió de busca de felicitat a la busca de la sacietat.

La situació es complica i resulta més decadent quan aquestes fixacions resulten inquietuds mundanes del nostre dia a dia. Terrenals, però necessàries per a poder conviure amb uns mínims. El sistema socioeconòmic neoliberal s'assenyala com a principal instrument d'actuació davant aquesta situació, ja que privatitza drets i enalteix culturalment la substantivitat humana.

El dia de les eleccions tracta d'escodrinjar una manera d'entendre la realitat actual, l'entorn global i les necessitats humanes. Es tracten així diferents qüestions relacionades amb els binomis geogràfics postcolonials de caràcter hegemònic (nord-sud i oest-est) amb el procés d'industrialització històric.

Conseqüent amb la tradició pictòrica, es teixeix així un projecte que unifica aquesta sèrie de problemàtiques amb inquietuds personals. L'ús de la narració d'altra banda és l'encarregat d'encadenar diverses necessitats de canvi tant individual com col·lectiu.

Porkapeluda

Cute coleric friendly space <3

“Si la ira ens picoteja la pell, ens fa estremir-nos, suar i tremolar, podria llavors conduir-nos estremides cap a noves maneres de ser; podria permetre'ns habitar un tipus diferent de pell, encara que aquesta pell conserve les marques i les cicatrius causades per allò en contra del que estem.”

(Ahmed, La política cultural de les emocions, 2015, p. 266)

En una proposta multidisciplinària, fragmentària i acumulativa es conglomera el projecte *Cute coleric space <3*, on al final una xica només vol fer les seues cosetes tranquil·la mentre emet un breu i maliciós *hihihi*.

En la sèrie *Girls' secret desires*, referències a la infantesa i desitjos conflictius conviuen en un ambient rosat embolcallat per la distensió. En la pell, com a

cicatrius portem gravades les nostres ferides, els nostres desitjos i esperances, potser massa venjatives. Ens sentim *ready* per a transformar els anhels en fets, però les ungles de gel, llargues com arpes, ens impedeixen nugar-nos les sabatilles. L'espera s'allarga, i potser ací, necessites aquest *hihihi* per a no defallir.

I quan el teu avatar choni arriba a sa casa i es lleva els orellals, els dubtes i les culpes comencen a ocupar espai, si tens sort, en la tela.

Cosides durant hores, en aquesta dilació, que és la sèrie *Lista para casar*, abstreta en el fer lent i laboriós (heretat i necessitat de l'ajuda de les altres). Amb milers de puntades queden dibuixats textos i imatges provinents d'un univers on conflueixen frases d'autores contemporànies, referències pop i símbols d'Internet.

Tornant a les ferramentes de la infantesa, els llapis de colors en la sèrie *Toutes les meufs détestent la police*, s'apropien d'una frase robada d'una cançó francesa per a homes. I finalment en aquest intent de materialitzar aspiracions, a través del modelatge 3D, s'esculpeixen els elements que desitjaria portar en la meua bossa per a travessar l'espai públic en aquesta violenta experiència que és ser una xica.

Curriculum Vitae

Karolina Adamczak

Karolina Adamczak és una artista nascuda a Polònia i criada a Irlanda, que actualment viu a València. El seu treball explora els sentiments i les emocions a través del videoart, la fotografia i la performance, per a qüestionar l'ètica emocional imposada per la societat moderna. A més, retrata les parts ocultes i vulnerables de la vida per fomentar una major connexió humana.

Des de sempre, la seua obra ha versat sobre l'exploració emocional de la condició humana. El 2021, el seu projecte de fi de carrera, que aborda el treball emocional i la comercialització dels sentiments, va ser seleccionat per als RDS Visual Art Awards a Irlanda, on va rebre el premi Members Art Fund Award, cosa que li va permetre centrar-se en la seua pràctica artística i començar el camí artístic a Espanya. El 2023, es graduà en el Màster en Producció Artística a la Universitat Politècnica de València. Aquell mateix any va ser seleccionada per a l'Strip Art Festival a Barcelona, on va ser premiada amb una residència artística a la Casa d'Artistes de Menorca. A partir d'aquesta residència,

continua desenvolupant un projecte audiovisual titulat "La Vida de La Mort", que explora l'experiència de la mort a la realitat actual, per a complementar-ne l'obra recent "La Mort de La Mort". Aquest projecte s'exhibirà al Centre Cívic Guinardó a Barcelona a principis del 2025.

FORMACIÓ ACADÈMICA

- 2023 → Màster en Producció Artística, Universitat Politècnica de València, València, Espanya
- 2021 → Grau en Belles Arts, Dún Laoghaire Institute of Art, Design and Technology, Dublín, Irlanda

EXPOSICIONES

- 2023 → *Strip Art Festival*, Centre Cívic Guinardó, Barcelona
 - *PAM!23*, Universitat Politècnica de València, València
- 2022 → *The Permanence of Change*, 126 Gallery, Galway.
 - *You Breathe Differently Down Here*, Draiocht, Dublín.
- 2021 → *RDS Visual Art Awards*, RHA Gallery, Dublín.
 - *Origins*, Lismore Castle Arts, Waterford.
 - *On Show*, IADT, exposició final de carrera, en línia
 - *In the making: High Heart*, Pallas Projects/Studios, Dublín.
- 2020 → *Portals*, Livestock, exposició en línia.
 - *Afterthought*, United Arts Club, Dublín
- 2019 → *FOMO*, Livestock, Mart Harold HX Village studios.
 - *How's your Da?* MLV studios, Dublín
 - *Rebirth*, Pharmacia, Evil collective, Limerick
- 2018 → *Perceived Dimensions*, Irish Museum of Modern Art, Dublín

PROJECCIONS

- 2024 → *Projectar el Canvi*, La Casa Encendida, Madrid
- 2023 → *ShortPAM!23*, La Filmoteca, València.

PREMIS

- 2021 → RDS member' Art Fund Award, Dublín, Irlanda.

RESIDÈNCIES

- 2023 → Screen service, (residència en línia), Irlanda.
 - Casa D'Artistes, Menorca.
- 2022 → *La Visiva*, Barcelona.

TALLERS

- 2023 → *La Vida de La Muerte*, Casa D'Artistes, Menorca.

EXPERIÈNCIA PROFESSIONAL

- 2021-22 → Pràctiques de fotografia i videografia a Sibèria Dansa Barcelona
- 2021 → Membre de l'equip curatorial de l'exposició d'IADT, *In the making: High Heart*, en col·laboració amb Pallas Projects/Studios
- 2019 → Intèrpret a SIRENS de Celina Muldoon, Galeria Kevin Kavanagh, PallesProjectes/Estudis, Live Collision, Dublín

Manel Bafaluy

ESCUPTOR DIGITAL, 27 ANYS, VALÈNCIA

Artista i investigador format a l'Escola Massana i graduat en belles arts per la Universitat Politècnica de València. Al 2021, va completar el programa de postgrau en fabricació digital a l'IFAB de València (UPV) i actualment es troba desenvolupant la seua tesi doctoral en aquesta àrea. Al llarg de la seua carrera, ha participat en estades i projectes internacionals que realitzen art i medi ambient, com és el projecte d'escultura a neu Comenius NSEAC a Harstad, Noruega, i el projecte de land art Erasmus+ a la Selva Negra de Karlshure, Alemanya.

El seu treball inclou l'escultura contemporània, l'art digital i el muralisme. És conegut principalment pel seu interès a explorar els significats que sorgeixen de formes abstractes en materials escultòrics no convencionals. Actualment, es troba explorant nous mètodes de creació mitjançant combinar el seu treball amb organismes vius, realitat virtual i eines d'impressió 3D.

EXPOSICIONS I PROJECTES

- 2024 → Matèria computada, Museu Nacional de les Arts Decoratives, Madrid
- 2023 → Intropies, Centre Cultural Les Cigarreres, Alacant
 - Cultura Online 2023, Centre de Cultura Contemporània del Carme, València
 - Exposició Residències artístiques 2023, Edifici de Joventut, València
 - Exposició PAM 2023, Universitat Politècnica de València, València
 - Exposició individual Sacra Maleza, La galeria by Lasterit, Barcelona
- 2022 → Desenvolupament i idea projecte escultura permanent "Hitos Solares" al campus de la Universitat Politècnica de València
 - Tècnic de producció artística al Departament d'Escultura de la UPV projecte 'El Bosc. Desenvolupament d'un entorn immersiu a realitat virtual. Una aproximació artística a la

sensibilització mediambiental', projecte R+D+i
PID2019-111720RA-I00

- Mural “The Stroke” per al V centenari de la ciutat de Logronyo
- Disseny d'escenografia impresa en 3D per a la peça de dansa Sanar l'ànima I II, El Consolat, València.
- Exposició Pam!22 a la Facultat de Belles Arts de la Universitat Politècnica de València
- Exposició Foríssima Col·lectiva 01, Benimaclet, València
- 2021 → Live cinema “IGNOTUS ORB” per al festival CLEC a l'Hemisfèric de la Ciutat de les Arts i les Ciències de València
- Mural experimental amb realitat augmentada al Beniconfusion, València
- Disseny de pròtesis 3D per a la peça de dansa Sanar l'ànima I, Espai Inestable, València
- Exposició de realitat augmentada “INTERREGNO_” edifici Veles e Vents, València
- Exposició Stripart 2021, Centre Cívic Guinardó, Barcelona
- 2020 → Exposició col·lectiva Mostra d'art jove 2021 comissariada per l'IRJ, Logronyo
- Exposició virtual Virtualart, comissariada per Fundació Brito, Brasil
- Exposició col·lectiva Línia A.2.5 Bifurcacions sala T4, UPV, València
- Exposició col·lectiva itinerant, Identitart comissariada per la Fundació Brito, Brasil
- 2019 → Mural col·laboratiu al pis de la pista de bàsquet de San Pablo La Laguna, Guatemala
- Performance Antropometries invertides, davant de l'IVAM, Col·lectiu Cúpula, València
- Fem Exposició, Escola Superior d'Arquitectura, UPV
- 2018 → Performance d'Art Sonor per al Festival L'Escolta Errant a Azkuna Zentroa, Bilbao
- 2017 → Mural per a l'apoderament de la dona a la trobada d'artistes urbans “Més enllà dels límits”, València
- 2016 → Exposició de final d'any del Foundation Diploma in Art and Design, Central Collage, Nottingham
- Exposició Young Creative Awards
- Nottingham Playhouse Hall, Nottingham
- 2015 → Mostra d'escultures de neu dins del projecte North South Ephemeral Art Communication a Harstad, Noruega

FORMACIÓ

- 2023 → Màster en Producció Artística, Universitat Politècnica de València
- 2021 → Postgrau de Fabricació Digital IFAB, Universitat

Politécnica de València

- 2016-20 → Graduat en belles arts, Universitat Politècnica de València
- 2015 → Foundation Diploma in Art and Design, Central Collage, Nottingham
- 2014 → Batxillerat artístic, Escola Massana, Barcelona

BECAS, MENCIONES Y PREMIOS

- 2023 → Guanyador de la Beca Espacial de Pluto, València
- Guanyador del PAM!2023, València
- Projecte premiat en programa de Residències Artístiques de la Regidoria de Joventut del Ajuntament de València
- 2021 → Premi de la galeria Mutu, a l'exposició Art Emergent Sabadell 2021
- Seleccionat per a l'Exposició d'Art Emergent Sabadell (AES) 2021 a l'Acadèmia de Belles Arts de Sabadell
- Seleccionat per a l'exposició Stripart 2021
- 2020 → Finalista a la Mostra d'art jove 2021 comissariada per l'IRJ, Logronyo
- Matrícula d'Honor al Treball Final de Grau Cossos ingràvids. Escultura digital i exploració biomòrfica en realitat augmentada. <https://riunet.upv.es/handle/10251/150181>
- Beca de col·laboració de 8 mesos a la biblioteca/ videoteca del Departament d'Escultura de la UPV, València
- 2019 → Beca de cooperació Meridies 2019 per a la realització de tallers d'art mural a Pasaje i San Juan La Laguna, Guatemala
- 2016 → Primer premi del Young Creative Awards 2016 a la categoria d'arts visuals, Nottingham, Anglaterra
- Menció del Young Creative Awards 2016 a la categoria de fotografia, Nottingham, Anglaterra
- 2015 → Beca Erasmus+ per treballar 2 setmanes com a ajudant al taller d'escultura Pavel Miguel a Karlsruhe, Alemanya
- 2014 → Becat pel projecte Comenius NSEAC per realitzar escultures de neu compacta a Harstad, Noruega

BOCACO

Artist Statement

Allò evanescent, emocional, humà; ho és l'art.

L'art és atemporal, multicultural; situat al llindar del que és expressable i inexpressable, del que és material i immaterial, del que és humà i del que aparentment, no ho és.

L'art és l'evidència d'una societat d'individus entrellaçats de manera rizomàtica.

(L'art) Existeix al costat de l'entitat humana, la tasca artística en mi consisteix únicament en el trasllat dels conceptes continguts a objectes, espais, instants
[d'allò Humà a allò Quotidià]

FORMACIÓ ACADÈMICA

- Màster en Producció Artística. Universitat Politècnica de València
- Grau en Belles Arts. Universitat de Saragossa

EXPOSICIONS INDIVIDUALS

- 2020 → *POÈTICA DE L'EMOCIÓ: l'Ésser i la seua Vida Quotidiana*. (2020, Terol).

EXPOSICIONS COL·LECTIVES

- 2023 → Expressions Emergents_Ibercaja (2023, Saragossa) amb: *Xiuxiueigs de la Boira: El Departament d'Objectes Trobats*.
→ *Xiuxiueigs de la Boira*. PAM! (Valencia).
- 2022 → CetinArte (Saragossa) *Peça: Rizoma*
→ Soul Device (València) *Peça: ERROR: Format d'Arxiu Errònia*
- 2021 → El Crit Sublim (València). *Peça: Lullaby*
→ MAIL ME ART (Terol) *Peça: Camomilla*
→ Coordinades II. (Terol) *Peça: Infeccions/Emocions*
- 2020 → El Crit. (Terol). *Peça: Vestuari*
→ COOPERAR-TE (Terol) *Peça: Com un Regal*

PUBLICACIONS

- 2022 → Fotografia: *Odissea V*. Fotografia de la setmana, LOMOGRAPHY. com. 2022. Premis i distincions
→ Fotografia: *Rizoma*. Diari ALT GRAN. Sòria, 2022.
- 2021 → Catàleg: *EL CRIT SUBLIM*. LAPASSA Edicions. València, 2021. (pàg. 50-51). ISBN: 978-84-09-41189-4.
- 2020 → Catàleg: *EL CRIT. LAPASSA* Edicions. València, 2020. (pàg. 20-21). ISBN: 978-84-09-25954-0.
→ Catàleg: *MAIL ME ART*. Terol, 2020. (pàg. 26-27). ISBN: 978-84-09-22295-7.

PREMIOS Y DISTINCIONES

- 2023 → Residència Artística: GEOGRAFIA POÈTICA 2023
→ Seleccionat: Exposició PAMPAM!
- 2022 → Seleccionat: Exposició Espai Jove Ibercaja
- 2020 → Menció Especial: Concurs MAIL ME ART
→ Primer Premi: Concurs COOPERAR-TE

Marta Escrig

Marta Escrig Gresa (València, 1999) és una artista visual espanyola que opera des del seu estudi a València. Graduada en belles arts i Màster de Producció Artística per la UPV, actualment està adscrita al Grup d'Animació de la Universitat Politècnica de València com a doctoranda al programa Art: Producció i Investigació.

La seua investigació es planteja des de l'estudi d'entorn, tant natural com urbà, per a tractar d'abordar les qualitats cromaticolumíniques, els patrons, la geometria i els ritmes subjacents en aquests espais des d'una pràctica pictòrica i experimental.

FORMACIÓ ACADÈMICA

- 2024-Act → Doctorat en Art: Producció i investigació. Universitat Politècnica de València
- 2023 → Màster en Producció Artística. Universitat Politècnica de València
- 2021 → Belles Arts. Universitat Politècnica de València

PREMIS I RESIDÈNCIES

- 2023 → Guanyadora de la II Edició de la Càtedra Cellers Faustino & Willy Ramos. Residència Artística a Nova York d'un mes. Universitat Politècnica de València (ES)
→ Accèssit 27a Edició Beca Pedro Marco. Requena (ES)
→ Guanyadora PAM!23. Seleccionada amb futura exposició PAM!PAM!24. Universitat Politècnica de València. València (ES)
- 2020 → Segon premi Versiona Thyssen V. Museu Nacional Thyssen-Bornemisza. Madrid (ES)
- 2016 → Guanyadora Campus DKV Fresh Art. Residència artística UPV. València (ES)

EXPOSICIONS INDIVIDUALS

- 2024 → Exposició individual *SEEN-UNSEEN*. Sala Antic Mercat de Requena amb motiu del premi de la 27a Edició de la Beca Pedro Marco. Requena (ES)
- 2021 → Exposició individual *Interconnexions: entorn i abstracció*. Sala Carola Reig, València (ES)

EXPOSICIONS COL·LECTIVES

- 2023 → Exposició col·lectiva PAM!23. Facultat de Sant Carles, Universitat Politècnica de València València (ES)
- 2022 → Exposició Premi Nacional de Pintura Juan

Francés (25 finalistes). Ajuntament de Xàtiva (ES)

→ Exposició col·lectiva PAM!22. Facultat de Sant Carles, Universitat Politècnica de València. València (ES)

→ Exposició conjunta “It takes two to tango”. Marta Escrig & Marina Marco. Sala Azorín, València (ES)

2021 → Exposició col·lectiva *Projectar-se*. Col·legi Oficial d'Arquitectes de Castella-la Manxa. Toledo (COAM), (ES)

→ Exposició col·lectiva Infintinty Art “Art viu interactiu”. El Corte Inglés Pintor Sorolla, València (ES)

→ Exposició col·lectiva *Trajectes*. Sala T4 Facultat de Sant Carles, Universitat Politècnica de València. València (ES)

2016 → Exposició col·lectiva DKV Fresh Art. Sala T4 Facultat de Sant Carles, Universitat Politècnica de València. València (ES)

Daniela Mariscal Mariscal

Dissenyadora gràfica i il·lustradora, 33 anys. València

Estudiant del Màster en Producció Artística de la UPV. Creativa gràfica, il·lustradora, pintora i esculptora de falles. Actualment està finalitzant el màster i treballant al sector dels artistes fallers. Anteriorment ha realitzat treballs com a escenògrafa per a youtubers a PINOSTOY, freelance al seu temps lliure.

En els seus processos creatius vincula el dibuix, la pintura, el disseny, la cartelleria i la retolació (*lettering*), per a buscar enllaçar els mitjans digitals amb les formes manuals en el desenvolupament.

Ha realitzat treballs artístics sobre el dibuix, per a explorar les possibilitats del paper com a element escultòric i dibuixable, en què emprà tècniques com són l'origami i el kirigami. Aquest és el Projecte Final de Grau.

Actualment es troba desenvolupant la proposta artística *Chicha migrante*. Una mostra que apel·la a l'exercici d'una mirada introspectiva sobre els processos d'integració de la comunitat migrant andina, al territori espanyol, a un present globalitzat. Aquesta primera mostra és una reflexió sobre la construcció d'identitat en el desarrelament.

EXPOSICIONS

2023 → Exposició PAM 2023, Universitat Politècnica de València

→ Exposició col·lectiva, Projecte d'emprenedoria lot artístic KITTUYA Art Gallery Doppia V

Suïssa, Lugano

2016 → Exposició col·lectiva. Gammes reticulars. Museu Comarcal d'Hellín

PREMIOS Y BECAS

2023 → Guanyadora del PAM 2023, València

FORMACIÓ PROFESSIONAL

→ Màster en Producció Artística, UPV, València

2021 → Grau superior de Gràfica Publicitària, E.A. Cruz Novillo, Conca

2016 → Grau en Belles Arts, UCLM, Conca

2011 → Batxillerat artístic a l'institut Justo Millán, Hellín-Albacete

Mina Nogueira Álvarez

Des de la interacció directa del cos amb l'espai urbà, com a *skater*, entropesse amb les errades ocultes i les imperfeccions de l'espai públic, detalls que sovint passen desapercebuts i que donen peu al meu interès per investigar la ciutat. La meua obra sorgeix de la necessitat de qüestionar i reimaginar el nostre entorn urbà. A través de jocs conceptuals i visuals, busque assenyalar i destacar aquestes problemàtiques, per a convidar l'espectador a reflexionar sobre l'espai que habita.

Al llarg de la meua carrera, he tingut el privilegi de participar en diverses exposicions, que ha abastat des de l'exploració de l'entorn urbà fins a la commemoració d'artistes a través de la creació de vídeos amb IA. A continuació, s'enumeren algunes d'aquestes exposicions, conferències i residències artístiques:

→ *Pensar la Ciutat* (Madrid, 2024) - Art U Ready

→ *Sorolla, una nova dimensió* (València, 2023; Barcelona, 2024)

→ *Dalí Cibernètic* (València, 2024)

→ *L'escenari urbà* (València, 2023)

→ PAM!23 (València, 2023)

→ 5a CONFERÈNCIA ANY SOROLLA - UPV: Reinterpretant Sorolla (11/12/2023)

→ Tajuela 2a edició (Agost, 2024). Residència artística

Ane Oma

Ane Omaetxebarria, va néixer a Arrieta, Biscaia.

Estudià el grau de Creació i Disseny a l'EHU-UPV (Euskal Herriko Unibertsitatea-Universitat del País Basc) i després el Màster de Producció Artística de la UPV (Universitat Politècnica de València).

El lloc sempre ha estat important, anar i tornar, intentar estar present i també triar absentar-nos i diluir els temps. Ho fem mentre no ocupem cap espai, quan reconeixem la nostra presència i el lloc que podem ocupar, quan allò que hi ha es troba amb el que hi falta, el buit.

Intente generar estratègies per habitar-hi, i sostenir i reconèixer el que ja habita. M'agrada el que és petit i que el meu cos m'acompanye en acostar-me allà on decidisca mirar. També m'agrada ser forta, doblegar metall amb les mans i sentir el meu cos cansar-se.

FORMACIÓ

- 2022-24 → Màster en Producció Artística. Universitat Politècnica de València UPV
- 2021-22 → Beca Erasmus+. (Open lab, tècniques multidisciplinàries) Universitat PXL, Hasselt, Bèlgica
- 2018-22 → Grau en Creació i Disseny. Universitat de País Basc UPV-EHU

EXPOSICIONS

- 2024 → PAM!PAM!24 Drassanes, València
- 2022 → *Between us* a LaZurda, Bilbao.
- 2021 → Exposició col·lectiva "CURAT" a De Kooi PXL-MAD, Bèlgica

Antonio Ovejero

Antonio Ovejero, València, Graduat en Belles Arts en 2022 i en el Màster de Producció Artística en 2023 per la Universitat Politècnica de València, Facultat de Belles Arts de Sant Carles.

La seua obra s'endinsa en l'experimentació pictòrica figurativa. Antonio Ovejero investiga sobre la memòria i en el rescat de les escenes que residixen en el nostre imaginari col·lectiu entorn del sublim de la quotidianitat. Les senyores amb joies i bosses grans, de vestits estampats i pentinats extravagants són l'eix principal de la seua obra. A través de l'estètica *kitsch* busca l'ostentós en el costumista, el cridaner i pretensios.

Antonio Ovejero utilitza la iconografia de l'estampat com a recurs identitari i estètic. Per a ell, la unió de la vellesa, el quotidià i l'elegant és una imatge clara, Una senyora d'edat avançada que es posa el seu millor vestit i les seues millors joies per a agafar la seua cadira de plàstic i eixir a la porta de la seua casa a prendre el fresc"

EXPOSICIONS INDIVIDUALS

- 2024 → *Fugacity* - Galeria Nova i Galeria CLC,

Madrid, Espanya.

→ *Bosses i talons a joc* - Sala d'exposicions de l'Edifici Iberia, Delegació provincial de la Junta de Castella-la Manxa, Conca.

→ *La Maru i les seues amigues* - Sala d'exposicions del Mercat de la Impremta, València, Espanya

2023 → *SENYORES*: retrospectiva pictòrica de l'escena quotidiana de segona meitat del segle XX - Espai d'art d'El Corte Inglés, avinguda de França, València, Espanya

→ *RETALLS*, del dol a l'estampat - Sala Manuela Ballester - Facultat de Ciències Socials UV, València, Espanya

2022 → *Dones sense color: Relats sobre el dol* - CMJ Orriols, València, Espanya

2021 → *Nosaltres* - Sala d'Exposicions de l'Ajuntament de Casas de Cantos, Conca, Espanya

2020 → *Pells* - Sala d'Exposicions de l'Ajuntament de Casas de Cantos, Conca, Espanya

EXPOSICIONS COL·LECTIVES

2023 → *Exposició errant* - Galeria Alba Cabrera, València, Espanya

→ *Que ve ma cosina Vera* - Corner Gallery & Estudio, Madrid, Espanya

→ *Dins/Fora* - Galeria Maïka Sánchez, València, Espanya

→ Exposició obres seleccionades premi nacional Juan Francés, Xàtiva, València, Espanya

→ Art viu interactiu 2023 - Infinity Art Gallery, Espai d'art d'El Corte Inglés. Av. França, València, Espanya

2022 → *Connexions i formes de l'espai íntim* - Galeria Cau del Roure, València, Espanya

→ *La imatge de la memòria* - Biblioteca Azorín, Patraix, València, Espanya

→ *Sinergies. Mirades alternatives* - Espai multidisciplinari T4, Facultat de Belles Arts de Sant Carles, Universitat Politècnica de València, Espanya

→ *El ressò de la memòria* - Sala d'exposicions CMJ Campoamor, València, Espanya.

→ Art viu interactiu 2022 - Infinity Art Gallery, Espai d'art d'El Corte Inglés. Av. França, València, Espanya

2021 → *Al carrer - Palau Quinta Alegre, Granada, Espanya*

BIENNALS Y FIRES D'ART

- 2022 → Participació a la Fira d'Art Contemporani Mart,

Castelló, Espanya
→ Participació a la Biennial d'Art Russafart,
València, Espanya

PREMIS Y BEQUES

2024 → Finalista en segon lloc per a la Beca de la Casa Velázquez 2024-2025.
→ Preseleccionat a la Residència artística de la Fundació Antonio Gala 2024-2025
2023 → PAMPAM24, Beca de producció artística, Fundació Hortensia Herrero i Màster de Producció Artística
2022 → Primer premi d'Art emergent interactiu, Infinityart Gallery, El Corte Inglés i Fira d'Art Contemporani Mart
→ Beca anual d'estudis artístics, Barreira Art i Disseny

CONCURSOS

2019 → Jurat al VI Concurs de Pintura “VILLA DE POZOAMARGO”, Conca, Espanya

Marcos Pizarro Giménez

//Tres homes rossos es troben discutint en un bar. El primer, fuma i porta un esmòquing trencat, que deixa al descobert les vergonyes. No calla en cap moment (La meua producció). El segon, arriba tard, de manera que ni tan sols és present a la reunió (Tota la resta). El tercer, completament nu i calb, amb prou feines pot parlar (Jo).//

El treball de Marcos Pizarro Giménez (Alacant, 1999) versa sobre la figura humana, on destaca les seues inquietuds, pretensions i valors. Utilitzant un llenguatge irònic i narratiu, escenografia pictòricament diferents personatges. Participa d'una realitat autobiogràfica, extrapolada a una realitat present.

FORMACIÓ

2022-24 → Màster en Producció Artística, Universitat Politècnica de València, Espanya.
2017-22 → Grau en Belles Arts, Universitat Politècnica de València

EXPOSICIONS

2024 → *Acceleració dels cossos submergits*. Centre Cultural Les Cigarreres, Alacant.
→ *Ellesmere*. Associació Cúmul, Castelló de la Plana.
2023 → *JAWS*. C/ Agustí Centelles Ossó, 10, València.
→ *EAN13*. Cidade da Cultura, Santiago de Compostel·la. (residència)

→ PAM!23. (Les set muralles d'Ecbatana).
Universitat Politècnica de València, València
→ *(k)no(w)n name*. C/ Mestre Valls, 45, València
→ *Cavalls i expropiacions*. CMJ Els Orriols, València. (individual)

2022 → *Open Studio*. C/ José Grollo, 55, València
→ *Idealista/Guillem de Castro*. C/ Guillem de Castro, 78, València
→ Exposició certamen de Pintura de Foios. Casa de Cultura de Foios, Foios

Porkapeluda

Nascuda a Compostel·la el 1996, ha conclòs els seus estudis de belles arts a València, sense diners i sense perdre gens d'accent. Els eixos principals de la seua obra versen sobre la representació de la ràbia femenina, usant com a estratègies l'humor i les referències pop. Multidisciplinària, perquè una fa una mica de tot, des de prediccions en horòscops, doblegar samarretes, donar puntades o pinzellades.

FORMACIÓ

2022-24 → Màster de Producció Artística, UPV.
→ Beca Erasmus Académie des Beaux-Arts de Tournai, Bèlgica.
2017-21 → Grau Belles Arts, UPV.
2016 → Beca Mobilitat Sicue
→ Seminari de visualitats artístiques de resistència i maniobres visuals decolonials, IVAM.
→ Resistències creatives John Jordan, UPV.

EXPOSICIONS COL·LECTIVES

2024 → Participació a The Posttraumatic 2024
2023 → Mostra PAM23, UPV.
→ *Ciutat Fallada*, Mesó de Morella, Ajuntament de València
2021 → *Sinergies*, Abadia Seven.
→ *Trajectes*, UPV.
2020 → *Art i Malú*, La Rebel.
→ *Zoom I, do Individuo á paisaxe*. Centro xuvenil de Tui.
→ *Zoom II, do individuo á paisaxe*. Centro xuvenil de Tui.
2019 → *L'escolta errant*, Azkuna Zentroa.

EXPOSICIONS INDIVIDUALS

2021 → *kedem al descampat*, CMJ Orriols.
→ *Dona'm 5 euros per un kebab*, La Casa de Patraix.

Translations

Fragments of diverse realities

José Luis Clemente and Laura Silvestre García
Universitat Politècnica de València
Exhibition Curators

Launched in 2013, PAM! is now not only a consolidated project but, with its exhibition PAM!PAM! -which celebrates its tenth anniversary- is an unmissable meeting point for emerging art. The perspective of a decade of activity projects into the present a trajectory that allows us to see the effects of support and promotion of artists who begin their artistic trajectory with no few difficulties. This project was born, as we have observed over time, with the aim of serving as a platform for the projection of these artists, offering in the PAM!PAM! exhibition an ideal place for the beginning of their professionalisation in art. When the PAM! project began in the face of a situation of generalised crisis, with serious consequences for the cultural fabric, other initiatives also arose from different citizen platforms and collectives. These were diverse initiatives in an attempt to alleviate that critical situation. PAM!PAM! arose, therefore, in this situation of crisis, seeking the necessary synergies and collaborations between public administrations, institutions and private initiative. Aware of the need for young art to have the backing of the art institution, PAM!PAM! counted from the beginning with the collaboration of the Centre del Carme - and we thank here, once again, the unconditional support of Felipe Garín - and later of the IVAM and the City Council of Valencia.

But this exhibition not only allows young artists to make themselves known among professionals - something fundamental and which is at the base of this project - but also forces the artists themselves to come into direct contact with the problems involved in organising an exhibition of this scale, in an institutional space. The Centre del Carme (2014-2016), IVAM (2017) and Atarazanas (2018-2024) have been the spaces where the PAM!PAM! exhibitions have been held, and therefore, as we have just mentioned, institutional support is essential for the project; a necessary support so that the work of young artists can be observed and promoted in a professional environment.

In short, this exhibition aims to offer a working space in which to visualise the first steps

taken by artists whose work, beyond the university, is beginning to carve out a niche for itself in the complex panorama of contemporary creation. For these artists, it is a challenge to face for the first time, in many cases, the demands of an institutional exhibition such as this one, which allows them to take on new creative challenges. This is, therefore, a necessary working base from which to support the promotion of young artists in the face of the difficult prospects that contemporary art in general, and emerging art in particular, is facing.

The possibility of working in these spaces is a great stimulus for the 'new artists' participating in PAM!PAM! The fact of joining a professional environment and having the possibility of working in spaces such as those mentioned above has forced these artists to develop specific projects in which they have put their abilities to the test. The architectural peculiarities of the halls and spaces where the successive editions have taken place forced the artists to dialogue with a complex spatial situation and, to a certain extent, to convince these spaces to accept their works without being swallowed up. A review of previous exhibition projects at the Centre del Carme, the IVAM and the Atarazanas, as well as their repercussions among specialists and the general public, reveal the quality of many of the projects presented.

Another objective of the exhibition is, furthermore, not to hold a group exhibition as usual, but rather for each artist, from this dialogue with the spaces, to develop specific projects, as we have pointed out. To this end, PAM! provides the artists with support for the production of their work. Once the artists become familiar with the morphology of the spaces, a process begins that seeks to adapt and enhance the projects through architecture. Thus, it is important to highlight the motivation, but especially the effort made by the artists to get the best out of themselves in harmony with a space in which the public must ultimately be the protagonist. The PAM!PAM! exhibitions have taken place in rooms that are antagonistic to the common and conventional 'white cube', aseptic, clear, clean and functional. Working under these conditions, even with the difficulties, far from paralysing the artists, has been a revulsive. The artists have been forced to dialogue with the space and coexist with it in order to make the most of it, so that the architecture continues to be vigorous but does not dominate the projects. The idea is that the energy of the architecture should drive the work so that it is more and better received by the public. It was not possible to work, therefore, ignoring these architectural

peculiarities, but to incorporate them into the projects and, finally, into the exhibition set-up. In this sense, we can consider that the different editions of PAM!PAM! have been an enormous learning process and a success.

This year, as has been the case since the first edition, the multiplicity of proposals and the diversity of their narratives is once again one of the attractions of PAM!PAM! This multiplicity is not only due to the number of participating artists, but is also a consequence of the wide variety of approaches in the art of our times, as well as other creative manifestations, which in turn would only be a sign of the complexity of our world and our ways of life. From the heterogeneity of the creations, among which we find the use of all kinds of media and techniques, in this edition, however, we can consider the greater presence of painting, although it participates with other media such as video, sculpture, photography and installations in the hybridisation with which art is seen.

As we have just pointed out, the set of projects exhibited presents a wide variety of thematic concerns from a wide diversity of languages, something common in the latest artistic manifestations. However, beyond this multidisciplinary and the variety of thematic approaches, there are a series of underlying lines of argument around which these proposals revolve. These lines of argument reflect different cores of interest such as life and death, the transformation of matter, the emotions and sensations of everyday life, the stimuli of our surroundings, the popular visual imaginary, the representation of scenes from our collective memory, the use of public spaces, the questioning of the temporal and spatial organisation of things, the processes of integration of migrant communities or the way in which causality and information intermingle. The fact of situating these artists in relation to these concerns is an attempt to clarify the discursive lines expressed in this exhibition, which also seek to open up other parallel reflections, insofar as it is the audiences, also diverse, who end up opening up these lines of argument.

The ten artists selected in PAM!23 for this exhibition are: Karolina Adamczak, BOCACO, Marta Escrig, Daniela Mariscal Mariscal, Mina Nogueira Álvarez, Ane Oma, Antonio Ovejero, Manel Bafaluy, Marcos Pizarro Giménez and Porkapeluda. The selection committee was made up of: Olga Adelantado (director Galería Luis Adelantado), Alba Braza (curator), Johanna Caplliure (art critic), José Luis Clemente (lecturer on the Master's Degree in Artistic Production UPV), Pablo González Tornel (director of the Museo de Bellas Artes de València), Alba Raja

(assistant curator and publications coordinator of Bombas Gens Centre d'Art), Sonia Martínez (assistant director of IVAM), Francisco Martínez Boluda (collector), Emilio Martínez (lecturer on the Master's Degree in Visual Arts and Multimedia UPV), Carmen Ramos (cultural manager of the Bodegas Faustino & Willy Ramos Chair), Leire Santos Alonso (Hortensia Herrero Foundation) and Laura Silvestre García (curator of PAM! 23).

Karolina Adamczak's project *La Muerte de La Muerte* deals with cross-reflections on death and parallel lives, temporality and depression. Using a three-screen video projection, the artist hypothesises what would happen if humans were to overcome mortality. This narrative of dystopian scope is situated in such a way in the present that we can have the sensation of being immersed in this fiction; of being participants in these other lives, being lived as authentic. In this way, illusions and alternative realities are hybridised in such a way in the everyday and the real that it is not possible to distinguish what time and place we are in and what is driving our lives. From there, the images construct diverse aspects of the common and ordinary in a spatial and temporal framework in which we are finally shaken by doubt.

Manel Bafaluy proposes the project *Un latido ulterior*, consisting of an installation in which he uses sculptures and prints on paper and canvas to establish doubts about reality and all that supports it, from the unexplored place of fiction. Issues such as life and death also surround this work. Transmutation becomes a metaphor for our forms of life, which reveal themselves to be changeable, impossible to hold and fixed. In this way, three sculptural pieces embrace the spectator to take him into a space of uncertainty where the corporeal is clothed in anatomies that are at times disturbing and fascinating. And it is there that the unexpected can be seen, in these strange bodies that are transfigured from forms of complex definition.

Marta Escrig presents the project *Sousei* with which she displays a wide series of canvases, ready to delve into the problems of seeing in order to add one more doubt about reality and the way in which we perceive it. Using a weft of coloured stripes that modulate according to different gradations, the artist extends over the spectator a space in which to suspend temporality, by means of which she inscribes us in a specific space. This is how, abstracted, we see ourselves placed in a suspended time, in a place, in an order, another, outside any physical reference; we would speak of a rather spiritual space and temporality.

On the other hand, Antonio Ovejero shows *Perfume, laca Nelly y muchos anillos*, consisting of three large episodic paintings in which he focuses on unnoticed aspects of the everyday. By resorting to details, apparently minimal and banal and enlarged on an unusual scale, what we see is disconcerting. By employing a figurative painting of customs, Ovejero lets us see the unaccustomed. Colour, brushstroke and composition, all at once, pass from one image to the next, displaying a wealth of detail. And there, in the short distances over things, the impetus of the excessive spreads, which, without being seen in its full dimension, forms part of a way of being and being; an identity condition of the collective memory.

Cute coleric friendly space <3 is the project with which Porkapeluda also puts us in front of an unusual painting. On a wall with a pink background, the artist deploys a whole arsenal of motifs of complex cataloguing, from very diverse referential spheres on the substratum of popular culture and the *cute*. Paintings, drawings, embroideries and objects are part of the resources with which the artist traces a personal story made up of thoughts and experiences of all kinds, around 'being a girl'. The sweetening in the use of colour and the prissy form as an operational base, only enhances the acidity with which everything ends up looking rebellious. A boldness that says a lot about a way of being a woman, on the margins of stereotypes, prejudices and labels, from a celebratory position.

Marcos Pizarro Giménez also resorts to painting in his project *El día de las elecciones*. With a tone that is also daring, his painting is free of sketches to give free rein to an imaginary willing to illustrate many of the conflicts of our environment. Using an undone brushstroke and a deformed figuration, which could be considered expressionist in origin, Marcos Pizarro deals with social and political disorders. These disorders, which constrain many dimensions of everyday life, are shown here as something extraordinary to see when their distorting effects are all-pervasive. It is about disconcerts that hover over diverse characters and scenarios, manifesting their starkness.

BOCACO presents the project *Nodos*, consisting of an installation of two sculptural pieces together with two paintings. In them, everyday life is once again in the spotlight. But what the artist shows us of it is not just anything; he seeks to bring to light its furtive aspects, that which in the quick glance of things, escapes us. To do this, he resorts to weak materials such as plastic sheeting and rubbish bags, which in his sculptures nevertheless take on strangely threatening

forms when they begin to move and make sounds. Alongside the sculptures, the painting also shows part of its dark side. Through the black rubbish bags that cover them, the motifs that emerge from the paintings are ambiguously defiant: a pig's head and a finger inserted into a human mouth. Painted in shades of pink, they are also somehow attractive, despite the vandalism that surrounds them and the place in which they are confined.

Daniela Mariscal Marsical presents a series of canvases that highlight conflicts of identity. The project *Chicha migrante* is conceived as an episodic journey in which she reveals the conflicts experienced by the migrant population. Cultural identity is seen, in all lights and colours, as a problem of laces and displacements. Thus, under the appearance of normality, mismatched characters and unrequited actions are shown. The everyday, as dictated by the normative, is then shown as something strange, mismatched and subject to improper displacements.

Public space is the place chosen by Mina Nogueira Álvarez to also show other maladjustments. *El perro no se aguantó y se meó fuera* consists of an installation in which a urinal is recreated. Using minimal elements, the artist leads us to reflect on the absurd regulation of public space. Starting out from a conscientious observation of the pipicanes scattered around the city of Valencia, she establishes a mapping of the location of these particular urinals, analysing their ridiculous use. With this recreation and the graphics of the mapping, the spectator is forced to become aware of what is happening in public space, of its absurd regulation and the limits of its use.

Finally, Ane Oma presents *siempre quiero volver aquí*, a collection of small objects, images and sculptures distributed on the floor. With the aim of questioning the temporal and spatial organisation of things and altering their conventional measure, the artist resorts to the small, the diminutive and ephemeral. Thus, using weak materials, articulated in an apparently casual way, Ane Oma projects a staging of the fragility with which the precariousness of what surrounds us is revealed. The unfinished and the transitory, seen in this way, take on special relevance, being constitutive not only of ways of making art, insisting on issues such as the processual, but also a reflection of ways of life.

Once again we are grateful for the involvement of the artists and all the people who have been behind this edition, as well as all the previous ones.

We are especially grateful for the support

of the City Council of Valencia and the support of the Fundación Hortensia Herrero, and in particular for the involvement of the Consorci de Museus de la Comunitat Valenciana which, seven years later, gives us the opportunity to recover the collaboration with which the project began at the Centre del Carme.

Thanks to Nicolás Bugada, its director, to Vicente Samper and Isabel Pérez, who have been carefully looking after the project; to Javier Martí, who has been following us over the last few years from the City Council of Valencia; and to all the people from the Valencian cultural sphere who formed part of the selection committee.

Thanks to them, PAM! PAM! is once again a project for everyone.

Artists

Karolina Adamczak

La Muerte de La Muerte

La Muerte de La Muerte is a three-screen video installation that presents an alternative reality in which humans have become immortal. Someone who lives in this reality and appears in the opening and closing scenes, tells us what happened while we see images of past life, or rather of how we know it today. The work poses a hypothesis on what would happen if humans were to overcome mortality. With the death of death, we would lose our ability to feel, since our feelings are structured around the temporality of our lives. The work argues that feelings are not something universal but a specific quality of our existence on Earth. The work highlights the positive side of death, which is normally perceived as negative, showing how its presence makes us value life more.

The work is inspired by recent challenges and events, such as the pandemic and confinement, longing for a life that seemed to have become part of the past. At the time, the metaverse was touted as a “safe way to interact with others,” risking losing the life we knew for a virtual reality that was not far removed from movie fiction. We live in a technological age where we continually seek advances to ‘improve’ life. The idea of achieving immortality, as explored in the work, is a phenomenon that is currently being studied and the work argues that these advances do not always improve our existence.

Lockdown also significantly worsened the

mental health crisis. Apart from fiction, the work can be interpreted as a representation of the symptoms of depression, which often become manifest in an inability to experience emotions. The awareness of death allows us to feel more fully by recognizing that our time on earth is limited and helps us regulate our emotions by reflecting on what truly deserves our concern.

For the creation of the work, more than sixty scenes have been filmed in various places significant to the artist, including Valencia, Barcelona and Mota del Cuervo in Spain, Dublin in Ireland and Leszno in Poland. The work does not follow specific protagonists but shows fragments of different lives. More than 80 people close to the artist, of different ages, gender and backgrounds participated and many of them were classmates in the Master's degree course in artistic production at the Polytechnic University of Valencia.

Manel Bafaluy

Un latido ulterior

Life is a planetary exuberance, a solar phenomenon. It is the astronomically local transmutation of air, water, and light reaching the Earth into cells. It is an intricate pattern of growth and death, acceleration and reduction, transformation and decay. (...) Life, like God, and music, and carbon, and energy, is a dizzying nexus of beings developing, fusing, and dying. It is undisciplined matter, capable of choosing its own direction in order to indefinitely delay the inevitable moment of thermodynamic equilibrium - death. — Lynn Margulis

Un latido ulterior tries to represent and honor the states of transformation of matter and therefore of the soul. There is something in the process of metamorphosis that fascinates me, seeing how everything changes, how everything perishes and in its fading gives rise to new ways of being. This production that has been printed in 3D and modeled in virtual reality formally plays with organic reminiscences of insects, and their different phases of life: larva, pupa and imago (final stage) to rethink my own creative processes.

I think of metamorphosis as an overflow that is born from within. An inner beat, which in turn comes from a place that exceeds us. Rebirth, a process of transformation, transfusion. I wonder what the larvae visualize when they are inside the chrysalis. What information about the world reaches them through the sieve of their confinement? I fantasize that they enter a meditative state where they are approached by sparkling images, energy vectors that bend over themselves and feed back to each other like the electromagnetic forces

of the earth do.

The process of creating my sculptures seems subtly similar to me. Under the virtual reality glasses, I see myself entering an intermediate stage, where I leave the world behind for a second, and I become absorbed in myself.

In the exercise of trust that implies being left unprotected from the experience of the outside, I find oblivion and I find that which I knew but that distractions had made me forget. Strength springs from my hands and I am able to conjugate the flashes that my soul longs to see. I unfold myself through space. The judgment stops.

Removing this prosthesis is returning to physical reality, dealing again with the vicissitudes of the material and its contingencies. A process that teaches me to love what I already know with the new eyes that come from another place. Returning to physical reality, for me, is remembering that everything is destined to perish and that the important thing is to try to do something significant with all this energy that has been given to us.

BOCACO

Nodos

Searching for representations of furtive aspects of everyday life. An attempt to seduce (sequential) to the gaze to propose an intimate dialogue.

The collection of *Nodos* explicitly seeks the illusion of emotions, affections, sensations of everyday life, nodes that together compose a network of emotions.

The installation: An allegorical and meaningless image of a crop of garbage bags on a concrete floor, which maintain artificial respiration (simulating lungs) thanks to a technologically advanced device. Reflects characters of the present day through gigantic industrialized and everyday objects, a nod to Duchamp's ready-mades.

Marta Escrig

Sousei

As an artist, my inspiration comes from a thoughtful observation of the stimuli in my environment. What is my environment? What does it suggest? How does it interact with my senses? Why does it have meaning for me? Marshall McLuhan says that we are immersed in our environment like a fish is in water, which does not know it is in water until it is taken out of that environment. For me, painting is a medium sufficiently removed from reality that allows me to extract new information about it. This philosophical and sensorial

immersion ends in an artistic reconstruction of this environment under a different criterion. An idea that transforms the environment into one of its fundamental aspects: color, physics, structure, forms, rhythm.

It was the rhythm that opened the door to a universe of chromatic possibilities, which pays homage to artistic and visual creation as the clearest sign of life: rhythm is the sign of life. Every living being produces rhythm, as if it were an inherent consequence of the urge to live. Plants simulate rhythms in their growth; water, the reservoir of life, is conducted through the same earthly arteries with rhythms; animals produce sounds that are proper to rhythm, and even those whose sounds we do not know produce rhythms with their primitive hearts and rituals imprinted in their instinctive movements (ants, bees). Rhythm is consequent to life. It is an echo of existence, a legacy left by those who live. Rhythm, in essence, is a pattern that can be reproduced in an infinite manner. But if we carefully observe the patterns of the environment, even if they seem the same, in all of them there resides an idea of "difference." Since then, I have aspired to make paintings that express this kind of "poetics of minority opinion," where the landscape abstracted to the point of patterning can be reclaimed and recognized for what it is: something genuinely different and therefore interesting and provocative in certain ways.

Through color patterns and geometries, I seek to create serene and evocative landscapes that question our perception of reality. The work invites the viewer to question their understanding of perspective and encourages a meditative engagement with the canvas, seeking to be a portal for introspection. Chromatic nebulas merge with shapes; geometry, which represents the foundation of all that exists, is all form, all is color, and the expression of what has been created is rhythm.

Daniela Mariscal Mariscal

Chicha migrante

'Chicha Migrante' is a concept that evokes the identity of the Andean community in the Spanish context, where chicha transcends its liquid nature to become a symbol of cultural identity. Originating in South America, this fermented corn drink symbolises cultural heritage; it is served in "chicherías", traditional homes where the community gathers for enjoyment and evasion. These spaces, relocated to the outskirts of the big cities, have become capsules of popular Andean culture, where the musical genre of the same name was also born. A term that in turn defines the popular art of the Andean

peoples, considered to be of lesser quality or *kitsh*. This community lives mainly in the current territories of Peru and Bolivia, where the chicha graphic is the immediate means of expression of the people, present in all urban spaces. In this pictorial series, chicha is used as a metaphor to explore the identity of the 'modern chola community' through its displacements, and to reflect on the processes of integration of migrants in the different scenarios of everyday life in Spanish territory. In this way, the pictorial series attempts to create a record of collective memory, as an attempt to create its own discourses from the perspective of otherness.

Mina Nogueira Álvarez

El perro no se aguantó y se meó fuera

A dog park is, in theory, a space where dogs of all shapes, sizes and ages can run, play, sniff and explore without a leash in a safe environment. This idea, originated in the Netherlands in the 1970s and was adopted by many European cities to manage the coexistence of pets and the urban environment.

In 1994, under the mayorship of Rita Barberá, Valencia wanted to jump on the dog park bandwagon, building small sandpits throughout the city after the promulgation of Law 4/1994, by the Generalitat Valenciana, on the Protection of Pets. This law required the city councils to create specific spaces for dogs' recreation. However, the initiative scattered a series of 344 micro-deserts throughout the city of one or two square meters that have no canine use. What at first seemed to be a modern and functional solution soon turned out to be a mistake.

Article 12.

1. The City Councils will create suitable spaces in public parks and gardens, duly marked, for the walking and recreation of dogs. (Law 4/1994, of the Generalitat Valenciana, on the Protection of Pet Animals).

These "mini-dog parks", of barely one or two square meters, never fulfilled their original function. The Valencia Parks and Gardens Delegation has recognized that the initiative was a mistake, a hasty attempt to comply with the regulations without considering the true usefulness of the spaces. Instead of serving as recreational areas for dogs, these small sandpits have become urban micro-deserts, devoid of any real use. Over time, the city opted to build larger and more functional dog parks, leaving the mini-dog parks as obsolete vestiges of a failed urban policy.

In this context, we seek to rescue these "urban corpses" through artistic production, creating

a commemorative installation of these archaeological findings. This is made up of a recreation of a dog-park, a photographic compilation, the creation of a map of points and another online map on Google Earth that allows you to explore these ruins in a 3D image of the city.

In addition to the documentary elements, the Installation includes a series of drawings that explore, through conceptual games, some possible reuses of these mini-dog-parks outside of their original purpose. In an interactive way, we invite the viewer to imagine how these spaces could be reactivated; for this, we have created two images of the dog-parks on which you can draw and erase. From small urban gardens to artistic micro-installations, the possibilities are endless, as long as we dare to reimagine our environment with a critical and creative eye.

This installation is an invitation to question urban policies and to rethink how we use, or do not use, public spaces. It is a reminder that even past mistakes can become opportunities for reflection and transformation.

Ane Oma

siempre quiero volver aquí

We have seen the gap, what is missing. We wish to live there forever; we imagine ourselves occupying that moment (that moment is forever). We see what already inhabits, protects, cares for, is food and shelter, gives us hope.

I would like to dissolve here, to absent myself and imagine from that desire, from what is missing, from wanting to lean and compromise the balance of the self. I would like to suspend time, dream, stop being and lose the contours of myself, be attentive, loving and fun, "see with the heart, feel what is not in front, live with feeling there where one is not, participate in the hidden, mysterious life" ¹ and sustain it, protect it, care for it.

I would like not to look further, to know how to return to what is there and look at it with the longing of someone who still has hope of seeing something, whatever it is...something beautiful, something tender! However long it lasts, now, today, here. I would like to hold it in my hands, contemplate it with the will to recognize what it already is. To begin to love nature (and life) without knowing it, without seeing it well, to search for it in detail, to look at it with passion, with the constant curiosity of love.... I would also like to question the temporal and spatial

organization of things, and perhaps to be able to alter it. To stop and contemplate the small, the tiny, delicate, ephemeral, inconcrete, invisible.

I would like many things, at the moment I like to know that water swells germs and hydrates bodies. I like to see how it dilutes and makes images appear that are not concrete. I like to suspend and prolong actions in time, to offer them the duration they need, to play, to be attentive, affectionate and fun. I like to be able to choose or refuse to get close to things, that my body allows me to shrink and lean, that it is almost spiritual. I like to think that life should float like a dream. I like to think that nothing should be true.

I also like to think about the luck of simply catching a glimpse, a flash, a reflection, a place, an instant, a dream, a desire.....however small, however ephemeral. I really like to think that I always..... want.....to come back.....here..... at least

as long as there's sun
as long as there's rain
as long as there's fire
as long as there's me
as long as there's you²..... laztana³

¹ María Zambrano

² Where are we now? David Bowie

³ cariño

Antonio Ovejero

Perfume, laca Nelly y muchos anillos

My work aims to create a field of pictorial research that delves into the exaggerated representation of scenes that reside in our most recent collective memory.

As a key point, I focus on those ladies with jewelry and large handbags, printed dresses and extravagant hairstyles. Through kitsch aesthetics I intend to look for the ostentatious in the costumbrist, the striking and pretentious, these being characteristic features of the looks that represent decked-out ladies. Through these scenes I try to investigate the details that build the sublime of everyday life, delving into the iconography of the print as an aesthetic and identity resource.

With this title I intend to generate a synaesthetic union with the work, where smells and sounds implicitly merge in these paintings. The smell of hairspray, the hands of an older woman with rings and bracelets. This title also refers to a certain ritual of that well-groomed lady, who before leaving her house, puts on perfume, fixes her hair by fixing her curlers and puts on her jewelry.

The features that create our imagination around what surrounds us is where the details that emerge from the everyday scene appear, so I focus on exalting them, overloading them and plastically squeezing the motifs and textures, thus generating a narration of the bizarre memory of an exaggerated moment, of images that sublimate everyday life.

Memory and time play a fundamental role in the works that make up this exhibition, in which austerity is left aside and gives way to the ornamental, thus generating a work that elevates the mundane together with the ostentatious and elegant as traits of empowerment.

Marcos Pizarro Giménez

El día de las elecciones

//The construction of the new factory brought new jobs to the city. This is how some of the citizens got their first paid job, and with it, new needs.

The smoke emanating from the factory began to pulse through the city. Soon it became an intrinsic part of it and the citizens barely noticed it. The new needs were met, but new ones appeared, and consequently, more.

The time of the elections to choose a new mayor arrived and the Smoke party emerged victorious. At this point, no one could see beyond what the smoke allowed them to see. Only those citizens who had never worked in the factory were able to glimpse the environment in which they lived.

Of course, there was almost no one left in the city whose new needs did not require going to the factory to work.//

The insatiable self seeks happiness in relation to what happens in its reality. It has hope in projecting how it wants things to be and is afraid that in the end these will not be as expected. This polarity can be catastrophic, visualizing an uncertain control of reality encourages conditioned behavior based on whether what agrees with our insatiable self is fulfilled. Reducing this question of seeking happiness to the search for satiety.

The situation becomes more complex and more decadent when these fixations turn out to be worldly concerns of our day to day. Earthly, but necessary to be able to live with a minimum of comfort. The neoliberal socioeconomic system is pointed out as the main instrument of action in this situation, privatizing rights and culturally exalting human substantivity.

El día de las elecciones attempts to explore a way of understanding current reality, the global environment, and human needs. Different issues related to postcolonial geographic binomials of a hegemonic nature (North-South and West-East) are thus linked to the historical industrialization process.

In keeping with the pictorial tradition, a project is thus woven that unifies this series of problems with personal concerns. The use of narration, on the other hand, is responsible for linking together various needs for both individual and collective changes.

Porkapeluda

Cute coleric friendly space <3

"If anger bites at our skin, makes us shiver, sweat, and tremble, it might then lead us shuddering into new ways of being; it might allow us to inhabit a different kind of skin, even if that skin retains the marks and scars caused by what we are against."

(Ahmed, *The Cultural Politics of Emotions*, 2015, p.266)

In a multidisciplinary, fragmentary and cumulative proposal, the *Cute coleric space <3* project is conglomerated, where in the end, a girl just wants to do her things quietly while emitting a small and malicious *hee-hee-hee*.

In the series *Girls' secret desires*, references to childhood and conflicting desires coexist in a pink environment enveloped by relaxation. On the skin, like scars, we carry our wounds, our desires and hopes, perhaps too vengeful. We feel ready to transform our desires into actions, but our gel nails, long as claws, prevent us from tying our sneakers. The wait is longer, and perhaps here, you need that *hee-hee-hee* to not faint.

And when your choni avatar arrives home and takes off her earrings, doubts and guilt begin to occupy space, if you are lucky, on the canvas.

Stitched for hours, in that delay, which is the series *Lista para casar*, absorbed in the slow and laborious doing (inherited and in need of the help of the others). With thousands of stitches, texts and images drawn from a universe where phrases from contemporary authors, pop references and Internet symbols converge

Returning to the tools of childhood, the colored pencils in the series *Toutes les meuf detestent la police*, appropriate a phrase stolen from a French song for men. And finally in this attempt to materialize aspirations, through 3D modeling, the elements that I would like to carry in my bag to cross public space in that violent experience of being a girl are sculpted.

Curriculum Vitae

Karolina Adamczak

The artist Karolina Adamczak was born in Poland and raised in Ireland, currently living in Valencia. Her work explores feelings and emotions through video art, photography and performance, questioning the emotional ethics imposed by modern society. In addition, she portrays the hidden and vulnerable parts of life to foster greater human communications.

Her work has always revolved around the emotional exploration of the human condition. In 2021, her final year project, which addressed emotional labor and the commercialization of feelings, was selected for the RDS Visual Art Awards in Ireland, where she received the Members Art Fund Award, allowing her to focus on her artistic practice and begin her artistic path in Spain.

In 2023, she graduated with a master's degree in artistic production at the Polytechnic University of Valencia. The same year she was selected for the Strip Art Festival in Barcelona, where she was awarded an artistic residency at the Casa d'Artistes de Menorca. From this residency, she continues her audiovisual project entitled "La Vida de La Muerte", which explores the experience of death in current reality, complementing her recent work "La Muerte de La Muerte". This project will be on show at the Centre Cívic Guinardó in Barcelona in early 2025.

EDUCATIONAL QUALIFICATIONS

- 2023 → MA in Artistic Production, Universidad Politécnica de Valencia, Valencia, Spain
- 2021 → BA in Fine Arts, Dun Laoghaire Institute of Art, Design and Technology, Dublin, Ireland

EXHIBITIONS

- 2023 → *Strip Art Festival*, Centre Cívic Guinardó, Barcelona
- *PAM!23*, Universidad Politécnica de Valencia, Valencia
- 2022 → *The Permanence of Change*, 126 Gallery, Galway
- *You Breathe Differently Down Here*, Draiocht, Dublin
- 2021 → *RDS Visual Art Awards*, RHA Gallery, Dublin
- *Origins*, Lismore Castle Arts, Waterford
- *On Show*, IADT, end-of-career exhibition, online

→ *In the making: High Heart*, Pallas Projects/
Studios, Dublin

2020 → *Portals*, Livestock, online exhibition

→ *Afterthought*, United Arts Club, Dublin

2019 → *FOMO*, Livestock, Mart Harold HX Village
studios

→ Dublin 2019 - *How's your Da?* MLV studios,
Dublin

→ *Rebirth*, Pharmacia, Evil collective, Limerick

2018 → *Perceived Dimensions*, Irish Museum of
Modern Art, Dublin

SCREENINGS

2024 → *Proyectar el Cambio*, La Casa Encendida,
Madrid.

2023 → *ShortPAM!23*, La Filmoteca, Valencia.

AWARDS

2021 → RDS member' Art Fund Award, Dublin, Ireland.

RESIDENCIES

2023 → *Screen service*, (online residency), Ireland
→ Casa D'Artistes, Menorca.

2022 → *La Visiva*, Barcelona.

WORKSHOPS

2023 → Casa D'Artistes, Menorca. *La Vida de La
Muerte*, Casa D'Artistes, Menorca.

PROFESSIONAL EXPERIENCE

2021-22 → Photography and videography internship at
Siberia Danza Barcelona

2021 → Member of the curatorial team for the IADT
exhibition. *In the making: High Heart*, in
collaboration with Pallas Projects/Studios

2019 → Performer at Celina Muldoon's SIRENS, Kevin
Kavanagh Gallery, PallasProjects/Studios, Live
Collision, Dublin

Manel Bafaluy

DIGITAL SCULPTOR, 27 YEARS OLD, VALENCIA

Artist and researcher trained at Escola
Massana and graduated in Fine Arts from the
Polytechnic University of Valencia. In 2021, he
completed the postgraduate program in digital
fabrication at the IFAB in Valencia (UPV) and
is currently developing his doctoral thesis in this
area. Throughout his career, he has participated in
international stays and projects that link art and the
environment, such as the Comenius NSEAC snow
sculpture project in Harstad, Norway, and the Erasmus+

land art project in the Black Forest of Karlshure,
Germany.

His work spans contemporary sculpture,
digital art, and muralism. He is primarily known for
his interest in exploring the meanings that emerge from
abstract forms in unconventional sculptural materials.
Currently, he is exploring new methods of creation
by combining his work with living organisms, virtual
reality, and 3D printing tools.

EXHIBITIONS AND PROJECTS

2024 → *Computed Matter*, National Museum of
Decorative Arts, Madrid

2023 → *Intropias*, Las Cigarreras Cultural Center,
Alicante

→ *Online Culture 2023*, Carmen Contemporary
Culture Center, Valencia.

→ 2023 Artistic Residencies Exhibition, Youth
Building, Valencia.

→ PAM 2023 Exhibition, Polytechnic University
of Valencia, Valencia.

→ *Sacra Maleza Solo* Exhibition, La galería by
Lastcrit, Barcelona

2022 → Development and idea of the permanent
sculpture project “*Hitos Solares*” on the campus
of the Polytechnic University of Valencia

→ Artistic production technician in the sculpture
department of the UPV project ‘*El Bosque.*

*Development of an immersive environment
in Virtual Reality. An artistic approach to
environmental awareness*’, R&D&I project
PID2019-111720RA-I00.

→ Mural “*The Stroke*” for the 500th anniversary
of the city of Logroño

→ 3D printed set design for the dance piece *Sanar
l'anima 'l II*, El Consulado, Valencia.

→ Pam!22 Exhibition at the Faculty of Fine Arts
of the Polytechnic University of Valencia

→ *Fuerísima Colectiva 01* Exhibition, Benimaclet,
Valencia

2021 → Live cinema “*IGNOTUS ORB*” for the CLEC
festival at the Hemisfèric of the City of Arts
and Sciences of Valencia

→ Experimental mural with augmented reality at
Beniconfusion, Valencia.

→ 3D prosthesis design for the dance piece *Sanar
l'anima 'l*, Espacio Inestable, Valencia.

→ Augmented reality exhibition
“*INTERREGNO_*” Veles e Vents building,
Valencia

- Stripart 2021 exhibition, Guinardó Civic Centre, Barcelona
- 2020 → Collective exhibition Muestra de arte joven 2021 curated by IRJ, Logroño
- Virtual exhibition Virtualart, curated by Fundación Brito, Brazil
- Collective exhibition Línea A.2.5 Bifurcaciones room T4, UPV, Valencia
- Itinerant collective exhibition, Identitart curated by the Brito Foundation, Brazil
- 2019 → Collaborative mural on the floor of the San Pablo la Laguna basketball court, Guatemala
- Performance *Antropometrias invertidas*, in front of the IVAM, Colectivo Cúpula, Valencia
- Fem Exposició, Escuela Superior de Arquitectura, UPV
- 2018 → Performance by Sound Art for the La Escucha Errante Festival at Azkuna Zentroa, Bilbao
- 2017 → Mural for the empowerment of women at the urban artists' meeting "Més enllà dels límits", Valencia
- 2016 → End-of-year exhibition of the Foundation diploma in Art and Design, Central Collage, Nottingham
- Young Creative Awards 2016 exhibition, Nottingham Playhouse Hall, Nottingham
- 2015 → Snow sculpture exhibition within the North South Ephemeral Art Communication project in Harstad, Norway.

EDUCATION

- 2023 → Master in Artistic Production, Polytechnic University of Valencia
- 2021 → Postgraduate in Digital Manufacturing IFAB, Polytechnic University of Valencia
- 2016-20 → Graduate in Fine Arts, Polytechnic University of Valencia
- 2015 → Foundation Diploma in Art and Design, Central Collage, Nottingham
- 2014 → Artistic Baccalaureate, Escola Massana, Barcelona.

SCHOLARSHIPS, MENTIONS AND AWARDS

- 2023 → Winner of the Pluto Space Scholarship, Valencia.
- Winner of PAM!2023, Valencia
- Award-winning project in the Artistic Residencies program of the Youth Council of the Valencia City Council
- 2021 → Mutuo gallery award, at the Art Emergent Sabadell 2021 exhibition

- Selected for the Sabadell Emerging Art Exhibition (AES) 2021 at the Academy of Fine Arts in Sabadell.
- Selected for the Stripart 2021 exhibition
- 2020 → Finalist in the 2021 Young Art Exhibition curated by the IRJ, Logroño
- First Class Honours in the Final Degree Project Weightless bodies. Digital sculpture and biomorphic exploration in augmented reality. <https://riunet.upv.es/handle/10251/150181>
- 8-month collaboration grant in the library/video library of the sculpture department of the UPV, Valencia
- 2019 → Meridies 2019 cooperation grant for mural art workshops in Pasajquim and San Juan la Laguna, Guatemala
- 2016 → First prize at the Young Creative Awards 2016 in the visual arts category, Nottingham, England.
- Mention at the Young Creative Awards 2016 in the photography category, Nottingham, England.
- 2015 → Erasmus+ grant to work for 2 weeks as an assistant in the Pavel Miguel sculpture workshop in Karlsruhe, Germany.
- 2014 → Grant from the Comenius NSEAC project to make compact snow sculptures in Harstad, Norway.

BOCACO

The evanescent, the emotional, the human; that is art.

Art is timeless, multicultural; situated on the threshold of the expressible and the inexpressible, of the material and immaterial, of the human and that which apparently is not.

Art is the evidence of a society of individuals intertwined in a rhizomatic way.

(Art) It exists alongside the human entity, the artistic work in me consists solely in the transfer of the concepts contained in it to objects, spaces, instants
[from the Human to the Everyday]

TRAINING

- Degree in Fine Arts. University of Zaragoza
- Master in Artistic Production. Polytechnic University of Valencia

INDIVIDUAL EXHIBITIONS

- 2020 → *POETICS OF EMOTION: Being and its Daily Life*. (2020, Teruel).

COLLECTIVE EXHIBITIONS

- 2023 → Expresiones Emergentes_Ibercaja (2023, Zaragoza) with: *Whispers of the Fog: The Department of Lost Objects*.
→ PAM! (Valencia) with: *Whispers of the Fog*
- 2022 → CetinArte (Zaragoza) Piece: *Rhizome*
→ Soul Device (Valencia) Piece: *ERROR: Wrong File Format*
- 2021 → The Sublime Scream (Valencia). Piece: *Lullaby*
→ MAIL ME ART (Teruel) Piece: *Camomilla*
- 2020 → The Scream. (Teruel). Piece: *Costume*
→ COOPERARTE (Teruel) Piece: *Like a Gift*

PUBLICATIONS

- Catalog: MAIL ME ART. Teruel, 2020. (page 26-27). ISBN: 978-84-09-22295-7.
- Catalog: EL GRITO. LAPASSA Ediciones. Valencia, 2020. (page 20-21). ISBN: 978-84-09-25954-0.
- Catalog: EL GRITO SUBLIME. LAPASSA Ediciones. Valencia, 2021. (page 50-51). ISBN: 978-84-09-41189-4.
- Photography: Rizoma. ALTO JALÓN Newspaper. Soria, 2022.
- Photography: Odisea V. Photograph of the week, LOMOGRAPHY. com. 2022.

AWARDS AND DISTINCTIONS

- 2023 → Artistic Residency: POÉTIC GEOGRAPHY 2023
→ Selected: PAMPAM! Exhibition
- 2022 → Selected: Espacio Joven Ibercaja Exhibition
- 2020 → Special Mention: MAIL ME ART Contest
→ First Prize: COOPERARTE Contest

Marta Escrig

Marta Escrig Gresa (Valencia, 1999) is a Spanish visual artist who works from her studio in Valencia. Graduated in Fine Arts and with a Master's in Artistic Production from the UPV, she is currently attached to the Animation Group of the Universitat Politècnica de València as a PhD student in the Art: Production and Research program.

Her research is based on the study of the environment, both natural and urban, trying to address the chromatic-luminous qualities, patterns, geometry and underlying rhythms in these spaces from a pictorial and experimental practice.

TRAINING

- 2024 - Act→ PhD in Art: Production and Research.

Universitat Politècnica de València

- 2023 → Master in Artistic Production. Universitat Politècnica de València.
- 2021 → Fine Arts. Universitat Politècnica de València.

PRIZES AND RESIDENCIES

- 2023 → Winner of the 2nd Edition of the Faustino & Willy Ramos Winery Chair. One-month Artistic Residency in New York.
→ Second Prize, 27th Edition, Pedro Marco Scholarship. Requena (ES).
→ Winner, PAM!23. Selected with a future PAM!PAM!24 exhibition. Polytechnic University of Valencia. Valencia (ES).
- 2020 → Second Prize, Thyssen V Version. Thyssen-Bornemisza National Museum. Madrid (ES).
- 2016 → Winner, DKV Fresh Art Campus. UPV Artistic Residency. Valencia (ES).

SOLO EXHIBITIONS

- 2024 → Solo exhibition, SEEN-UNSEEN. Old Market Hall of Requena on the occasion of the award of the 27th Edition of the Pedro Marco Scholarship. Requena (ES).
- 2021 → Solo exhibition Interconnections: environment and abstraction. Carola Reig Hall, Valencia (ES).
→ Joint exhibition It takes two to tango. Marta Escrig & Marina Marco. Azorín Hall, Valencia (ES).

GROUP EXHIBITIONS

- 2023 → PAM!23 group exhibition. Sant Carles Faculty, Polytechnic University of Valencia. Valencia (ES).
- 2022 → Juan Francés National Painting Prize Exhibition (25 finalists), Xativa City Council (ES).
→ PAM!22 group exhibition. Sant Carles Faculty, Polytechnic University of Valencia. Valencia (ES).
- 2022 → Juan Francés National Painting Prize Exhibition (25 finalists), Xativa City Council (ES).
- 2021 → Joint exhibition It takes two to tango. Marta Escrig & Marina Marco. Azorín Hall, Valencia (ES).
→ Collective exhibition Proyectarse(se). Official College of Architects of Castilla la Mancha. Toledo (COAM), (ES).
→ Collective exhibition Infinity Art “Interactive

- living art”. El Corte Inglés Pintor Sorolla, Valencia (ES).
- Collective exhibition Trayectos. Hall T4
Facultat San Carles, Polytechnic University of Valencia. Valencia (ES).
- 2016 → Collective exhibition DKV Fresh Art. Hall T4
Facultat San Carles, Polytechnic University of Valencia. Valencia (ES).

Daniela Mariscal Mariscal

MA student in Artistic Production at the UPV. Graphic designer, illustrator, painter and Fallas sculptor. Currently finishing her master's degree and working in the Fallas Artists sector. She has also worked as a scenographer for youtubers at PINOSTOY, Freelance in her free time.

In her creative processes she links drawing, painting, design, posters and lettering, seeking to link digital media with manual forms in development.

She has developed artistic works around drawing, exploring the possibilities of paper as a sculptural and drawable element, using techniques such as origami and kirigami, this being here Final Degree Project.

She is currently working on her artistic proposal *Chicha migrante*. An exhibition that appeals to the exercise of an introspective look at the integration processes of the Andean migrant community in Spanish territory, in a globalized present. This first exhibition is a reflection on the construction of identity in uprooting.

EXHIBITIONS

- 2023 → PAM 2023 Exhibition, Polytechnic University of Valencia.
- Collective exhibition, Kit Artistic
Entrepreneurship Project KITTUYA Art
Gallery Doppia V Switzerland, Lugano.
- 2016 → Collective exhibition. Reticular ranges.
Regional Museum of Hellín.

AWARDS

- 2023 → Winner of PAM 2023, Valencia

VOCATIONAL TRAINING

- Master in Artistic Production, UPV, Valencia
- 2021 → Higher Degree in Advertising Graphics, E.A.
Cruz Novillo, Cuenca
- 2016 → Degree in Fine Arts, UCLM, Cuenca
- 2011 → Artistic Baccalaureate at the Justo Millán
Institute, Hellín-Albacete

Mina Nogueira Álvarez

From the direct interaction of the body with urban space, as a skater, I stumble upon the hidden flaws and imperfections of public spaces, details that often go unnoticed and that give rise to my interest in investigating the city. My work arises from the need to question and reimagine our urban environment. Through conceptual and visual games, I seek to point out and highlight these problems, inviting the viewers to reflect on the space they inhabit.

Throughout my career, I have had the privilege of participating in various exhibitions, ranging from the exploration of the urban environment to the commemoration of artists through the creation of videos with AI. Below are some of these exhibitions, conferences and artistic residencies:

- *Pensar la Ciudad* (Madrid, 2024) - Art U Ready
- *Sorolla, una nova dimensió* (Valencia, 2023; Barcelona, 2024)
- *Dali Cibernètic* (Valencia, 2024)
- *El Escenario Urbano* (Valencia, 2023)
- PAM!23 (Valencia, 2023)
- 5th SOROLLA YEAR CONFERENCE - UPV: Reinterpreting Sorolla (11/12/2023)
- Tajuela 2nd edition (August, 2024). Artistic residency

Ane Oma

Ane Omaetxebarria, born in Arrieta, Bizkaia, studied for a degree in Creation and Design at the EHU (Euskal Herriko Unibertsitatea) and then a Master's degree in Artistic Production at the UPV (Universitat Politècnica de València).

The place has always been important, going and coming back, trying to be present and also choosing to be absent and dilute time. We do this while we do not occupy any space, when we recognize our presence and the place we can occupy, when what is there meets what is missing, the gap.

I try to generate strategies to inhabit there, and to sustain and recognize what already inhabits. I like the small and that my body accompanies me when I approach wherever I decide to look. I also like to be strong, to bend metal with my hands and feel my body get tired.

TRAINING

- 2022-24 → Master in Artistic Production. Universitat Politècnica de València UPV.

- 2021-22 → Erasmus+ Scholarship. (Open lab, multidisciplinary techniques) PXL University, Hasselt, Belgium.
- 2018-22 → Degree in Creation and Design. University of the Basque Country UPV/EHU.

EXHIBITIONS

- 2021 → Collective exhibition “CURAT” at De Kooi PXL-MAD, Belgium
- 2022 → Collective exhibition “Between us” at LaZurda, Bilbao
- 2024 → Collective exhibition with the PAM!PAM!24 scholarship Atarazanas, Valencia

Antonio Ovejero

Antonio Ovejero, Valencia, in 2022 he graduated in Fine Arts and in 2023 obtained an MA in Artistic Production from the Universitat Politècnica de València, Facultat de Belles Arts de Sant Carles.

His work delves into figurative pictorial experimentation. Antonio Ovejero investigates memory and the rescue of scenes that reside in our collective imagination around the sublime of everyday life. Ladies with jewelry and large bags, printed dresses and extravagant hairstyles are the main axis of his work. Through kitsch aesthetics he seeks the ostentatious in the costumbrist, the striking and the pretentious.

Antonio Ovejero uses the iconography of the print as an identity and aesthetic resource. For him, the union of old age, the everyday and the elegant is a clear image, “An elderly lady who puts on her best dress and her best jewelry to take her plastic chair and go out of the door of her house to get some fresh air.”

Graduate in Fine Arts in 2022 and with a Master's Degree in Artistic Production in 2023 from the Polytechnic University of Valencia, Faculty of Fine Arts of Sant Carles.

INDIVIDUAL EXHIBITIONS

- 2024 → *Fugacity* - Galería Nueva and Galería CLC, Madrid, Spain.
- *Matching bags and heels* - Exhibition hall of the Iberia Building, Provincial Delegation of the Junta de Castilla - La Mancha, Cuenca.
- *La Maru and her friends* - El Mercado de la Imprenta Exhibition Hall, Valencia, Spain
- 2023 → *LADIES: a pictorial retrospective of the everyday scene of the second half of the 20th century* - Espai d'art de El Corte Inglés, Avenida de Francia, Valencia, Spain

- *RETALES, from mourning to printing* - Manuela Ballester Hall - Facultat de Ciències Socials UV, Valencia, Spain

- 2022 → *Mujeres sin color: Stories about mourning* - CMJ Orriols, Valencia, Spain
- 2021 → *Nosotros* - Casas de Guijarro Town Hall Exhibition Hall, Cuenca, Spain
- 2020 → *Pieles* - Casas de Guijarro Town Hall Exhibition Hall, Cuenca, Spain

COLLECTIVE EXHIBITIONS

- 2023 → *Andante exhibition* - Alba Cabrera Gallery, Valencia, Spain
- *My cousin Vera is coming* - Corner Gallery & Studio, Madrid, Spain
- *Inside/Outside* - Maïka Sánchez Gallery, Valencia, Spain
- Exhibition of selected works from the Juan Frances national award, Xàtiva, Valencia, Spain
- Interactive live art 2023 - Infinity Art Gallery, El Corte Inglés art space. Av Francia, Valencia, Spain
- 2022 → *Connections and forms of intimate space* - Cau del Roure Gallery, Valencia, Spain
- *The image of memory* - Azorín Library, Patraix, Valencia, Spain
- *Synergies. Alternative views* - T4 multidisciplinary space, Faculty of Fine Arts of Sant Carles, Polytechnic University of Valencia, Spain
- *The echo of memory* - CMJ Campoamor exhibition hall, Valencia, Spain.
- Interactive live art 2022 - Infinity Art Gallery, El Corte Inglés art space. Av Francia, Valencia, Spain
- 2021 → *A la calle* - Palacio Quinta Alegre, Granada, Spain

BIENNALES AND ART FAIRS

- 2022 → Participation in the Marte Contemporary Art Fair, Castellón, Spain
- Participation in the Russafart Art Biennial, Valencia, Spain

AWARDS AND SCHOLARSHIPS

- 2024 → Finalist in second place for the Casa Velázquez Scholarship 2024-2025.
- Shortlisted for the Antonio Gala Foundation Artistic Residency 2024-2025.
- 2023 → PAMPAM24, Artistic Production Scholarship, Hortensia Herrero Foundation and Master of

- Artistic Production.
- 2022 → First prize for Interactive Emerging Art, Infinityart Gallery, El Corte Inglés and Marte Contemporary Art Fair.
- 2015 → Annual scholarship for artistic studies, Barreira Arte y Diseño.

COMPETITIONS

- 2019 → Jury in the VI Painting Competition “VILLA DE POZOAMARGO”, Cuenca, Spain.

Marcos Pizarro Giménez

//Three pink barons are arguing in a bar. The first one smokes and wears a torn tuxedo, revealing his shame. He never keeps quiet (My production). The second one arrives late, so he is not even present at the meeting (Everything else). The third one, completely naked and bald, can barely speak (Me)//

Marcos Pizarro Giménez's (Alicante, 1999) work revolves around the human figure, where he highlights its concerns, pretensions and values. Using ironic and narrative language, he pictorially stages different characters. Participants in an autobiographical reality, extrapolated to a present reality.

EDUCATION

- 2022-24 → Master in Artistic Production, Universitat Politècnica de València.
- 2017-22 → Degree in Fine Arts, Polytechnic University of Valencia.

EXHIBITIONS

- 2024 → *Acceleration of submerged bodies*. Las Cigarreras Cultural Center, Alicante.
- *Ellesmere*. Associació Cumul, Castellón de la Plana.
- 2023 → *JAWS*. C/d'Agustí Centelles Ossó 10, Valencia.
- *EANI3*. City of Culture, Santiago de Compostela. (residence)
- *PAM!23*. (*The seven walls of Ecbatana*). Polytechnic University of Valencia, Valencia.
- (*kno(wn) name*). C/del Mestre Valls 45, Valencia.
- *Horses and expropriations*. CMJ Els Orriols, Valencia. (individual)
- 2022 → *Open Studio*. C/José Grollo 55, Valencia.
- *Idealist/Guillem de Castro*. C/Guillem de Castro 78, Valencia.
- Foios Painting Contest Exhibition. Foios House of Culture, Foios.

Porkapeluda

Born in Compostela in 1996, she completed her Fine Arts studies in Valencia, without money and without losing any of her accent. The main axes of her work revolve around the representation of female rage, using humor and pop references as strategies. Multidisciplinary, because one does a bit of everything, from horoscope predictions, folding t-shirts, stitching or brushstrokes.

TRAINING

- 2022-24 → Master of Artistic Production UPV.
- Erasmus Scholarship Académie des Beaux Arts de Tournai, Belgium.
- 2017-21 → Fine Arts Degree, UPV.
- 2016 → Sicue Mobility Scholarship.
- Seminar on artistic visualities of resistance and decolonial visual maneuvers, IVAM.
- Creative resistances John Jordan, UPV.

COLLECTIVE EXHIBITIONS

- 2024 → Participation in The Postraumatic 2024.
- 2023 → PAM23 Exhibition, UPV.
- *Ciudad Fallo*, Mesón de Morella, Valencia City Council.
- 2021 → *Sinergias*, Abadia Seven,
- *Trayectos*; UPV.
- 2020 → *Arte y Malú*, La Rebel
- *Zoom I, from the individual to the landscape*. Tui youth center.
- *Zoom II, from the individual to the landscape*. Tui youth center
- 2019 → *The wandering listener*; Azkuna Zentroa.

INDIVIDUAL EXHIBITIONS

- 2021 → *let's meet in the open field*, CMJ Orriols.
- 2021 → *Give me 5 euros for a kebab*, La Casa de Patraix.

P4M! 24
P4M!

